

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 17

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

19 ianuarie 2013

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
	I Rezoluții, recomandări și avize	
	REZOLUȚII	
	Comitetul Regiunilor	
	A 98-a sesiune plenară din 29 și 30 noiembrie 2012	
2013/C 17/01	Rezoluția Comitetului Regiunilor privind „Prioritățile Comitetului Regiunilor pentru anul 2013 pe baza programului legislativ și de lucru al Comisiei Europene”	1
2013/C 17/02	Rezoluția Comitetului Regiunilor privind „Negocierile în curs privind cadrul financiar multianual” ...	6
	AVIZE	
	Comitetul Regiunilor	
	A 98-a sesiune plenară din 29 și 30 noiembrie 2012	
2013/C 17/03	Avizul Comitetului Regiunilor privind „O agendă a consumatorului european – Stimularea încrederii și a creșterii economice”	8
2013/C 17/04	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Codul de conduită în materie de parteneriat”	13

RO

Preț:
7 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 17/05	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității”	18
2013/C 17/06	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Modernizarea ajutoarelor de stat în UE”	25
2013/C 17/07	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Către un al șaptelea program de acțiune pentru mediu: o mai bună implementare a legislației de mediu a UE”	30
2013/C 17/08	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Implementarea strategiei tematice pentru protecția solului” ...	37
2013/C 17/09	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Inovarea în scopul creșterii durabile: o bioeconomie pentru Europa”	45
2013/C 17/10	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Parteneriatul european pentru inovare – Productivitatea și durabilitatea agriculturii”	51

III *Acte pregătitoare*

COMITETUL REGIUNILOR

A 98-a sesiune plenară din 29 și 30 noiembrie 2012

2013/C 17/11	Avizul Comitetului Regiunilor – Cadrul strategic comun	56
2013/C 17/12	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii”	67
2013/C 17/13	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Statutul unei fundații europene”	81
2013/C 17/14	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Substanțele prioritare din domeniul politicii apei”	91
2013/C 17/15	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Capitalele europene ale culturii (2020-2033)”	97

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

COMITETUL REGIUNILOR

A 98-A SESIUNE PLENARĂ DIN 29 ȘI 30 NOIEMBRIE 2012

Rezoluția Comitetului Regiunilor privind „Prioritățile Comitetului Regiunilor pentru anul 2013 pe baza programului legislativ și de lucru al Comisiei Europene”

(2013/C 17/01)

COMITETUL REGIUNILOR

- având în vedere Rezoluția CoR din 19 iulie privind prioritățile sale pe baza programului de lucru al Comisiei Europene ⁽¹⁾ și Rezoluția privind concluziile Consiliului European de primăvară 2012 ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene privind programul de lucru al Comisiei pentru 2013 ⁽³⁾ și Protocolul de cooperare cu Comisia Europeană, semnat la 16 februarie 2012,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 11 septembrie 2012 referitoare la programul de lucru al Comisiei pentru anul 2013 ⁽⁴⁾,

Principalele priorități politice pentru 2013

1. consideră că principala provocare cu care se confruntă Uniunea Europeană este necesitatea de a depăși criza economică, socială și financiară. Prin urmare, sprijină ferm eforturile de a menține și de a spori atenția pe care UE o acordă:

— Strategiei Europa 2020,

— pieței unice,

— investițiilor specifice, în special în cercetare și inovare, în contextul unei colaborări a instituțiilor (europene) de învățământ și cercetare, a mediului de afaceri și a autorităților (conceptul tripartit) pentru a transpune în realitate, în mod inteligent, Strategia Europa 2020,

— și obținerii de rezultate, în asociere cu autoritățile locale și regionale;

2. solicită un cadru financiar multianual ambițios și resurse proprii autentice pentru Uniune;

3. salută faptul că se pune accent pe șomajul în rândul tinerilor și își oferă sprijinul pentru formularea viitorului Pachet privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor;

4. reamintește responsabilitățile sporite pe care i le conferă Tratatul de la Lisabona în ceea ce privește principiul subsidiarității și angajamentul său de a deveni un punct de reper pentru aplicarea corectă a acestuia; subliniază în acest sens importanța pe care o va acorda monitorizării inițiativelor UE cuprinse în Programul de lucru al Comisiei pentru 2013 și atrage atenția asupra programului său propriu de lucru dedicat monitorizării subsidiarității în 2013, care urmează să fie adoptat în ianuarie;

⁽¹⁾ CdR 1031/2012 fin.

⁽²⁾ CdR 42/2012 fin.

⁽³⁾ COM(2012) 629 final.

⁽⁴⁾ P7_TA(2012) 0319.

5. susține ideea unei dezbateri aprofundate privind viitorul Europei din perspectiva legitimității democratice, a responsabilității și a unei integrări eficiente și consideră că este vitală definirea poziției sale politice cu privire la rolul viitor al nivelului regional și local, inclusiv cu privire la eventualele modificări ale structurii instituționale a UE; CoR va stimula, prin urmare, orice dezbateri cu privire la reforma Tratatului în 2013 – prin organizarea unor dezbateri politice și printr-o evidențiere mai puternică a principiului subsidiarității – și la conceptul de guvernanță pe mai multe niveluri, ca instrumente importante pentru atingerea acestor obiective;

6. sprijină apelul făcut de Parlamentul European în rezoluția sa din 20 noiembrie 2012, către statele membre, privind luarea în calcul a posibilității de a semna un Pact privind investițiile sociale. Acest Pact privind investițiile sociale, conceput după modelul Pactului euro plus, ar urma să stabilească obiective pentru investițiile sociale care ar trebui efectuate de statele membre într-un anumit termen, pentru a atinge obiectivele în materie de ocupare a forței de muncă, obiectivele sociale și cele de educație ale Strategiei Europa 2020, în conformitate cu analiza anuală a creșterii și cu programele naționale de reformă;

7. va continua să urmărească atent impactul în teritoriu al programului legislativ al Comisiei Europene;

Uniunea economică și monetară

8. solicită să fie consultat asupra proiectului Comisiei privind o uniune economică și monetară cuprinzătoare și reală, dată fiind dimensiunea teritorială a fiecăruia dintre cei patru piloni;

9. solicită o mai bună coordonare a politicilor economice și sociale între nivelul european și cel național în contextul Semestrului european și, de asemenea, o implicare mai puternică a autorităților locale și regionale în procesul de coordonare. CoR va continua să monitorizeze progresele în acest sens, urmărind totodată realizarea unei cooperări mai strânse cu Parlamentul European;

10. sprijină ferm îndemnul adresat de Parlamentul European Comisiei⁽⁵⁾ ca „în următoarea sa Analiză anuală a creșterii, să evidențieze și să abordeze pe deplin rolul bugetului UE în cadrul procesului Semestrului european, prin furnizarea de date tangibile și concrete privind efectele sale de multiplicare, de catalizare, de sinergie și de completare asupra cheltuielilor publice globale de la nivel local, regional și național”;

11. salută instituirea la nivelul UE a unor mecanisme eficiente de asigurare a unor politici bugetare sustenabile în

statele membre, dar avertizează asupra riscurilor pe care coordonarea la nivelul UE a politicii bugetare le-ar putea avea pentru autoritățile locale și regionale și pentru furnizarea unor servicii publice corespunzătoare;

12. regretă că propunerea sa referitoare la o Carte verde privind sinergiile dintre bugetele UE, naționale și subnaționale nu a fost inclusă în programul de lucru; reamintește în special sprijinul său în favoarea unei comunicări privind calitatea cheltuielilor publice, care ar trebui să abordeze, *inter alia*, tema separării *cheltuielilor curente* de *investiții* la calcularea deficitelor bugetare, astfel încât să se evite contabilizarea la capitolul cheltuieli a investițiilor rentabile pe termen lung;

13. se angajează să analizeze în detaliu dimensiunea locală și regională a uniunii bancare;

14. cere clarificări privind instrumentul legislativ preconizat pentru Inițiativa privind conturile bancare;

Politica de coeziune

15. susține cu fermitate, având în vedere negocierile în curs privind cadrul financiar multianual, faptul că politica de coeziune este o politică de investiții care necesită atât cheltuirea eficientă a fondurilor, cât și un buget solid, care să nu poată fi redus, dacă se dorește stimularea creșterii economice și crearea de locuri de muncă, sporirea competitivității și combaterea inegalităților între toate regiunile UE și în interiorul lor, în special în perioade de criză;

16. regretă că Președinția cipriotă nu și-a însușit Codul de conduită propus de Comisia Europeană; solicită Comisiei Europene să promoveze și să analizeze implicarea autorităților locale și regionale în formularea acordurilor de parteneriat și a programelor operaționale relevante, precum și să elaboreze un raport pe această temă până la sfârșitul anului 2013. În acest sens, Comitetul Regiunilor va urmări îndeaproape negocierile aferente, bazate pe mandatele de negociere ale Comisiei specifice fiecărei țări privind fondurile CSC în perioada 2014-2020, în special din perspectiva principiului parteneriatului;

17. cere Comisiei Europene o consultare oficială în legătură cu revizuirea orientărilor privind ajutoarele regionale;

18. solicită elaborarea unei strategii europene de dezvoltare rurală, care să reechilibreze resursele destinate zonelor rurale al căror nivel de dezvoltare este încă sub media UE și, deseori, semnificativ sub nivelul zonelor predominant urbane;

⁽⁵⁾ Rezoluția Parlamentului European „Semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: punerea în aplicare a priorităților pentru 2012”

19. solicită adoptarea Regulamentului revizuit privind Gruparea europeană pentru cooperare teritorială separat de pachetul legislativ privind fondurile structurale;

Piața unică

20. regretă ritmul lent de punere în aplicare a Actului privind piața unică;

21. ia notă de intenția Comisiei de a prezenta o propunere privind facturile electronice obligatorii în achizițiile publice, dar subliniază că trecerea în întregime la sistemele electronice va reprezenta o reală provocare pentru unele autorități locale și regionale, care ar putea avea nevoie de asistență sau de o perioadă de tranziție mai lungă;

22. solicită crearea unor parteneriate pe baza Small Business Act (SBA) pentru a continua punerea în aplicare a SBA la nivelul subnațional. Consideră că titlul „Regiune europeană întreprinzătoare”, acordat de CoR începând din 2010, ar putea fi o sursă de inspirație pentru promovarea în continuare a spiritului antreprenorial, în special în rândul tinerilor;

23. dorește o explicație din partea Comisiei cu privire la motivele pentru care Planul de acțiune privind e-sănătatea, solicitat anterior de Comitetul Regiunilor și anunțat ca parte a programului de lucru pentru 2012, nu a fost încă prezentat și nu se numără nici printre documentele planificate spre adoptare până la sfârșitul anului 2012, nici nu apare în programul de lucru pentru 2013;

24. consideră că pentru activitățile din economia socială este necesară o mai mare securitate juridică și, în acest context, solicită elaborarea unui statut al societății mutuale europene;

25. salută intenția Comisiei Europene de a moderniza normele UE în materie de ajutoare de stat și de a reduce sarcinile administrative prin adaptarea exceptărilor pe categorii de ajutoare și, în acest sens, solicită o creștere a pragului de *minimis*;

26. regretă faptul că Comisia Europeană nu a consultat oficial CoR cu privire la elaborarea noilor orientări privind aplicarea normelor UE privind acordarea ajutoarelor de stat pentru finanțarea publică a rețelelor în bandă largă;

27. salută faptul că anexa II a programului de lucru se concentrează asupra unor inițiative concrete de simplificare și de reducere a sarcinilor administrative și își exprimă intenția de a contribui la aplicarea acestora;

Construirea rețelelor de mâine

28. cere Comisiei Europene să întreprindă acțiuni în vederea soluționării problemelor de conectivitate dintre statele membre

și dintre regiuni; în acest context, solicită Comisiei să-și intensifice eforturile menite să reducă izolarea energetică a anumitor state membre și să instituie o piață internă a energiei care să fie pe deplin funcțională până în 2014;

29. regretă absența unui angajament clar al Comisiei Europene de a-și consolida politicile destinate dezvoltării unei infrastructuri de rețea moderne și, în special, răspândirii rețelelor inteligente și a contoarelor inteligente, care sunt elemente importante pentru eficiența energetică și securitatea aprovizionării; solicită Comisiei Europene să promoveze măsuri de încurajare a microproducției de energie și a integrării acesteia în rețelele de distribuție;

30. regretă că programul de lucru al Comisiei nu prevede noi inițiative legate de mobilitatea urbană; în acest context, își reiterează observația că o cerință prealabilă esențială pentru mobilitatea urbană durabilă este existența unui sistem electronic și inteligent și, de exemplu, mobil de emiterie a biletelor pentru toate mijloacele de transport; speră că acest subiect să fie abordat în preconizata monitorizare a Cărții verzi „Către o piață europeană integrată a plăților efectuate cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil”;

31. se așteaptă ca Comisia Europeană să profite de toate posibilitățile pentru a realiza în mod consecvent obiectivele legate de revizuirea rețelei transeuropene de transport;

32. așteaptă cu interes propunerea privind viitorul politicii portuare a UE și solicită ca această propunere să facă obiectul unei evaluări a impactului teritorial;

Creșterea, ocuparea forței de muncă și incluziunea

33. consideră că mobilitatea forței de muncă în și între statele membre reprezintă un factor important în combaterea șomajului și, prin urmare, sprijină planurile de modernizare a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă, acordând o atenție specială reformării EURES, care funcționează în prezent sub posibilități; reamintește totodată că aceste servicii sunt deseori conduse de autoritățile locale și regionale, care trebuie să fie consultate în detaliu cu privire la reforme;

34. regretă faptul că Comisia Europeană nu a răspuns la apelul repetat al CoR privind stabilirea unei agende europene în domeniul locuințelor sociale, care ar clarifica, printre altele, normele în materie de concurență aplicabile locuințelor sociale și ar crea autorităților locale și regionale posibilitatea de a oferi locuințe sociale decente și accesibile, de a promova diversitatea socială și de a combate discriminarea;

35. remarcă importanța pensiilor pentru autoritățile locale și regionale, care sunt angajatori importanți, și speră ca propunerea Comisiei pe această temă să cuprindă propuneri privind o mai bună transferabilitate transfrontalieră a pensiilor ocupaționale;

36. consideră că instituirea unei platforme de combatere a muncii nedeclarate reprezintă o inițiativă binevenită și că este esențial ca în această platformă să fie incluse organismele regionale de punere în aplicare și inspectoratele de muncă; în plus, estimează că există numeroase posibilități de a se crea sinergii între această platformă și propunerile de accelerare a punerii în aplicare a normelor privind detașarea lucrătorilor;

37. solicită Comisiei Europene să asigure menținerea, în noile sale orientări privind ajutoarele de stat pentru producțiile cinematografice și alte producții audiovizuale, a principiului obligațiilor privind teritorializarea cheltuielilor, așa cum este acesta descris în Comunicarea din 2001 privind cinematografia și în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) litera d) din TFUE;

38. regretă nivelul modest al ambițiilor programului de lucru în materie de cultură, având în vedere importanța acesteia pentru o identitate europeană și ca forță motrice a creșterii economice;

O mai bună utilizare a resurselor Europenei

39. salută publicarea celui de-al 7-lea Program de acțiune pentru mediu, care reprezintă un instrument esențial pentru transpunerea obiectivelor Strategiei Europa 2020 în acțiuni de mediu și care ar trebui să se concentreze asupra îmbunătățirii punerii în aplicare a politicii UE în domeniul mediului, în strânsă cooperare cu toate nivelurile de guvernare, precum și asupra integrării preocupărilor privind mediul în toate domeniile politice și asupra dimensiunii internaționale a provocărilor legate de mediu;

40. cere ca strategia UE de adaptare la schimbările climatice să cuprindă o secțiune privind acțiunile specifice de adaptare la nivel regional și municipal, precum și orientări și sugestii în ceea ce privește soluțiile de finanțare și guvernare pentru factorii de decizie de la nivelul local și regional, așa cum s-a propus de către Convenția primarilor;

41. se angajează să coopereze cu Comisia Europeană pentru a pune cu succes în aplicare rezultatele Conferinței ONU de la Doha, precum și Foai de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor;

42. speră ca revizuirea politicii UE în domeniul aerului să consolideze Directiva privind plafoanele naționale de emisie, pentru a reduce concentrațiile de fond. Sprijină definirea unor standarde mai stricte pentru vehicule și solicită abordarea

problemei emisiilor din sectorul navigației, al traficului aerian și al agriculturii, simplificându-se totodată indicatorii și criteriile de măsurare. De asemenea, solicită integrarea politicii UE în domeniul aerului cu alte domenii politice, în special transporturile, locuințele, industria, energia și clima;

43. își reînnoiește angajamentul de a coopera mai strâns cu Comisia Europeană pe tema implementării Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2020;

44. salută invitația ce i-a fost adresată de Banca Europeană pentru Investiții de a contribui la viitoarea politică privind împrumuturile în sectorul energetic și solicită să se faciliteze accesul întreprinderilor mici și mijlocii și al autorităților locale și regionale la împrumuturi pentru investiții în domeniul eficienței energetice și în cel al energiei din surse regenerabile. În acest context, consideră că inițiativele politice ale UE în sectorul energetic ar trebui să țină seama de pericolul tot mai mare al sărăciei energetice;

O Europă pentru cetățeni

45. urmărește să se implice în conceperea tuturor acțiunilor UE legate de inițiativa „2013 – Anul european al cetățenilor” care urmăresc creșterea capacității cetățenilor de a-și conștientiza și de a-și înțelege drepturile, pentru a elimina obstacolele rămase în calea punerii lor în aplicare și a consolidării noțiunii de cetățenie europeană;

46. salută intenția Comisiei Europene de a pregăti un raport anticorupție și un tablou de bord judiciar, ca mecanisme care vor ajuta la consolidarea încrederii cetățenilor în administrațiile publice la toate nivelurile, și își oferă sprijinul pentru elaborarea acestora;

47. așteaptă cu interes să colaboreze cu Comisia Europeană în vederea dezvoltării rețelei de integrare, în vederea realizării unității în diversitate;

Europa ca actor global

48. recomandă Comisiei ca, în rapoartele sale privind strategia de extindere, să prezinte mai multe detalii despre auto-governarea regională și locală și să sublinieze, în contactele cu țările implicate în procesul de aderare, după caz, necesitatea descentralizării;

49. solicită să se faciliteze accesul actorilor de la nivel local și regional din țările implicate în procesul de aderare și din cele incluse în politica europeană de vecinătate (PEV) la fondurile europene specifice acestui domeniu și sprijină deschiderea programelor existente, inclusiv Erasmus Mundus și GECT, pentru partenerii din țările vecine;

50. își reafirmă intenția de a continua cooperarea pozitivă cu Comisia Europeană în cadrul programului „Instrumentul pentru administrație locală”, pentru a consolida capacitățile locale și a promova informațiile despre UE și procedurile sale în țările candidate și precandidate; invită Comisia să analizeze posibilitatea extinderii acestui instrument la administrațiile locale din țările PEV;

51. salută faptul că, prin prezentarea unor comunicări separate, Comisia Europeană face distincția între rolul autorităților locale și regionale și cel al societății civile în

implementarea politicii de cooperare pentru dezvoltare, solicitând Parlamentului European să urmeze aceeași abordare;

52. speră ca orașele și regiunile să fie implicate în definirea poziției UE în perspectiva summitului asupra Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, care va avea loc în 2015;

53. îl mandatează pe președintele Comitetului Regiunilor să transmită prezenta rezoluție președintelui Comisiei Europene, președintelui Consiliului European, președintelui Parlamentului European, Președinției cipriote a Consiliului UE și viitoarelor președinții irlandeză și lituaniană.

Bruxelles, 30 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Rezoluția Comitetului Regiunilor privind „Negocierile în curs privind cadrul financiar multianual”

(2013/C 17/02)

COMITETUL REGIUNILOR

- având în vedere avizul revizuit al CoR privind noul cadru financiar multianual pentru perioada de după 2013, adoptat la 9 octombrie 2012;
- având în vedere proiectul de concluzii ale Consiliului European;

1. regretă faptul că la Consiliul European din 22 și 23 noiembrie 2012 nu s-a putut ajunge la un acord privind noul cadru financiar multianual pentru perioada de după 2013;

2. subliniază importanța ajungerii la un acord și atrage atenția asupra consecințelor întârzierilor în pregătirea programării, în special a cadrului strategic comun pentru fonduri post-2014, acest lucru urmând să aibă un impact major asupra investițiilor care trebuie făcute în regiunile și orașele UE;

3. ia notă de faptul că Consiliul European a recunoscut că bugetul „este important pentru coeziunea Uniunii și pentru creștere și locuri de muncă în toate țările noastre”, această recunoaștere este însă incompatibilă cu propunerile anumitor state membre, de tăieri bugetare în domeniul politicii de coeziune; subliniază că, oricum, este nevoie de mai mult timp pentru a analiza mai detaliat urmările concrete în termeni de politici ale cifrelor și propunerilor supuse negocierii;

4. subliniază totodată că, în calitatea sa de organ al UE care reprezintă autoritățile locale și regionale, Comitetul Regiunilor este pe deplin conștient de problemele economice cu care se confruntă statele membre UE și consideră că prioritatea absolută trebuie să fie clădirea unor economii puternice, cu un nivel scăzut de birocrăție, care să creeze oportunități mai mari de ocupare a forței de muncă în statele membre;

5. își reiterează îndemnul la adoptarea unui buget multianual credibil al UE, care să acționeze ca un instrument de investiție în beneficiul tuturor statelor membre și al regiunilor UE cel puțin cu aceeași eficiență, din punctul de vedere al creditelor de angajament ca procent din VNB, ca bugetul aprobat pentru perioada de programare actuală (2007-2013), sprijinind solicitarea Parlamentului European de stabilire a unui buget capabil să relanseze creșterea, în conformitate cu obiectivele Strategiei Europa 2020, și să dea un răspuns adecvat nevoilor autorităților locale și regionale sub aspectul coeziunii teritoriale, economice și sociale;

6. subliniază importanța rolului Parlamentului European în procesul de negociere, nu numai în ceea ce privește procedura de aprobare, aplicabilă întregului cadru financiar multianual, ci și având în vedere că un număr însemnat de aspecte abordate în proiectul concluziilor Consiliului European (versiunea din 22 noiembrie 2012), mai ales chestiunile legate de subrubrica 1b (coeziune), de rubrica 2 (PAC) și de cadrul strategic comun, precum și aspectele orizontale, fac obiectul procedurii de codecizie;

7. reamintește faptul că în tratate (articolul 312 TFUE) există prevederi specifice pentru situația în care CFM nu este adoptat înainte ca temeiul legal al tuturor programelor actuale de cheltuieli multianuale ale UE să expire la sfârșitul lui 2013, cu excepția primului pilon al politicii agricole comune (PAC);

8. se opune reducerii bugetului destinat coeziunii. Reamintește rolul ce revine politicii de coeziune, de instrument de investiții care stimulează competitivitatea în mod durabil și contribuie la reducerea disparităților dintre regiuni;

9. reamintește că, pentru chestiuni care au legătură cu politica de coeziune (la care face referire articolul 177), ca de exemplu metoda de repartizare a alocărilor naționale și nivelurile maxime în materie de politică de coeziune și de dezvoltare rurală, se aplică procedura de codecizie, cu consultarea obligatorie a CoR, care, conform articolului 263 alineatul (3) TFUE, poate formula acțiuni la Curtea de Justiție a Uniunii Europene;

10. în linia avizelor adoptate de la începutul anului 2012 privind diversele propuneri legislative ale Comisiei, reafirmă că:

a. în ceea ce privește subrubricile 1a, 1b și fondurile acoperite de cadrul strategic comun (CSC):

- se declară pentru o finanțare sporită a cercetării și inovării;

- solicită revenirea la bugetul propus inițial pentru mecanismul Conectarea Europei, în vederea finanțării investițiilor în rețele transeuropene, și susține crearea unui CSC pentru cele două fonduri structurale și fondul de coeziune, FEADR și FEPAM;

- își reafirmă opoziția fermă și manifestă față de orice formă de condiționalitate macroeconomică;

- salută faptul că a fost însușită propunerea privind înființarea unei noi categorii, de „regiuni de tranziție”, și că s-a ținut seama de nevoia de a lua în considerare situația specifică și unică a regiunilor ultraperiferice;

- reafirmă nevoia menținerii unei „plase de siguranță”, constând în două treimi din alocarea actuală, pentru toate regiunile care nu vor mai face parte din domeniul de aplicare a obiectivului „convergență”;

- susține ideea că trebuie asigurat nivelul resurselor alocate regiunilor și statelor membre celor mai puțin dezvoltate, și că trebuie garantată reducerea disparităților în ceea ce privește intensitățile medii ale ajutorului pe cap de locuitor, având în vedere că acestea constituie obiectivul prioritar al politicii de coeziune;
 - regretă că în proiectul de concluzii ale Consiliului European se propune o reducere cu 26 % în cazul obiectivului „coeziune teritorială europeană”, dar salută faptul că s-a ținut seama de solicitarea CoR, de creștere a ratei de cofinanțare la 85 %;
 - susține stabilirea unei rate de cofinanțare majorate cu 10 puncte procentuale pentru statele membre care se confruntă cu dificultăți bugetare temporare;
 - este în favoarea eligibilității TVA nerecuperabile pentru o contribuție a fondurilor din cadrul CSC;
 - își reiterează obiecțiile față de propunerea referitoare la crearea unei rezerve de performanță;
- b. în ceea ce privește rubrica 2:
- regretă faptul că în proiectul de concluzii ale Consiliului European se propune o plafonare a plăților directe din partea statelor membre pe bază voluntară;
 - solicită ca, în cursul următoarei perioade de programare, sprijinul direct să fie distribuit în mod mai echitabil între statele membre în care plățile directe la hectar se situează sub 90 % din media UE, demarându-se procesul dinamic de reducere a decalajului încă de la începutul viitoarei perioade de planificare, urmând să se ajungă la media UE până la mijlocul următoarei perspective financiare;
 - este de acord cu o rată de 30 % pentru componenta ecologică;
 - sprijină opțiunea pentru transferuri bugetare dinspre primul pilon către cel de-al doilea;
 - susține ideea introducerii regiunilor în tranziție în regulamentul privind dezvoltarea rurală;

- se opune creării unei noi rezerve pentru crizele din sectorul agricol și mai ales propunerii ca sumele necheltuite să fie rambursate sub formă de plăți directe;

11. salută faptul că în proiectul de concluzii ale Consiliului European este menținut programul de acordare de ajutoare alimentare celor mai defavorizați, dar este împotriva finanțării acestuia din Fondul social European;

12. consideră că reducerea cu 47 % a sumelor alocate Fondului european de ajustare la globalizare (FEG), în comparație cu bugetul actual al acestuia, este în completă contradicție cu situația de criză din prezent. Înțelege că proiectul de concluzii ale Consiliului a fost elaborat plecând de la ideea că viitorul FEG nu se va aplica sectorului agricol;

Venituri și resurse proprii

13. regretă faptul că negocierile s-au axat pe reducerea cheltuielilor bugetului UE, fără a se acorda atenția cuvenită veniturilor și necesității absolute de reformare a sistemului actual, astfel încât UE să dispună de resurse proprii și să fie eliminat sistemul actual de corecturi financiare și de exceptări;

14. salută propunerea ca două treimi din sumele colectate de statele membre care s-au angajat să introducă o TTF, în contextul unei proceduri de cooperare consolidată, să servească drept nouă resursă pentru bugetul UE și că contribuția la acesta, pe baza VNB, a respectivelor state membre ar urma să se reducă în egală măsură;

15. îl mandatează pe președintele Comitetului Regiunilor să transmită prezenta rezoluție președintelui Comisiei Europene, președintelui Consiliului European, președintelui Parlamentului European, Președinției cipriote a Consiliului UE și viitoarelor președinții irlandeză și lituaniană.

Bruxelles, 30 noiembrie 2012

*Președintele
Comitetului Regiunilor*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 98-A SESIUNE PLENARĂ DIN 29 ȘI 30 NOIEMBRIE 2012

Avizul Comitetului Regiunilor privind „O agendă a consumatorului european – Stimularea încrederii și a creșterii economice”

(2013/C 17/03)

COMITETUL REGIUNILOR

— nutrește convingerea că politica de protecție a consumatorilor va ajuta UE să iasă cât mai repede din criză: este neapărat necesar să se poată conta pe consumatori avizați, pentru a asigura o producție de bunuri și servicii ale căror trăsături definitorii să fie fiabilitatea, calitatea și competitivitatea și care să contribuie astfel la o relansare durabilă a economiei

și solicită Comisiei Europene:

- să doteze autoritățile locale și regionale cu instrumente adecvate pentru a asigura protecția consumatorilor, în limitele atribuțiilor lor;
- să coopereze strâns cu autoritățile naționale, regionale și locale. Mai precis, deși ar trebui ca, dată fiind natura lor, acțiunile prevăzute în agendă să fie puse în aplicare cu precădere la nivel european și național, rolul autorităților locale este important în măsura în care ele reprezintă comunitățile locale și au posibilitatea de a contribui eficient la aplicarea acestor dispoziții;
- să își amintească faptul că autoritățile locale sunt ele înseși consumatoare de bunuri și servicii și, ca atare, necesită și solicită un cadru sigur, care să garanteze respectarea intereselor lor și ale comunităților locale pe care le reprezintă și care contribuie adesea la bugetele lor;
- să recunoască faptul că procesul de autonomizare a consumatorului ține și de educația acestuia și că autoritățile locale și regionale și societatea civilă trebuie să participe la campaniile de informare a consumatorilor;
- să consolideze – prin resurse și *know-how* adecvate – mecanismele de supraveghere din regiunile care suferă de handicapuri geografice sau demografice permanente.

Raportor

dl Spyros SPYRIDON (EL-PPE), membru al Consiliului regional Atica

Document de referință

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: O agendă a consumatorului european – stimularea încrederii și a creșterii economice

(COM(2012) 225 final)

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Introducere

1. Întâmpină cu satisfacție comunicarea aprofundată a Comisiei Europene, care acoperă un amplu evantai de probleme ce țin de protecția consumatorilor;

2. salută faptul că agenda constituie un instrument coerent și integrat, menit să ducă mai departe acțiunile întreprinse în contextul politicii de consolidare a protecției consumatorilor. Este importantă recunoașterea amplitudinii acestei provocări, care constă în a conferi autonomie consumatorilor și în consolidarea pieței unice. Pentru realizarea Strategiei Europa 2020, elementul esențial va fi informarea și responsabilizarea consumatorilor;

3. se declară preocupat de faptul că domeniul de aplicare al agendei, deși destul de cuprinzător, nu include și serviciile de sănătate, care reprezintă un element important al politicii în domeniul protecției consumatorilor. Serviciile de sănătate sunt furnizate consumatorilor, care plătesc pentru a le obține, ele îndeplinind, în mare măsură, o misiune de interes general. În consecință, politica în domeniul sănătății ar trebui inclusă în agendă, ca o politică relevantă pentru consumatori;

4. se declară de acord cu cele patru obiective tematice alese de Comisia Europeană ca domenii asupra cărora trebuie să se concentreze politica de protecție a consumatorilor, și anume: i) îmbunătățirea siguranței consumatorilor; ii) consolidarea cunoștințelor; iii) optimizarea punerii în aplicare, consolidarea aplicării legislației și garantarea măsurilor reparatorii și iv) adaptarea drepturilor și a politicilor-cheie la schimbările economice și societale. Comitetul face un apel la transparență sporită și la furnizarea unor informații comparabile și de calitate mai bună, astfel încât consumatorii să aibă posibilitatea de a face alegeri mai raționale;

Punerea în aplicare a principiilor fundamentale ale Uniunii Europene

5. insistă asupra necesității ca, în momentul conceperii acțiunilor, să fie respectat principiul proporționalității măsurilor care urmează a fi luate și, în special, să se treacă la o analiză aprofundată a raportului costuri-beneficii;

6. subliniază că este important să se asigure eficiența și adecvarea măsurilor care urmează a fi luate, în special în domeniile sănătății și siguranței. Va trebui ca metodele alese să aibă flexibilitatea corespunzătoare pentru a se putea ajusta

la particularitățile regionale, la nevoile grupurilor vulnerabile și la evoluțiile rapide ale pieței, obiectivul urmărit fiind protecția consumatorilor;

7. sugerează ca, în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor, pe lângă acțiunile sectoriale menționate mai sus, să existe și o perspectivă orizontală în cadrul competențelor existente, pentru a se ține seama de drepturile consumatorului în toate politicile europene;

8. observă că nu se insistă asupra obiectivului coeziunii teritoriale, introdus de Tratatul de la Lisabona. El atrage atenția în special asupra necesității de a asigura protecția grupurilor vulnerabile de consumatori, care suferă de pe urma accesului dificil la piețe, a posibilităților limitate de alegere ori a problemelor întâmpinate în exercitarea drepturilor lor. Din această categorie fac parte consumatorii din regiunile ultraperiferice sau cu densitate scăzută a populației, precum și din regiunile insulare sau de munte, în care se manifestă disfuncționalități ale pieței;

9. insistă, în acest context, asupra importanței crescânde a internetului pentru aceste categorii de consumatori, atât din perspectiva accesului la piețe, cât și pentru a dispune de informații, pentru a compara produse și servicii și pentru a-și exercita drepturile în caz de litigii;

10. pune accentul pe importanța îmbunătățirii – prin resurse și *know-how* adecvate – a mecanismelor de supraveghere din regiunile care suferă de handicapuri geografice sau demografice permanente;

11. atrage atenția Comisiei Europene și a instituțiilor legislative naționale asupra necesității de a asigura o ajustare a măsurilor adoptate, pentru a le adapta la posibilitățile producătorilor din regiunile defavorizate. Pentru aceste categorii, costurile și timpul necesar adaptărilor respective pot să difere considerabil față de cele din alte regiuni europene.

Exploatarea posibilităților oferite de internet, control și actualizare

12. profită de ocazie pentru a sublinia că este necesară punerea în aplicare a Agendei digitale în cadrul Strategiei Europa 2020, dat fiind că rolul internetului este deosebit de important pentru toate categoriile de consumatori. Diferitele niveluri ale puterii – european, național și regional deopotrivă – trebuie să participe activ la acest efort, pentru o calitate mai bună a vieții cetățenilor europeni;

13. insistă pe influența internetului asupra celor mai tineri, despre care se poate spune că, în comparație cu adulții, sunt cu atât mai vulnerabili la noile tehnologii, cu cât le folosesc mai intens;

14. subliniază că internetul este utilizat în mai mică măsură în grupuri de populație vulnerabile, precum persoanele în vârstă, persoanele cu dizabilități și persoanele defavorizate din punct de vedere social. Comitetul subliniază mai ales faptul că regiunile care suferă de handicapuri geografice se confruntă cu probleme mai mari de îmbătrânire a populației decât altele. În general, aceste categorii de populație pot profita în mai mică măsură de posibilitățile oferite de piața unică și întâmpină dificultăți mai mari în a-și exercita drepturile. Trebuie depuse mai multe eforturi, în colaborare cu autoritățile locale și regionale, pentru promovarea, prin acțiuni punctuale, a unei prosperități de care să se bucure în mod egal și cetățenii care se încadrează în această categorie;

15. susține, având în vedere dificultățile cu care se confruntă regiunile și localitățile, mai ales cele rurale, de munte sau insulare, îndepărtate sau ultraperiferice, în încercarea de a-și îmbunătăți accesul la internet, recente propuneri ale Comisiei, de modificare a legislației privind ajutoarele de stat. Propunerea Comisiei consideră, printre altele, că exceptarea de la obligația notificării pentru ajutoarele destinate furnizării de conexiuni în bandă largă este compatibilă cu piața internă;

16. invită Comisia Europeană să colaboreze cu statele membre pentru a lua inițiative vizând îmbunătățirea competențelor electronice ale consumatorilor, astfel încât grupurile de cetățeni, în ansamblul lor, să aibă acces la piața digitală unică și să poată profita pe deplin de avantajele sale;

17. subliniază că dezvoltarea rapidă a comerțului electronic este crucială pentru consumatori în măsura în care posibilitățile lor de a alege sporesc, în special în cazul cetățenilor care trăiesc în regiuni greu accesibile, ultraperiferice sau marginase, dar și pentru cetățenii cu mobilitate redusă care, în caz contrar, nu ar avea la dispoziție o gamă largă de opțiuni;

18. subliniază cu hotărâre că siguranța pe internet este o problemă deosebit de importantă, de o amploare care depășește agenda consumatorului. Este necesar să fie luate toate măsurile necesare pentru ca acest instrument important să fie utilizat în beneficiul cetățenilor europeni, în calitatea lor de consumatori sau de întreprinzători, și pentru evitarea practicilor infracționale sau neloiale, de exemplu culegerea abuzivă de date personale sau încălcarea drepturilor de proprietate;

19. întâmpină cu satisfacție inițiativa Comisiei de a elabora propuneri legislative privind soluționarea online a litigiilor (SOL) și soluționarea alternativă a litigiilor (SAL), ca instrument important al coeziunii teritoriale. CoR împărtășește opinia

Comisiei conform căreia punerea în aplicare a legislației privind drepturile consumatorilor trebuie simplificată prin utilizarea mecanismelor de soluționare extrajudiciară a litigiilor. Consideră însă necesar ca domeniul de aplicare a directivelor să se limiteze la competențele UE și, în special, la litigiile transfrontaliere;

Rolul autorităților locale și regionale

20. este convins de faptul că este indispensabil ca autoritățile locale și regionale să dispună de instrumente adecvate pentru a asigura protecția consumatorilor, în limitele atribuțiilor lor. În acest context, dat fiind că ne aflăm într-un moment potrivit din punctul de vedere al calendarului, căci cadrul financiar multianual pentru perioada 2014-2020 este în prezent în dezbatere, Comitetul propune ca, pentru punerea în aplicare a agendei, să se recurgă nu numai la resurse din fondurile structurale, ci și la prevederi din programele naționale de reformă;

21. în ceea ce privește fondurile structurale, el propune adoptarea unor măsuri prin care finanțarea întreprinderilor să se supună și unor criterii decurgând din obligațiile și atitudinea lor în ansamblu față de consumatori (de exemplu, producția durabilă) și care să nu se limiteze la date legate cu precădere de sustenabilitatea economică;

22. în legătură cu acest aspect, subliniază necesitatea unei cooperări strânse între autoritățile europene, naționale, regionale și locale, în etapa adoptării măsurilor. El evidențiază mai ales faptul că, deși ar trebui ca, dată fiind natura lor, acțiunile prevăzute în agendă să fie puse în aplicare cu precădere la nivel european și național, rolul autorităților locale este important în măsura în care ele reprezintă comunitățile locale și au posibilitatea de a contribui eficient la aplicarea acestor dispoziții;

23. de asemenea, subliniază că autoritățile regionale și locale nu trebuie să piardă din vedere faptul că ele înseși sunt consumatoare de bunuri și servicii și, ca atare, conform propriilor afirmații, și ele au nevoie de un cadru sigur, care să garanteze respectarea intereselor lor și ale comunităților locale pe care le reprezintă și care contribuie adesea la bugetele lor;

24. atrage atenția asupra faptului că, în această perioadă de criză economică pe care o traversăm, eforturile depuse pentru punerea eficientă în aplicare a agendei nu trebuie considerate un lux. Dimpotrivă, Comitetul Regiunilor nutrește convingerea că politica de protecție a consumatorilor va ajuta UE să iasă cât mai repede din criză: este neapărat necesar să se poată conta pe consumatori avizați, pentru a asigura o producție de bunuri și servicii ale căror trăsături definitorii să fie fiabilitatea, calitatea și competitivitatea și care să contribuie astfel la o relansare durabilă a economiei;

Dimensiunea socială a agendei

25. atrage atenția asupra faptului că criza financiară actuală va modifica radical obiceiurile de consum ale cetățenilor întrucât, pe de o parte, va adânci inegalitățile sociale și, pe de altă parte, va reduce venitul disponibil pentru consum. Astfel, cetățenii vor adopta noi modele de consum, consumatorul dorind să își controleze mai îndeaproape tranzacțiile, să dispună de informații mai ample și mai ușor de înțeles și să aibă posibilitatea de a compara, de a reveni asupra deciziei inițiale și de a-și exercita drepturile în caz de litigiu. Comisia trebuie să țină seama de noile condiții care apar și să se folosească de agendă astfel încât să creeze cel mai bun mediu cu putință pentru a promova bunăstarea cetățenilor, ceea ce prevede de altfel și Tratatul de la Lisabona;

26. reafirmă că ar trebui să existe mai multe informații și garanții privind trasabilitatea produselor, astfel încât consumatorul să poată evalua corect raportul cost-calitate al bunurilor;

27. observă că crește riscul de a se constata că consumatorul tinde să facă alegeri dictate de costul mărfurilor respective, în detrimentul calității. În privința schimburilor care au loc la frontierele UE, Comitetul nutrește temeri legate de riscul înmulțirii cazurilor de contrabandă;

28. salută intenția Comisiei de a efectua un studiu asupra efectelor îndatorării gospodăriilor. El sugerează ca acest studiu să nu se limiteze la examinarea modurilor în care se poate rezolva această problemă care, odată cu criza, s-a amplificat, scăpând de sub control, ci să facă și o analiză a cauzelor și să propună măsuri precum, de exemplu, garantarea exercitării în mod responsabil a activității de împrumut și, în același timp, să întreprindă acțiuni specifice vizând atenuarea efectelor îndatorării excesive;

29. semnaleză necesitatea introducerii unei reglementări privind siguranța produselor și a prestațiilor în domeniul medical, probleme care, recent, s-au aflat în centrul atenției;

30. constată cu îngrijorare că, potrivit comunicării, numai 2 % dintre consumatori au răspuns corect la întrebări referitoare la drepturile lor. Acest procent pare deosebit de scăzut, motiv pentru care Comitetul invită Comisia și statele membre să depună mai multe eforturi pentru ca un număr cât mai mare de consumatori să își cunoască drepturile. Intenția exprimată, de a organiza o campanie de informare la nivel european, va aduce o contribuție în acest sens. Autoritățile locale și regionale pot contribui și ele la această campanie, în colaborare cu părțile implicate în acțiuni de susținere a consumatorilor;

31. se declară de acord cu concluzia Comisiei potrivit căreia organismele însărcinate cu aplicare legislației sunt invitate să facă mai mult cu mai puține resurse. Se impune astfel trecerea la o planificare riguroasă și examinarea în permanență

a eficienței dispozițiilor adoptate, pentru obținerea celor mai bune rezultate;

32. subliniază că procesul de autonomizare a consumatorului ține și de educația acestuia și, în această privință, observă că este important ca autoritățile locale și regionale și societatea civilă să participe la campaniile de informare a consumatorilor; în acest context, este necesar să se prevadă suficientă flexibilitate pentru adaptarea acestor campanii la particularitățile locale. Comitetul sugerează ca accentul să cadă asupra programelor de învățământ din școli și universități, astfel încât tinerii să fie pregătiți pentru a deveni consumatori conștienți de alegerile lor; de asemenea, nu ar trebui neglijat rolul care revine factorilor răspunzători de educația adulților;

33. este în favoarea încercării de rezolvare a problemelor la sursă, prin măsuri care să încurajeze îndeplinirea cerințelor de către întreprinderi. Această abordare va trebui însă să țină seama de caracteristicile producătorilor din fiecare țară și regiune, dar și din lumea întreagă, acolo unde își au sediul furnizorii. Va trebui ca măsurile de stimulare să fie suficiente pentru a compensa costurile conformării la noile reglementări care vor apărea, precum și să se țină cont de capacitatea de adaptare a întreprinderilor;

34. subliniază că, la punerea în aplicare a politicii privind protecția consumatorului, Comisia Europeană va trebui să țină seama de sistemele juridice din statele membre și de principiul subsidiarității. De asemenea, este necesar ca statele membre să facă un efort special, astfel încât, la transpunerea legislației UE în dreptul național, să nu impună decât cerințele necesare în acest scop, fără a aduce atingere posibilității de a urmări, în anumite cazuri, un nivel mai înalt de protecție a consumatorului;

35. pentru a valorifica îmbunătățirile aduse legislației, va trebui ca consumatorii să fie informați cu privire la schimbările introduse. Astfel, Comitetul insistă asupra faptului că trebuie să se ofere comunităților regionale și locale posibilitatea de a contribui la promovarea în rândul consumatorilor a acțiunilor de informare referitoare la drepturile lor și la schimbările aduse legislației, în beneficiul lor;

36. apreciază că agenda consumatorului face referire la acțiuni colective și încurajează Comisia să propună un cadru specific de derulare a acestora; propunerile Comisiei privind mecanismele juridice de despăgubire colectivă trebuie însă să se limiteze la o legislație-cadru, care să conțină eventual obiective privind standardele minime care trebuie respectate la nivel național și care să lase statelor membre decizia privind modalitățile detaliate de aplicare a mecanismelor juridice de despăgubire colectivă, în respectul tradițiilor juridice proprii. În cazul în care UE reclamă competența de a reglementa alte mecanisme juridice de despăgubire colectivă, acestea ar trebui să respecte diferitele sisteme juridice din statele membre și mecanismele lor de aplicare a legislației;

37. este convins că promovarea unei strategii integrate pentru consumatori presupune o puternică reprezentare a acestora în cadrul organelor de decizie. În această privință, Comitetul insistă asupra rolului jucat de organizațiile consumatorilor, care au o viziune mai amplă a problemelor întâmpinate în viața de zi cu zi, fiind așadar în măsură să contribuie la rezolvarea lor, atunci când sunt solicitate. În același timp, aceste organizații reprezintă canale de comunicare între cetățeni și administrație, permițând astfel difuzarea informației de la vârf înspre bază. Comitetul recunoaște că este loc de mai bine în relația dintre autoritățile locale și regionale și organizațiile consumatorilor, atât la nivel primar, cât și la nivel secundar, și invită totodată statele membre să le susțină după nevoi, instituind, dacă este cazul, un cadru de funcționare;

Pentru o punere în aplicare mai eficientă a agendei

38. pleacă de la premisa că cetățenii trebuie să poată avea încredere în autoritățile însărcinate cu punerea în aplicare a legislației; acest obiectiv va fi îndeplinit atât prin aplicarea corectă a reglementării, cât și prin posibilitatea oferită cetățenilor de a recurge la aceste autorități în caz de litigiu;

39. subliniază că, în ceea ce privește întreprinderile, de-a lungul întregului lanț de producție, va trebui să li se insuflă convingerea că respectarea angajamentelor luate conform legislației este opțiunea cea mai bună. Este important de semnalat că informațiile despre legislația privind consumatorii nu ar trebui să îi vizeze doar pe aceștia, ci să fie extinse și la întreprinderi;

40. împărtășește constatarea că rolul intermediarilor devine din ce în ce mai important, în special pentru serviciile on-line. Prin urmare, capătă o importanță esențială garantarea transparenței și a încrederii, dar și certitudinea că se va face dreptate și că vor fi aplicate sancțiuni în cazul intermediarilor insolvăbili. În acest scop, se impune crearea unor structuri de control și supraveghere, atât în statele membre cât și la nivelul UE;

41. sugerează, referitor la intenția Comisiei de a lucra cu intermediarii și specialiștii din domeniu la îmbunătățirea cadrului care guvernează acordurile comerciale, adoptarea unor norme obligatorii din punct de vedere legal pentru garanțiile comerciale, pentru a elimina o lacună importantă în materie de protecție a consumatorilor;

42. îndeamnă Comisia să vegheze la punerea în aplicare de către statele membre la momentul potrivit a legislației privind finalizarea pieței unice și, mai ales, la aplicarea ei fără rezerve;

43. se declară dezamăgit de faptul că bugetul prevăzut pentru acțiunile din agenda consumatorului este limitat, întrucât se ridică la cca 0,05 EUR pe cetățean european, anual. De aceea, atrage atenția Comisiei Europene să dea dovadă de prudență la elaborarea și punerea în aplicare a acestor acțiuni, pentru a obține cele mai bune rezultate cu putință;

44. va urmări cu atenție punerea în aplicare rapidă și eficientă a Agendei europene a consumatorului, pentru o calitate mai bună a vieții cetățenilor europeni.

Bruxelles, 29 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Codul de conduită în materie de parteneriat”

(2013/C 17/04)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută intenția Comisiei de a solicita statelor membre să organizeze o cooperare bazată pe parteneriat între autoritățile publice de la nivel național, regional și local și partenerii economici și sociali și ONG-uri;
- susține inițiativa Comisiei prin care se completează Regulamentul privind dispozițiile comune (RPDC) cu un Cod european de conduită în materie de parteneriat și regretă profund decizia Consiliului de a elimina Codul de conduită din pachetul supus negocierilor;
- solicită Comisiei să asigure faptul că CECP garantează un echilibru real între necesitatea ca statele membre să respecte cerințele în materie de parteneriat stabilite în document și dreptul lor de menținere a dispozițiilor specifice și a practicilor existente la nivel național, în special din perspectiva principiului subsidiarității;
- subliniază că parteneriatul este o condiție preliminară esențială pentru sporirea eficienței politicii de coeziune, numai un sistem de guvernare pe mai multe niveluri permițând adaptarea eficientă a orientărilor strategice stabilite de Uniunea Europeană la provocările locale și regionale;
- solicită ca autoritățile locale și regionale să fie implicate deplin în pregătirea contractelor de parteneriat și în definirea și implementarea priorităților de investiții ale politicii regionale;
- consideră că este necesară stabilirea unei ierarhii corespunzătoare a partenerilor, care ar trebui să pună pe primul loc autoritățile locale și regionale, având în vedere faptul că acestea exprimă opinii, valori și interese comune;
- menționează necesitatea de a se adapta partenerii la tipul de program, însă are îndoieli cu privire la posibilitatea de a grupa programele în funcție de tipul de fond.

Raportor	dl Stanisław SZWABSKI (PL-AE), președintele Consiliului local al orașului Gdynia
Document de referință	Documentul de lucru al serviciilor Comisiei - Principiul parteneriatului în implementarea fondurilor care fac obiectul cadrului strategic comun - elemente pentru un cod european de conduită în materie de parteneriat SWD(2012) 106 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Introducere

1. împărtășește opinia Comisiei conform căreia parteneriatul reprezintă **cheia** pentru realizarea Strategiei Europa 2020 și pentru punerea în aplicare cu succes a fondurilor care aparțin cadrului strategic comun (fondurile CSC);

2. salută intenția Comisiei de a **solicita** statelor membre să organizeze o **cooperare bazată pe parteneriat** între autoritățile publice de la nivel național, regional și local și **partenerii** economici și **sociali și ONG-uri**, cu privire la toate aspectele punerii în aplicare a politicilor UE;

3. susține inițiativa Comisiei prin care se completează Regulamentul privind dispozițiile comune (RPDC) cu un Cod european de conduită în materie de parteneriat (CECP), document care **detaliază și extinde** procesul de parteneriat din cadrul pregătirii, punerii în aplicare și al evaluării programelor sau fondurilor care fac obiectul cadrului strategic comun (CSC);

4. regretă profund decizia Consiliului de a elimina Codul de conduită din pachetul supus negocierilor, ignorând astfel pozițiile luate de Parlamentul European și de CoR, care vor pleda în continuare pentru necesitatea unui asemenea instrument în perioada de programare 2014-2020;

5. în lumina celor menționate mai sus, solicită Comisiei să asigure faptul că CECP garantează un **echilibru real** între necesitatea ca statele membre să respecte cerințele în materie de parteneriat stabilite în document și necesitatea de a respecta legislația lor națională, în vederea menținerii dispozițiilor specifice și a practicilor existente la nivel național;

6. în acest sens, recomandă să se ia în considerare introducerea în proiectul de CECP a unei proceduri de acord prealabil cu privire la metoda de îndeplinire a cerinței de parteneriat de către fiecare stat membru, în conformitate cu condițiile specifice ale acestora. Prevederile unor astfel de acorduri i-ar oferi Comisiei o bază pentru verificarea faptului că diversele programe și contracte de parteneriat respectă cerințele CECP;

7. observă și subliniază că politica de coeziune **combină** intrinsec **o dimensiune strategică cu transferul**

responsabilităților către autoritățile locale și regionale, care dispun de experiența și expertiza indispensabile pentru implementarea efectivă în statele membre. Din momentul în care se ajunge la un acord general cu Comisia, deciziile principale cu privire la chestiuni cum ar fi selecția și gestionarea proiectelor reprezintă, adesea, o responsabilitate regională;

8. subliniază că, de aceea, parteneriatul este o condiție preliminară esențială pentru sporirea **eficienței** politicii de coeziune, permițând adaptarea orientărilor strategice stabilite de Uniunea Europeană la provocările locale și regionale. În practică, numai un **sistem de guvernare pe mai multe niveluri**, care implică toate nivelurile, poate combina cu succes aceste două dimensiuni. Autoritățile locale și regionale reprezintă o componentă-cheie a **guvernării** pe mai multe niveluri și, prin urmare, nu pot fi puse în aceeași categorie ca partenerii din sectorul **neguvernamental**;

9. **nu este de acord** totodată cu o abordare bazată pe guvernarea pe mai multe niveluri, care, în practică acordă un rol mai important nivelurilor superioare de guvernare decât nivelurilor inferioare, în cadrul procedurilor de parteneriat. CECP ar trebui să încurajeze ferm statele membre să ia măsuri eficiente pentru preîntâmpinarea apariției unor astfel de situații;

10. solicită ca autoritățile locale și regionale să fie **implicate deplin în pregătirea contractelor de parteneriat** dintre Comisie și statele membre și ca astfel de contracte să prevadă reguli convenite de comun acord pentru cooperarea între autoritățile naționale și autoritățile locale și regionale; această cerință ar putea fi inclusă ca una dintre condițiile *ex ante* stabilite în Regulamentul general;

11. ar dori, de asemenea, ca autoritățile locale și regionale să joace un rol-cheie în **definirea și implementarea priorităților de investiții ale politicii regionale**; ca atare, face apel la Comisie să confirme rolul conducător al autorităților locale și regionale în relație cu alți parteneri identificați în CECP;

12. sprijină intenția Comisiei de a prevedea în CECP numai o definiție **minimă** a cerințelor adresate statelor membre în materie de implicare a partenerilor în diverse etape ale programării. Totodată, își exprimă speranța că cerințele vor fi suficient de ambițioase și de clare încât să asigure un parteneriat veritabil cu privire la cele mai importante chestiuni;

13. subliniază în mod deosebit importanța principiilor **subsidiarității și proporționalității**, care ar trebui, pe de o parte, să permită și să sporească implicarea în parteneriate a entităților de la nivelul corespunzător obiectivului teritorial al unui anumit program și, de cealaltă parte, să garanteze un nivel de participare a partenerilor conform potențialului și rolului acestora în implementarea programului;

14. atrage atenția asupra faptului că, pe lângă diferențele instituționale sau de cultură politică, statele membre **diferă în mod semnificativ** ca teritoriu și ca dimensiune a populației și repartizare spațială a acesteia. Aceste diferențe la nivel național, regional și local creează, în practică, situații foarte diferite în diversele state membre, care au un impact asupra metodelor de implementare a parteneriatului;

15. salută intenția Comisiei de a adopta CECP ca act delegat **imediat** după intrarea în vigoare a RPDC. În cazul în care se hotărăște să se acorde un alt statut juridic acestui document, Comitetul ar dori să solicite soluții care să asigure o îmbunătățire reală, de înaltă calitate, a respectării principiilor parteneriatului în perioada de programare bugetară 2014-2020;

Parteneri

16. atrage atenția că **împărțirea în proiectul de CECP a potențialilor parteneri în trei grupuri**: (a) autorități publice regionale și locale, (b) partenerii economici și sociali și (c) organisme care reprezintă societatea civilă, inclusiv partenerii în domeniul protecției mediului, organizațiile neguvernamentale și organismele responsabile pentru promovarea egalității și nediscriminării, **plasează pe picior de egalitate organisme de tipuri foarte diferite și cu șanse diferite** de a exercita o influență reală asupra implementării programelor;

17. din perspectiva celor menționate mai sus, consideră că este necesară stabilirea unei **ierarhii corespunzătoare a partenerilor**. Această ierarhie a parteneriatului ar trebui să pună pe primul loc **autoritățile locale și regionale**, având în vedere faptul că acestea au legitimitatea politică și responsabilitate politică și totodată financiară. Prin urmare, ele au obligația de a reprezenta interesele generale. Ele sunt, de asemenea, răspunzătoare pentru punerea în aplicare a numeroase programe și proiecte. În plus, în unele state descentralizate, autoritățile regionale dispun de competențe legislative;

18. subliniază că formularea referitoare la rolul-cheie al regiunilor în organizarea parteneriatului în statele membre „decentralizate” nu ar trebui înțeleasă în sensul că în celelalte state membre acest rol le revine autorităților naționale;

19. împărtășește opinia Comisiei conform căreia este deosebit de **important să se aleagă instituții, organizații și grupuri care să exercite o influență reală asupra implementării unui anumit program sau care sunt afectate în mod semnificativ de realizarea acestuia**;

20. salută faptul că Comisia recunoaște procedurile și tehnicile **deja încetățenite** în statele membre pentru

implementarea parteneriatului (atelieri, anchete, forumuri, consultări, reuniuni), atrăgând totodată atenția asupra necesității de a se ține seama de **mutațiile revoluționare care au avut loc în materie de forme de comunicare socială** odată cu răspândirea noilor tehnologii de telecomunicații. CECP ar trebui să încurajeze statele membre să adopte o atitudine mai cutezătoare și mai inovatoare în acest sens. Acest lucru este necesar și pentru implicarea celor mai tineri cetățeni în procesele de parteneriat;

21. împărtășește preocuparea Comisiei cu privire la includerea reprezentanților **grupurilor celor mai vulnerabile și marginalizate**. Cu toate acestea, nu consideră necesară menționarea exactă a acestor grupuri în documentul general, având în vedere că, în funcție de condițiile locale și de programul specific, pot fi implicate grupuri diferite;

22. observă totuși că din perspectiva experiențelor anterioare privind **conflictele** sociale care s-au declanșat de pe urma implementării anumitor inițiative, CECP ar trebui să încurajeze statele membre să implice în procesul de parteneriat, dintr-o etapă incipientă, reprezentanți ai grupurilor și organismelor care ar putea avea o **opinie critică** privind punerea în aplicare a unui anumit program;

Autorități regionale, locale, urbane și alte autorități publice

23. menționează că, independent de competențele lor formale în fiecare stat membru, **partenerii care reprezintă comunitățile locale și regionale** exprimă opinii, valori și interese comune. Din această perspectivă, poziția lor ca parteneri este în mod obiectiv diferită de cea a partenerilor sectoriali și sociali, care reprezintă opinii, valori și interese ale câte unei secțiuni a populației. Acest fapt ar trebui **să se reflecte limpede** în documentul privind CECP;

24. sugerează că ar trebui menționate în mod specific în CECP tipurile de organisme teritoriale care pot fi implicate în procesul de parteneriat. Aceasta privește în mod special organismele care nu reprezintă unități teritoriale ale unui anumit stat membru: **zonele funcționale** (urbane, rurale, de infrastructură, naturale, transfrontaliere, de coastă etc.), grupurile de **cooperare teritorială între localități** și rețelele de cooperare între orașe;

25. sprijină intenția Comisiei de a **solicita**, în contextul CECP, ca **autoritățile regionale care gestionează programe să organizeze**, la toate nivelurile de implementare a programelor, **parteneriate** între reprezentanți ai autorităților locale și urbane, partenerii economici și sociali și societatea civilă, inclusiv partenerii în domeniul protecției mediului, organizațiile neguvernamentale și organismele responsabile pentru promovarea egalității și a nediscriminării;

26. recomandă ca autoritățile orașenești și reprezentanții zonelor urbane funcționale să fie implicați în procesele de parteneriat nu numai atunci când implementează investiții teritoriale integrate (ITI), ci ori de câte ori acest lucru este util în contextul unui anumit program;

Partenerii economici și sociali

27. este de acord cu Comisia că, în procesul de parteneriat, trebuie să li se garanteze **un rol egal organizațiilor angajatorilor și celor ale salariaților**. Trebuie însă să se țină seama de nivelurile și de metodele de organizare foarte diferite ale acestor organisme în diverse state membre. În multe sectoare, natura muncii face ca înființarea unor organizații ale salariaților să fie imposibilă. CECP ar trebui să conțină recomandări care să le solicite statelor membre să elaboreze proceduri de cooperare cu partenerii economici și sociali, fără a impune soluții specifice, luând în considerare caracteristicile naționale, regionale și chiar locale;

28. observă că, având în vedere situația actuală de pe multe piețe europene ale forței de muncă, **organizațiile sau instituțiile reprezentative ale persoanelor în căutarea unui loc de muncă**, mai ales a celor tinere și calificate, ar trebui incluse printre partenerii sociali menționați;

Organisme care reprezintă societatea civilă, inclusiv parteneri în domeniul protecției mediului, organizații neguvernamentale și organisme însărcinate cu promovarea egalității și nediscriminării

29. sprijină pe deplin propunerea Comisiei de a organiza parteneriatul cu numeroasele și diversele organizații care reprezintă societatea civilă pe baza parteneriatului cu organizații-umbrelă și de a sprijini dezvoltarea diferitelor forme de **rețele și de cooperare** între organizațiile individuale care iau parte la parteneriat;

30. subliniază că CECP ar trebui să identifice **criterii** transparente și clare **pentru selectarea ONG-urilor relevante**, în principal pe baza competențelor lor și a activității anterioare în domeniul vizat de programul respectiv;

Procesul de parteneriat

Adaptarea parteneriatului la program

31. menționează necesitatea de a se **adapta partenerii la tipul de program**, însă are îndoieli cu privire la posibilitatea de a grupa programele în funcție de tipul de fond (Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european de dezvoltare regională, Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, Fondul de coeziune, Fondul social european), în special dat fiind că se preconizează cofinanțarea programelor din mai multe fonduri. Alegerea partenerilor ar trebui să fie determinată de tipul de program și de domeniul de activitate al acestuia;

32. recomandă încorporarea în CECP a unui principiu general conform căruia recunoașterea unui tip specific de partener drept **partener-cheie** nu ar trebui să excludă în mod automat participarea altor organisme la parteneriat, dacă acest lucru se justifică;

33. observă că, în programele finanțate de Fondul european de dezvoltare regională sau de Fondul de coeziune, este necesar

să se asigure că parteneriatul include organizații care reprezintă grupuri de **comunități teritoriale locale și regionale, și nu în ultimul rând grupuri transfrontaliere**;

34. consideră că **organismele din domeniul cercetării-dezvoltării** ar trebui incluse ca parteneri în toate programele relevante, iar amploarea și forma parteneriatului trebuie să corespundă caracteristicilor acestor programe. Această nevoie derivă din complexitatea proceselor moderne de dezvoltare și din necesitatea accesului la cunoștințe specializate de detaliu în vederea influențării eficiente a acestor procese;

Implicarea partenerilor în pregătirea documentelor de programare

35. este de acord cu abordarea propusă de Comisie, constând în implicarea partenerilor din **etapa cea mai timpurie a programării**, precum și cu ideea separării acestui tip de parteneriate de procedura de evaluare strategică de mediu (SEA);

36. subliniază îndeosebi importanța **implicării autorităților locale și regionale** în următoarele etape ale programării: (1) analizarea nevoilor și provocărilor la care răspunde cadrul strategic comun (CSC), (2) selecția obiectivelor și a priorităților și (3) coordonarea mecanismelor pentru a se realiza sinergii de dezvoltare; în același timp încurajează statele membre să specifice modalitățile prin care intenționează să garanteze astfel de parteneriate;

Elaborarea contractelor de parteneriat

37. propune să se definească anumite cerințe generale, pentru ca statele membre să dezvolte proceduri care să asigure un parteneriat veritabil în cursul elaborării contractelor de parteneriat;

38. consideră că autoritățile locale și regionale competente ar trebui să facă parte integrantă din procesul de negociere pentru pregătirea **contractelor de parteneriat** atât la nivel național, cât și regional;

39. apreciază faptul că proiectul de CECP reflectă inițiativa Comitetului Regiunilor privind **pactele teritoriale pentru Europa 2020** ca element esențial al guvernancei pe mai multe niveluri; în același timp, consideră că acest instrument nu a fost folosit suficient;

Principiile participării în parteneriat

40. **acceptă și susține cerințele** stabilite în proiectul de CECP, ca statele membre să stabilească **proceduri de parteneriat clare** cu privire la următoarele chestiuni: (1) asigurarea accesibilității documentelor dintr-un stadiu timpuriu, (2) asigurarea unui termen suficient pentru ca partenerii să se familiarizeze cu documentele, precum și pentru consultare și introducerea de observații, (3) asigurarea canalelor de informare, (4) asigurarea unor reacții transparente la sugestiile și observațiile și (5) diseminarea rezultatelor;

Informarea în documentele de programare cu privire la implementarea parteneriatului

41. **acceptă și susține cerințele** formulate în proiectul de CECP ca statele membre să includă principii detaliate privind parteneriatul în contractele de parteneriat. Cu toate acestea, astfel de cerințe ar trebui să reflecte situația specifică din fiecare stat membru. Această observație se aplică mai cu seamă situației autorităților publice de la nivel regional și local;

Componența, importanța și procedurile comitetelor de monitorizare

42. este de acord cu Comisia privind faptul că **comitetele de monitorizare au de jucat un rol-cheie** în implementarea tuturor programelor care fac obiectul cadrului strategic comun al Uniunii Europene (CSC); acceptă și susține cerințele detaliate pentru statele membre cuprinse în proiectul de CECP în ceea ce privește implicarea partenerilor, în special a autorităților publice de la nivel local și regional în instituirea de comitete de monitorizare. Aceste autorități ar trebui implicate în activitatea continuă a **comitetelor de monitorizare** și în elaborarea principiilor oficiale aflate la baza acestei activități;

Implicarea partenerilor în selecția proiectelor

43. este de acord cu propunerea de a recomanda autorităților de gestionare prin proiectul de CECP să definească cerințe detaliate cu privire la următoarele chestiuni: (1) implicarea partenerilor relevanți în definirea principiilor pentru **cererile de propuneri** și pentru evaluarea proiectelor, (2) **preîntâmpinarea** eficace a **conflictelor de interese dintre parteneri**, (3) asigurarea unei rotații sistematice a persoanelor care reprezintă partenerii implicați în cererile de propuneri și (4) asigurarea faptului că partenerii sunt pe deplin conștienți de **obligățiile** care decurg din implicarea lor în procedurile de selecție a proiectelor. Autoritățile locale și regionale au un rol deosebit de important în selectarea proiectelor care se presupune că au un impact teritorial;

Implicarea partenerilor în etapele de raportare și evaluare

44. este de acord cu propunerea de a recomanda autorităților de gestionare prin proiectul de CECP să definească cerințe detaliate pentru a **implica partenerii în elaborarea de rapoarte anuale** privind implementarea programelor, precum și de rapoarte periodice privind implementarea contractelor de parteneriat în prima jumătate a lui 2017 și a lui 2019, în special în legătură cu informațiile pe care aceste rapoarte le conțin cu privire la progresul programelor și la rolul partenerilor în punerea lor în aplicare;

45. este de acord cu insistența Comisiei asupra faptului că autoritățile de gestionare trebuie să elaboreze un plan de evaluare pentru fiecare program care face obiectul cadrului strategic comun (CSF); consideră totodată că este absolut necesar să se justifice **adoptarea de norme diferențiate pentru elaborarea planurilor de evaluare** pentru programele finanțate din Fondul european de dezvoltare regională (FEDER), din Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM), din Fondul de coeziune și din Fondul social european (FSE), pe de o parte, și din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), de cealaltă parte;

Asistență pentru parteneri

46. din pricina cunoștințelor insuficiente și a resurselor limitate, ar putea fi dificil pentru unii parteneri, și mai ales pentru organizațiile care reprezintă societatea civilă, inclusiv organizațiile pentru protecția mediului, organizațiile neguvernamentale și organismele responsabile pentru promovarea egalității și a nediscriminării, să se implice la un nivel suficient în procesul de parteneriat;

47. prin urmare, Comitetul Regiunilor acceptă și susține recomandarea proiectului de CECP ca statele membre să aloce o parte din finanțarea destinată asistenței tehnice pentru sprijinirea partenerilor mai slabi.

Bruxelles, 29 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității”

(2013/C 17/05)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că pentru următoarea perioadă de programare 2014-2020 este necesar să se acorde dezvoltării locale mai mult sprijin finanțat de UE, pentru a permite nu numai o mai mare asumare a obiectivelor Strategiei Europa 2020 de către cetățeni, ci și pentru a înlesni și a încuraja redresarea economică și crearea de locuri de muncă;
- consideră că, alături de agenda urbană, investițiile teritoriale integrate și planurile comune de acțiune, DLRC este unul dintre cele mai inovatoare aspecte ale pachetului legislativ propus pentru 2014-2020 și că utilizarea sa ar trebui încurajată puternic;
- subliniază că DLRC este singura dispoziție din RDC prin care se prevăd în mod specific sinergii reale la nivelul implementării, în vederea aplicării comune a Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), a Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) și a fondurilor structurale [Fondul european de dezvoltare regională (FEDER), Fondul social european (FSE) și Fondul de coeziune]. Astfel, DLRC poate funcționa ca un „ghișeu unic” pentru beneficiarii de la nivel local, fapt ce ar permite aplicarea integrată și simplificată a fondurilor CSC la fața locului;
- consideră că DLRC este un instrument-cheie pentru dezvoltarea armonioasă a zonelor urbane și rurale, consolidându-le capacitatea de a forma legături cu zonele periurbane și rurale înconjurătoare;
- solicită Comisiei să se bazeze pe concluziile Curții de Conturi și pe alte rapoarte și evaluări pentru a garanta că lecțiile învățate în cadrul LEADER și URBACT vor duce într-adevăr la crearea unui model de DLRC mai solid, mai transparent și mai responsabil;
- solicită celor patru direcții generale ale Comisiei implicate să pregătească cât mai curând posibil orientări simplificate comune pentru punerea în aplicare a DLRC în domenii importante.

Raportor

Graham GARVIE (UK-ALDE), membru al Consiliului regiunii frontaliere scoțiene

Documente de referință**I. RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL REGIUNILOR

1. salută propunerile Comisiei privind următoarea perioadă de programare, care pun un accent specific și reînnoit pe dezvoltarea regională în cadrul politicilor regională, rurală și maritimă ale UE;

2. consideră că dezvoltarea locală face parte din abordarea mai amplă de către UE a dezvoltării teritoriale;

3. este de părere că dezvoltarea locală este cel mai bine definită ca un concept holist care se concentrează pe provocările și potențialul tuturor tipurilor de regiuni, fie ele urbane, rurale, rurale-urbane (rurbane) sau zone funcționale;

4. consideră că pentru următoarea perioadă de programare 2014-2020 este necesar să se acorde dezvoltării locale mai mult sprijin finanțat de UE, pentru a permite nu numai o mai mare asumare a obiectivelor Strategiei Europa 2020 de către cetățeni, facilitând astfel punerea lor în practică, ci și pentru a înlesni și a încuraja redresarea economică și crearea de locuri de muncă în zonele puternic afectate de actuala criză economică și financiară;

5. susține că implementarea abordării privind dezvoltarea locală se poate face prin diferite instrumente, una dintre principalele opțiuni propuse de Comisie fiind noul instrument pentru dezvoltare locală plasat sub responsabilitatea comunității (DLRC); observă că noțiunea de dezvoltare locală are un înțeles mai larg și trebuie să țină seama de cadrul și practicile instituționale din fiecare stat membru al UE;

6. salută cu căldură faptul că un întreg capitol din regulamentul propus privind dispozițiile comune (RDC) este dedicat în mod specific instrumentului DLRC;

7. subliniază că DLRC este singura dispoziție din RDC prin care se prevăd în mod specific sinergii reale la nivelul implementării, în vederea aplicării comune a Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), a Fondului european

pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) și a fondurilor structurale [Fondul european de dezvoltare regională (FEDER), Fondul social european (FSE) și Fondul de coeziune]. Astfel, DLRC are un rol important de jucat în sporirea credibilității politicii de coeziune, demonstrând că diferitele fonduri ale UE pot fi într-adevăr aplicate în comun, în mod integrat și eficient;

8. consideră că acest instrument poate fi utilizat în același timp pentru a asigura o mai bună coeziune economică, socială și teritorială în cadrul Uniunii Europene și pentru a îndeplini, la nivel local, cele unsprezece obiective tematice ale cadrului strategic comun (CSC) și, astfel, pentru a pune în aplicare Strategia Europa 2020. Cu toate acestea, dorește să sublinieze că termenul de elaborare a strategiilor de dezvoltare locală ar trebui prelungit;

9. consideră că, în aceste vremuri grele de criză și încetinire a creșterii economice, eliminarea barierelor artificiale dintre diferitele fonduri UE este mai oportună ca niciodată, pentru ca acestea să poată fi aplicate local, atât în zonele urbane, cât și în cele rurale, acordând mai multă atenție și răspunzând nevoilor specifice ale fiecărei zone;

10. subliniază că consolidarea capacităților este o caracteristică importantă a DLRC și că trebuie puse la dispoziție suficiente resurse pentru a permite părților interesate de la nivel local să pregătească și să pună în aplicare strategia lor locală;

11. observă cu entuziasm că RDC prevede o rată mai mare de cofinanțare pentru domeniile acoperite de DLRC (și anume o cofinanțare suplimentară de 10 % din FEDER și FSE dacă o întreagă axă este implementată prin DLRC) și consideră că ar trebui să se aplice stimulente identice sau asemănătoare în cazul tuturor fondurilor, în special în cazul FEPAM;

12. subliniază că principala valoare adăugată a DLRC constă în implicarea comunității locale, inclusiv a sectorului privat și asociativ, prin înființarea de grupuri de acțiune locală (GAL) care vor elabora strategii integrate de dezvoltare locală;

13. consideră că această abordare ascendentă contrastează puternic cu abordarea descendentă în cheltuirea fondurilor UE, care altfel ar predomina. Astfel, DLRC este cel mai bun exemplu practic pentru ceea ce înseamnă principiul subsidiarității la nivel local și va contribui la sensibilizarea și responsabilizarea cetățenilor cu privire la acțiunile sprijinite de UE la fața locului;

Obiective principale

Strategia Europa 2020 și cadrul strategic comun

14. reamintește că statele membre și regiunile dispun de libertatea deplină de a decide să introducă sau nu DLRC pentru FEDER și FSE în contractele lor de parteneriat și în programele lor operaționale;

15. consideră că, alături de agenda urbană, investițiile teritoriale integrate și planurile comune de acțiune, DLRC este unul dintre cele mai inovatoare aspecte ale pachetului legislativ propus pentru 2014-2020 și că utilizarea sa ar trebui încurajată puternic;

16. crede că DLRC poate deveni un instrument crucial pentru facilitarea îndeplinirii la nivel local a obiectivelor definite în cadrul strategic comun și în Agenda teritorială 2020, permițând programarea comună a politicilor de punere în aplicare a Strategiei Europa 2020;

17. consideră că DLRC ar trebui să se bazeze pe învățămintele desprinse din utilizarea altor instrumente sectoriale vizând dezvoltarea locală, în special LEADER pentru dezvoltarea rurală și inițiativele din cadrul axei 4 a Fondului european pentru pescuit, precum și programul pentru rețeaua de dezvoltare urbană (URBACT), inițiativa anterioară URBAN pentru dezvoltare durabilă în zonele urbane problematice și fosta inițiativă EQUAL privind excluderea, discriminarea și inegalitatea;

18. este îngrijorat cu privire la faptul că activitățile prevăzute pentru DLRC la momentul pregătirii CSC pun un accent prea puternic pe elaborarea de strategii și pe consolidarea capacităților. Deși aceste procese trebuie considerate esențiale, scopul principal al DLRC este acela de a obține rezultate concrete și semnificative prin investiții care să poată spori bunăstarea comunității locale;

19. pune sub semnul întrebării motivele menționării DLRC exclusiv în cadrul obiectivului tematic 9 al CSC: incluziunea socială. DLRC este un instrument polivalent centrat pe comunitățile locale, ale căror caracteristici și provocări diverse depășesc cu mult problematica incluziunii sociale. În mod

concret, se poate contribui substanțial la remedierea unor considerabile dezechilibre geografice și demografice care stau în calea dezvoltării economice și sociale a anumitor regiuni;

20. prin urmare, solicită modificarea CSC, astfel încât instrumentul DLRC să fie menționat în cadrul tuturor celor unsprezece obiective tematice ale CSC și să poată fi astfel aplicat în funcție de condițiile locale, și nu doar pentru activitățile din domeniul incluziunii sociale;

21. subliniază că grupurile de acțiune locală (GAL) pentru DLRC trebuie să poată beneficia de rata suplimentară de cofinanțare de 10 %, indiferent de obiectivele tematice ale CSC pe care le abordează. Este extrem de important ca suplimentarea de 10 % să se aplice chiar și atunci când sumele prevăzute pentru incluziune socială în RDC nu sunt alocate exclusiv DLRC;

Valoarea adăugată specifică

22. este de părere că elementele care aduc valoare adăugată DLRC sunt următoarele: participarea, consultarea și cooperarea populației de la nivel local și a tuturor actorilor publici și privați locali; asigurarea corespondenței între strategia de dezvoltare locală și nevoile specifice ale zonei respective; o puternică influență la mai multe niveluri și colaborarea intersectorială; utilizarea unor solide cunoștințe și experiențe locale; capacitatea de inovare din teritoriu și abordarea integrată și multisectorială; acțiunile și rezultatele definite la nivel local; o abordare flexibilă și strategică;

23. consideră că abordarea dezvoltării locale în cadrul DLRC răspunde și nevoii de a dispune de o politică de coeziune mai orientată către rezultate, prin soluționarea problemelor la nivelul teritorial adecvat, și va permite comunităților și administrațiilor locale să joace un rol activ în îndeplinirea obiectivelor de politică ale UE, în special a Strategiei Europa 2020;

24. menționează că DLRC poate funcționa ca un „ghișeu unic” pentru beneficiarii de la nivel local, fapt ce ar permite aplicarea integrată și simplificată a fondurilor CSC la fața locului. Acesta ar putea fi un progres imens în a garanta că o administrație locală ar fi în măsură să elaboreze proiecte integrate ce pot beneficia de cofinanțare din partea mai multor fonduri UE;

25. susține că DLRC, datorită caracterului său integrat și implicării comunității, este mai capabil din punct de vedere structural să sprijine diversificarea activităților, dezvoltarea și inovarea economică și socială decât procesele standardizate de aplicare de sus în jos;

26. consideră că DLRC ar facilita punerea în aplicare a unor proiecte inovatoare care altfel nu ar fi prevăzute în programele operaționale. Principala valoare adăugată a parteneriatelor pentru dezvoltare locală rezidă în modul în care acestea profită de diversitatea experienței participanților la GAL, care, colaborând cu beneficiarii pentru a dezvolta cererea inițială de finanțare, vor îmbunătăți calitatea acestor cereri și vor contribui la adaptarea lor la nevoile locale specifice;

27. solicită statelor membre și regiunilor să analizeze atent dacă includerea unei axe specifice pentru DLRC în acordurile lor de parteneriat sau în programele operaționale ar aduce mai multă valoare adăugată alocărilor de fonduri UE decât programele generale cu abordare descendentă;

Dimensiunea

28. solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că există o masă critică suficientă, atât din punctul de vedere al dimensiunii grupurilor de acțiune locală, cât și din cel al sumelor medii pentru care GAL din cadrul DLRC se pot aștepta să fie responsabile. Experiența actuală dobândită cu LEADER și axa 4 a FEP sugerează că grupările de acțiune locală individuale ar putea acoperi o populație de 5 000 până la 150 000 de persoane, iar o strategie locală integrată ar putea utiliza în medie fonduri UE în valoare de 2-10 milioane EUR în perioada de șapte ani;

29. crede totuși că, în anumite cazuri, DLRC are potențialul de a realiza o masă critică mai mare decât cea menționată la punctul 28 și că trebuie permise excepții justificate în cazul zonelor urbane de mari dimensiuni și al zonelor geografice precum insulele sau zonele îndepărtate, cu condiția să se mențină elementul de responsabilitate a comunității;

Dezvoltarea teritorială integrată

30. dorește să reamintească faptul că DLRC, ca instrument opțional de punere în aplicare a dezvoltării locale prin fondurile RDC, este legat de alte instrumente, cum ar fi investițiile teritoriale integrate (ITI), și contribuie la realizarea unei strategii de dezvoltare mai largi, care permite teritorializarea politicilor la nivel local;

31. susține că normele de aplicare europene și naționale ar trebui să prevadă cu claritate că ITI și GAL pot fi combinate pentru a realiza împreună ambițiile locale în cadrul unei strategii comune, ori de câte ori această opțiune este considerată adecvată. În special, normele de aplicare ar trebui să permită

și să faciliteze împuternicirea unuia sau mai multor GAL să realizeze, la o scară mai mică, o parte din activitățile încredințate unei ITI la un nivel geografic mai extins;

32. consideră că în aceste cazuri ar fi într-un totuși justificat ca și o ITI să beneficieze de rata de cofinanțare suplimentară de 10 % prevăzută pentru DLRC;

33. dorește totuși să reamintească faptul că valoarea adăugată a DLRC constă tocmai în implicarea comunității locale mai ample și în legătura explicită dintre instrumentele existente (cum ar fi LEADER și axa 4 a FEP) și fondurile structurale;

DLRC în zonele urbane și rurale

34. consideră că elementul legat de comunitate al DLRC este deosebit de adecvat pentru a aborda probleme concentrate la nivel geografic, care necesită un răspuns din partea întregii comunități;

35. observă cu entuziasm că DLRC se poate număra de asemenea printre cele câteva instrumente disponibile pentru crearea de zone urbane incluzive, cu servicii publice accesibile tuturor, împiedicând ghettoizarea, combătând sărăcia, promovând legăturile sociale în interiorul diverselor comunități și aplicând politici care să încurajeze îmbătrânirea activă, inovarea socială și sprijinul reciproc între generații și culturi;

36. deși prezentul aviz se concentrează asupra utilizării DLRC în alte domenii și sectoare dincolo de utilizarea existentă și consacrată a programului LEADER în zonele rurale, Comitetul consideră că DLRC, în calitate de prelungire firească a LEADER după 2014, se poate număra de asemenea printre instrumentele potențiale menite să răspundă provocărilor cu care se confruntă zonele rurale sub aspectul accesibilității, al dezvoltării și diversificării economice, al menținerii serviciilor esențiale pentru populație, inclusiv al politicilor care încurajează îmbătrânirea activă, inovarea socială și sprijinul reciproc între generații și culturi;

37. consideră că în zonele urbane mai mari pot exista mai multe GAL în cadrul DLRC la nivel de cartier sau de comunitate, pentru a permite găsirea unor soluții de jos în sus la provocări locale cum ar fi deprivarea multiplă, degradarea mediului sau inserția profesională a anumitor grupuri cu dezavantaje comune. Atunci când în aceeași zonă există mai multe GAL, ar trebui să se atingă un anumit grad de coordonare între acestea;

Zonele rurane (legăturile rural-urban)

38. consideră că DLRC este un instrument-cheie pentru dezvoltarea armonioasă a zonelor urbane și rurale, consolidându-le capacitatea de a forma legături cu zonele periurbane și rurale înconjurătoare și contribuind la evitarea extinderii haotice a așezărilor urbane, la încurajarea formării unei rețele echilibrate de orașe mici și mijlocii și la întărirea legăturilor dintre producătorii și consumatorii de produse agricole locale;

39. salută acțiunea pregătitoare numită RURBAN, care urmărește să colecteze rezultatele cercetărilor recente și evoluțiile politice din domeniul legăturilor urban-rural. CoR dorește ca, înainte de începerea perioadei 2014-2020, această acțiune să se transforme într-un program care să încurajeze schimbul de bune practici, evaluarea inter pares, identificarea unor soluții inovatoare și constituirea unor rețele care să poată fi utilizate de către noile parteneriate DLRC;

40. ține să reamintească și propunerea CoR de creare a unui program operațional numit RURBACT, care să permită încurajarea schimbului de bune practici și constituirea de rețele concentrate pe problematica urbană și cea rurală⁽¹⁾.

41. crede că în UE există diverse forme de legături urban-rural, care sunt puternic influențate de sistemele politice și administrative naționale. Prin urmare, orice formă de intervenție a UE ar trebui să fie suficient de flexibilă pentru a se adapta acestei mari varietăți de sisteme de guvernare;

42. consideră că necesitatea de a depăși actuala separare geografică și sectorială a fondurilor UE reprezintă o provocare majoră. În vreme ce programele operaționale tind să aibă un caracter mai degrabă sectorial, noile instrumente, în special DLRC și ITI, ar putea oferi abordarea teritorială necesară și ar putea depăși separările sectoriale;

43. consideră că DLRC care se ocupă de relațiile urban-rural trebuie să țină seama de diferențele semnificative dintre contextele naționale, în special în ce privește legăturile urban-rural din toate statele membre (diferențe mai mari de bunăstare între zonele urbane și cele rurale, capacități reduse), sau dintre țările cu multe localități (unde cooperarea trebuie să depășească granițele locale pentru a câștiga masă critică) și cele cu localități mai mari (unde parteneriatele locale se formează mai ales în zona locală);

⁽¹⁾ Programul RURBACT ar urma să se bazeze pe experiența rețelei RUR@CT, pentru a lua mai bine în considerare legătura dintre dimensiunea urbană și cea rurală.

Comunitățile pescărești costiere

44. observă că DLRC poate fi aplicată cu succes și în zonele cu probleme sectoriale specifice. Așa se întâmplă, de exemplu, în cazul axei 4 a Fondului european pentru pescuit, care utilizează o metodologie DLRC pentru a sprijini comunitățile pescărești locale și sectorul pescuitului;

45. semnalează că în multe locuri din întreaga Europă DLRC se poate întemeia cu succes pe parteneriatele locale existente finanțate din FEADR și/sau FSE; mai mult, în unele zone există deja o cooperare confirmată între parteneriatele axei 4 a FEP și parteneriatele LEADER, care sunt uneori același organism. DLRC va permite și stabilirea de legături între aceste intervenții ale FEADR și FEPAM cu FSE și FEDER, dacă este cazul;

46. se declară preocupat cu privire la faptul că se preconizează ca FEPAM să fie gestionat la nivelul statelor membre, în vreme ce fondurile structurale și LEADER sunt adesea regionalizate. Această incoerență va constitui o piedică pentru DLRC;

Parteneriatul

47. dorește să-și reitereze solicitarea de a se revizui regula potrivit căreia autoritățile publice nu pot deține peste 49 % din drepturile de vot, în situațiile în care există deja parteneriate instituționalizate pentru dezvoltare locală, și susține în aceste cazuri o „reprezentare echilibrată” a diferitelor sectoare în cadrul grupurilor de acțiune locală;

48. consideră, printre altele, că procesele decizionale ale GAL trebuie să fie solide și bine definite de la bun început, astfel încât autoritatea locală, în calitate de instituție publică responsabilă din punct de vedere democratic în cadrul parteneriatului local, să fie în măsură să orienteze strategia globală, garantându-se totodată că GAL nu este dominat de municipalitate;

49. subliniază că, deși DLRC urmărește să sporească influența sectorului privat și asociativ local, este necesar să se recunoască rolul de sprijin pe care administrația locală trebuie să îl joace în cadrul acestui instrument. Adesea, autoritatea locală trebuie să își asume rolul de lider pentru a asigura autoritățile de management și Comisia Europeană că riscurile de audit și de conformitate ale deciziilor adoptate vor fi gestionate în mod adecvat și că există capacitatea locală pentru a face eficiente structurile și procedurile GAL;

50. prin urmare, dorește să reamintească faptul că DLRC poate fi organizată în așa fel încât să se poată delega grupului de acțiune locală responsabilitățile unei autorități de management sau ale altui organism de punere în aplicare local și regional, după caz, în mod proporțional, reflectând capacitatea reală a GAL și necesitatea ca deciziile acestuia să fie incluzive, transparente și responsabile;

51. îndeamnă insistent Comisia Europeană să țină seama de inițiativele locale care există deja în fiecare stat membru, pentru a articula în mod armonios aceste inițiative cu noul instrument DLRC;

Provocări

52. solicită Comisiei să se bazeze pe concluziile Curții de Conturi și pe alte rapoarte și evaluări pentru a garanta că lecțiile învățate în cadrul LEADER și URBACT vor duce într-adevăr la crearea unui model de DLRC mai solid, mai transparent și mai responsabil;

53. solicită să se definească de la bun început reguli clare pentru evitarea conflictelor de interes și ca regulile privind responsabilitatea, controlul public, acțiunile împotriva deciziilor adoptate și transparența să fie cel puțin la fel de stricte în cazul GAL ca și cele deja impuse consilierilor locali. Atât administrațiile locale, cât și GAL trebuie să-și asume în mod transparent responsabilitatea pentru banii publici cheltuiți și pentru deciziile adoptate;

54. subliniază că capacitatea este un aspect crucial, care trebuie abordat prin clarificarea și simplificarea cerințelor procedurale și administrative și, în măsura posibilului, prin stabilirea unor interfețe de tip „ghișeu unic” între fonduri, inclusiv prin mijloace electronice;

55. consideră că aceasta impune consolidarea auditului și conformității pentru toate fondurile, în mai mare măsură decât ceea ce se propune în prezent. De asemenea, aceste cerințe trebuie să fie proporționale, în caz contrar putându-i descuraja pe potențialii beneficiari locali să solicite finanțare din partea UE;

56. este așadar îngrijorat că DLRC s-ar putea confrunța cu diverse tipuri de sarcini în materie de gestiune financiară și audit pentru fiecare fond în parte, diversele fonduri fiind adesea gestionate vertical de autorități de management sau de ministere diferite, ceea ce ar putea determina proiectele

integrate între două sau mai multe fonduri să avanseze în ritmul celui mai lent dintre acestea; în plus, este deosebit de important ca autoritățile menționate să nu impună cerințe procedurale suplimentare împovărătoare;

57. subliniază că consolidarea capacităților și a strategiilor locale nu este decât un mijloc pentru atingerea unui scop, și anume acela ca DLRC să ofere investiții materiale și rezultate cuantificabile, în beneficiul comunității locale;

58. consideră că în cadrul DLRC este necesar să se acorde mult mai multă atenție definirii și punerii în aplicare a unor strategii locale care să se orienteze către rezultate bine definite;

59. subliniază că unul dintre principalele puncte forte ale DLRC este caracterul său inovator, care se datorează flexibilității în punerea în aplicare. În acest sens, regulile europene și naționale ar trebui să se abțină de la a impune măsuri, norme de eligibilitate și criterii descendente și uniforme pentru toate țările și regiunile, pentru a facilita identificarea soluțiilor locale la problemele locale printr-o abordare ascendentă;

60. consideră că legătura dintre definirea strategiilor locale, schimbul de idei bune și punerea în aplicare mai amplă trebuie să fie directă și solidă, în special în ce privește realizarea de intervenții pe scară mai largă în cadrul fondurilor structurale;

61. observă că autoritățile de management ar putea fi tentate să nu sprijine operațiuni integrate și mari consumatoare de resurse, ca DLRC, dacă există modalități mai simple de utilizare a fondurilor. Totuși, dacă se va acorda mai multă asistență tehnică decât cea disponibilă în prezent, DLRC va beneficia de o dimensiune calitativă mult mai puternică și de o mai mare adeziune a comunității locale decât o abordare descendentă;

62. subliniază că este incoerent să se aloce 5 % din resurse pentru LEADER, dar nu și pentru alte fonduri, atunci când se utilizează instrumentul DLRC. Solicită autorităților de management să ia în considerare aplicarea acestui procent de 5 % celorlalte trei fonduri atunci când se alege opțiunea DLRC între fondurile RDC, fie pentru acordurile de parteneriat, fie pentru programele operaționale;

63. consideră că fragmentarea actuală a dezvoltării locale în programe trebuie remediată pentru a îmbunătăți vizibilitatea, responsabilitatea, precum și prezentarea proiectelor, învățarea reciprocă și transferul de cunoștințe, în special în ce privește obiectivele mai greu de cuantificat;

64. solicită celor patru direcții generale ale Comisiei implicate să pregătească cât mai curând posibil orientări simplificate comune pentru punerea în aplicare a DLRC în domenii importante, cum ar fi o evaluare a modului în care pot fi utilizate în mod realist fondurile RDC pentru a implementa programele locale integrate și proiectele individuale, eligibilitatea cheltuielilor, raportarea, cooperarea, auditul și conformitatea, precum și metodele de promovare și de transfer de cunoștințe. În cadrul acestui demers, Comisia ar trebui să stabilească un dialog strategic cu actorii din domeniul dezvoltării de la nivel național, regional și local, care pot sugera teme care să fie abordate în orientări și pot oferi câteva răspunsuri posibile și exemple de parteneriate existente pentru dezvoltare locală.

Bruxelles, 29 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Modernizarea ajutoarelor de stat în UE”

(2013/C 17/06)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută obiectivul Comisiei privind concentrarea pe cazurile care au un impact deosebit de puternic asupra pieței interne și o mai bună prioritizare în cadrul procedurii de acordare a ajutoarelor, reducând sarcinile tuturor părților implicate – Comisia UE, statele membre și autoritățile locale și regionale;
- observă că, pentru stabilirea de priorități în acordarea unor ajutoare cu relevanță reală și fundamentală pentru piața internă, punctele de plecare potrivite pot consta, printre altele, în explicitarea criteriului impactului asupra comerțului transfrontalier și în precizarea noțiunii de întreprindere;
- solicită să se țină seama de faptul că plățile referitoare la activități care în esență au un caracter exclusiv local pot fi considerate din punct de vedere juridic ajutoare de stat, însă pot avea doar un impact limitat asupra comerțului între statele membre;
- solicită stabilirea unor praguri sporite pentru Regulamentul *de minimis*, inclusiv o creștere corespunzătoare a pragurilor speciale *de minimis* pentru serviciile de interes economic general (SIEG), precum și extinderi și precizări corespunzătoare ale domeniului de aplicare a Regulamentului de exceptare pe categorii de ajutoare, ca opțiuni pentru atingerea obiectivului Comisiei în contextul acestei inițiative de modernizare;

Raportor	dl Clemens LINDEMANN (DE-PSE) președintele Consiliului districtului Saarpfalz
Document de referință	Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Modernizarea ajutoarelor de stat în UE
	COM(2012) 209 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR,

Observații generale

1. salută recunoașterea de către Comisie a faptului că normele privind acordarea ajutoarelor de stat s-au transformat într-un cadru juridic fragmentat și complex, care necesită eforturi susținute din partea tuturor părților implicate, indiferent de amploarea impactului asupra pieței interne;
2. solicită prin urmare o simplificare clară a prevederilor privind acordarea ajutoarelor și concentrarea lor pe cazurile esențiale, îmbunătățirea aplicabilității lor practice, precum și accelerarea și reducerea procedurilor;
3. salută prin urmare declarația Comisiei Europene privind raționalizarea regulilor și precizarea conceptelor importante;
4. salută obiectivul Comisiei privind concentrarea pe cazurile care au un impact deosebit de puternic asupra pieței interne și o mai bună priorizare în cadrul procedurii de acordare a ajutoarelor, reducând sarcinile tuturor părților implicate – Comisia UE, statele membre și autoritățile locale și regionale;
5. observă că, pentru stabilirea de priorități în acordarea unor ajutoare cu relevanță reală și fundamentală pentru piața internă, punctele de plecare potrivite pot consta, printre altele, în explicitarea criteriului impactului asupra comerțului transfrontalier și în precizarea noțiunii de întreprindere;
6. solicită Comisiei Europene să clarifice circumstanțele în care se presupune că poate apărea un impact negativ asupra comerțului între statele membre, respectiv circumstanțele în care se consideră că o activitate nu este relevantă pentru piața internă;
7. solicită să se țină seama de faptul că plățile referitoare la activități care în esență au un caracter exclusiv local pot fi considerate din punct de vedere juridic ajutoare de stat, însă pot avea doar un impact limitat asupra comerțului între statele membre;

8. propune ca în cazul în care aceste plăți compensatorii nu fac obiectul unei exceptări generale să se ia în considerare cel puțin alternativa unei proceduri simplificate;

9. recomandă clarificarea noțiunii de întreprindere printr-o demarcare mai riguroasă între domeniul economic și neeconomic – de exemplu cu ajutorul unor criterii – și elaborarea în comun a unor liste specifice fiecărui stat membru de către statele membre și Comisie. În timp ce criteriile abstracte țin seama și de evoluțiile dinamice, listele elaborate în comun asigură securitatea juridică pentru domeniile stabilite. Aceasta ar ușura munca autorităților locale și regionale, precum și a Comisiei;

10. în cazul respingerii acestei propuneri, sugerează ca alternativă să se precizeze mai exact condițiile prealabile în care se presupune că este vorba de o activitate economică în aceste domenii;

11. este de părere că noțiunea de întreprindere nu include de regulă domeniul social, cultural și educațional, precum și cel al serviciilor de interes general cu caracter neeconomic;

12. este de acord cu faptul că nu orice ajutor foarte limitat în volum și scop ar trebui notificat Comisiei Europene și că statele membre ar trebui să fie răspunzătoare ele însele în acest sens de aplicarea legislației în materie de ajutoare de stat (de exemplu prin exceptări sau reguli *de minimis*);

13. solicită stabilirea unor praguri sporite pentru Regulamentul *de minimis*, inclusiv o creștere corespunzătoare a pragurilor speciale *de minimis* pentru serviciile de interes economic general (SIEG), precum și extinderi și precizări corespunzătoare ale domeniului de aplicare a Regulamentului de exceptare pe categorii de ajutoare, ca opțiuni pentru atingerea obiectivului Comisiei în contextul acestei inițiative de modernizare;

14. subliniază necesitatea unei delimitări mai clare a acestor dispoziții generale privind ajutoarele de stat care fac obiectul prezentei modernizări de reglementări privind ajutoarele pentru SIEG (așa-numitul pachet Almunia), în special în ceea ce privește cazurile limită, în care clasificarea drept un astfel de serviciu nu este clară;

O luare în considerare mai atentă a obiectivelor Strategiei Europa 2020

15. salută o orientare mai puternică în funcție de obiectivele Strategiei Europa 2020. Nu este însă permis ca, în final, în locul simplificării avute în vedere să existe norme mai ample și mai complicate pentru autoritățile publice;

16. subliniază importanța orientărilor regionale privind ajutoarele pentru autoritățile locale și regionale, deoarece prin acestea se determină în prealabil ce tipuri de sectoare economice pot fi sprijinite și în ce domenii. În acest context, autoritățile locale și regionale ar trebui să dispună, de asemenea de o marjă de decizie pentru sprijinirea structurilor antreprenoriale indiferent de mărimea lor, în regiuni eligibile pentru ajutoare;

17. subliniază necesitatea de a permite un sprijin flexibil și corespunzător condițiilor de la fața locului în cazurile în care există o nevoie concretă de măsuri de sprijin, în special în zonele rurale sau muntoase, având în vedere schimbările demografice sau handicapurile naturale permanente;

18. solicită mai mult spațiu de manevră pentru elaborarea unor strategii de dezvoltare și măsuri de sprijin adaptate la nivel local și regional și pentru stabilirea unor bugete regionale;

19. subliniază că revizuirea orientărilor regionale pentru perioada 2014-2020 privind ajutoarele de stat nu trebuie să ducă la dezechilibre nejustificate între statele membre în ceea ce privește plafoanele de populație și că pe viitor trebuie să se țină seama de întreprinderile mari în toate domeniile;

20. salută prin urmare instrumentul investițiilor teritoriale integrate. Acesta deschide posibilități de acțiune locale și face cu puțință punerea în aplicare a unor investiții transversale;

21. salută faptul că Comisia Europeană urmărește o abordare mai integrată și o coordonare îmbunătățită a măsurilor de sprijin;

22. salută posibilitatea de a combina instrumentele de sprijin și finanțarea din diverse fonduri, precum și îmbunătățirea în consecință a utilizării durabile a instrumentelor de finanțare regionale;

23. solicită, în acest context și în vederea revizuirii orientărilor privind ajutoarele de stat regionale, ca ajutoarele de stat pentru SIEG, care, conform Deciziei din 20.12.2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din TFUE în cazul ajutoarelor de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general, sunt considerate a priori drept compatibile cu tratatul și eligibile pentru cofinanțarea prin fondurile structurale, să nu fie incluse sau să fie incluse cu o rată foarte redusă în calcularea plafoanelor aplicabile intensității ajutoarelor regionale. Ar trebui adusă o asemenea clarificare fie prin intermediul versiunii modi-

ficite a orientărilor privind ajutoarele de stat regionale, fie printr-o comunicare privind regimul ajutoarelor de stat aplicabile fondurilor structurale care cofinanțează SIEG;

24. îndeamnă insistent Comisia să recunoască faptul că, independent de mandatarea publică, finanțarea din fonduri publice a proiectelor de infrastructură publice nu trebuie considerată ajutor de stat;

25. subliniază importanța de a clarifica aplicabilitatea regimului ajutoarelor de stat acordate infrastructurilor în lumina dificultăților de interpretare pe care le prezintă hotărârea Tribunalului din 24 martie 2011 în cauzele Freistaat Sachsen și Land Sachsen-Anhalt/Comisia Europeană (T-443/08) și Mitteldeutsche Flughafen AG și Flughafen Leipzig-Halle GmbH/Comisia Europeană (T-455/08), dificultăți care au generat întârzieri considerabile în procesul de verificare ex-ante a aproximativ 200 de proiecte de infrastructură finanțate din fondurile structurale;

Simplificarea regulilor privind acordarea ajutoarelor de stat

26. sprijină intenția Comisiei de a explica pe larg, într-o Comunicare, interpretarea noțiunii de ajutoare de stat prin practica decizională și jurisprudență și de a aplica această noțiune în mod absolut uniform;

27. solicită să nu se creeze nevoi de interpretare suplimentare chiar prin comunicările care interpretează noțiunea. Utilizarea unor noțiuni juridice nedeterminate ar trebui complet evitată;

28. sprijină intenția Comisiei de a reduce diversitatea textelor din dreptul secundar și din „soft law” în materia ajutoarelor (regulamente, comunicări, directive etc.) și de a le fuziona atunci când este posibil;

29. respinge în principiu includerea unor considerente suplimentare de calitate și eficiență ale Comisiei Europene în evaluarea compatibilității. Criteriile de calitate și de eficiență care restrâng și mai mult marja de apreciere a autorităților locale și regionale care acordă ajutoare nu țin în principiu de competența Comisiei, instituită prin capitolul privind concurența din TFUE. Deciziile privind calitatea și eficiența trebuie să rămână în seama autorităților de la fața locului, pentru a respecta marjele de manevră locale;

30. constată că obligațiile de raportare, aflate într-o creștere continuă, ale autorităților statelor membre reprezintă un efort birocratic enorm atât pentru statele membre, cât și pentru Comisie;

31. solicită, în special în contextul obiectivului de reducere a birocrăției în UE, să se introducă un sistem de verificare prin sondaj, astfel încât să se poată renunța complet la o raportare completă sub un anumit prag financiar;

Revizuirea textelor legislative

32. În cadrul modernizării legislației UE privind ajutoarele de stat, se revizuiesc în total patru texte legislative, în scopul stabilirii mai riguroase a priorităților:

a) Revizuirea Regulamentului *de minimis* al Comisiei

Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 (107 TFUE) și 88 (108 TFUE) din Tratatul CE ajutoarelor de minimis

33. salută scopul urmărit de Comisie de a transfera mai multă răspundere statelor membre în ceea ce privește ajutoarele cu un volum mai mic. Acest lucru ar trebui însă să fie valabil în general, nu doar pentru ajutoarele mici. Pe de o parte, facilitează în mod substanțial munca Comisiei, pe de altă parte, de acest lucru ar profita și autoritățile locale, întrucât nivelul național se află mai aproape de nevoile locale decât Comisia;

34. solicită creșterea pragului prevăzut de Regulamentul general *de minimis* de la 200 000 EUR la cel puțin 500 000 EUR pe o perioadă de trei ani fiscali, în scopul unei concentrări mai puternice pe cazurile deosebit de relevante pentru piața internă, așa cum dorește pe bună dreptate și Comisia;

35. subliniază că Regulamentul special *de minimis* pentru SIEG cu pragurile sale ridicate a fost elaborat ținând seama de pragurile mai scăzute din Regulamentul general *de minimis*, în scopul delimitării de acestea;

36. solicită de aceea o creștere clară a pragului pentru aceste servicii în comparație cu pragul general *de minimis*, pentru a se ține seama de particularitățile SIEG și pentru a se menține pe ansamblu poziția specială acordată acestora;

37. amintește că, în contextul pachetului Almunia, a cerut deja un prag *de minimis* pentru SIEG de 800 000 EUR pe an și își reînnoiește aici această solicitare;

38. în ceea ce privește ajutoarele care sunt acordate într-o altă formă decât cea a subvențiilor (în special garanții), solicită să se aplice dispozițiile Regulamentului *de minimis* pentru SIEG și în cazul Regulamentului general *de minimis*;

39. solicită în acest sens creșterea consecventă a sumei maxime specifice pentru ajutoarele individuale, acordate pe baza unor mecanisme de garantare, la 3,75 milioane EUR, în mod analog cu Regulamentul *de minimis* pentru SIEG. Acest lucru este valabil în special cu privire la interdicția, prevăzută în Regulamentul *de minimis* pentru SIEG, de cumulare a altor ajutoare pentru aceleași costuri eligibile;

b) Revizuirea Regulamentului de abilitare al Consiliului

Regulamentul nr. 994/98 al Consiliului din 7 mai 1998 de aplicare a articolelor 92 (112 TFUE) și 93 (113 TFUE) din Tratatul de instituire a Comunității Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale

40. salută măsurile prevăzute de Comisie de modificare a Regulamentului de abilitare al Consiliului în scopul extinderii/creșterii numărului categoriilor de ajutoare care sunt considerate compatibile cu piața internă și astfel nu trebuie notificate;

41. salută în continuare declarația Comisiei privind exceptarea următoarelor ajutoare de la obligația de notificare:

— ajutoare pentru domeniul culturii,

— ajutoare pentru eliminarea daunelor cauzate de catastrofele naturale,

— ajutoare pentru proiectele finanțate în parte de UE, ca de exemplul JESSICA și

— altele;

42. propune includerea domeniilor social, al educației, al sănătății, în măsura în care nu sunt orientate comercial sau către obținerea de profit, a furnizării de bandă largă și a măsurilor de prevenire a bolilor animalelor în categoria „altele”;

43. propune precizarea relației acestor exceptări orizontale în raport cu decizia de exceptare pentru SIEG;

c) Revizuirea Regulamentului general de exceptare pe categorii al Comisiei

Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 (107 TFUE) și 88 (108 TFUE) din Tratatul CE (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare)

44. salută măsurile anunțate de revizuire și de extindere a Regulamentului general de exceptare pe categorii cu privire la categoriile de ajutoare acoperite de Regulamentul general de abilitare, având în vedere reducerea sarcinilor administrative ale autorităților locale și regionale;

45. solicită ca exceptarea pe categorii să fie extinsă pentru a include domeniile social, al educației, al sănătății și al benzii largi, în conformitate cu extinderea orizontală din Regulamentul de abilitare;

46. subliniază că, în ceea ce privește domeniul educației, în special învățământul școlar și educația adulților care nu sunt gestionate de stat trebuie să facă obiectul excepției, în măsura în care nu cad sub incidența reglementărilor legislației în materia ajutoarelor pentru SIEG;

47. subliniază că același lucru trebuie să fie valabil în domeniul serviciilor de sănătate prestate de departamente sau clinici specializate, precum și în domeniul necomercial al serviciilor sociale ale asociațiilor de binefacere și căminelor de bătrâni (spre deosebire de reședințele pentru seniori);

48. face trimitere la Agenda Digitală și la obiectivul UE de a asigura până în 2013 tuturor europenilor accesul de bază la banda largă;

49. constată că fără ajutoare nu se creează condițiile pentru construcția de rețele în bandă largă performante în spațiul rural și subliniază că, prin urmare, reglementările în materie de ajutoare nu trebuie să îngreuneze în mod inutil deschiderea spațiului rural prin rețelele în bandă largă. Zonele rurale ar trebui protejate împotriva excluziunii digitale;

50. subliniază că, în acest context, trebuie să se țină seama de asemenea în mod special de avantajele generate la crearea infrastructurii în bandă largă prin apariția unei piețe în aval pentru serviciile în bandă largă;

51. regretă că proiectul prezentat de Comisia Europeană referitor la orientări reînnoite privind banda largă nu abordează solicitarea, formulată în repetate rânduri, privind raționalizarea și simplificarea clară a cadrului de reglementare;

52. solicită Comisiei Europene să asigure, prin luarea în considerare a extinderii rețelei în bandă largă în Regulamentul de exceptare pe categorii, că este posibilă acoperirea cu bandă largă și a regiunilor mai puțin populate, în care se presupune că veniturile nu vor fi suficiente pentru a compensa instalarea tehnologiei funcționale și costurile de operare;

53. solicită ca exceptarea pe categorii să fie extinsă pentru a include măsurile de prevenire a bolilor animalelor, în special cele care se referă la furnizarea unor instalații pentru cazurile de epizootie, în conformitate cu extinderea orizontală din Regulamentul de abilitare;

54. salută faptul că prin extinderea excepțiilor se transferă mai multă responsabilitate statelor membre. Apreciază pozitiv în special răspunderea sporită care revine pe ansamblu statelor membre în ceea ce privește controlul ajutoarelor;

55. solicită ca acest lucru să nu ducă la o situație în care se reduc doar sarcinile Comisiei, în timp ce statele membre sunt împovărate din ce în ce mai mult cu obligații diverse de raportare și documentare, cu condiții prealabile precise și detaliate pentru acordarea de ajutoare etc.;

56. consideră de aceea necesar în acest context ca dreptul de control ulterior al Comisiei să nu poată fi extins și mai mult (controlul ex-post), ci ca aceasta să transfere cu adevărat răspunderea către statele membre. În acest sens, organismele naționale de control al ajutoarelor nu trebuie utilizate abuziv de Direcția Generală Concurență ca un fel de „organisme de control prealabil”, cel puțin nu atunci când dreptul de decizie rămâne în continuare la Comisie;

57. respinge ideea Comisiei privind însărcinarea unor organisme independente cu efectuarea controalelor naționale privind ajutoarele (de exemplu, autorități în domeniul concurenței), deoarece decizia privind organizarea controalelor privind ajutoarele la nivel național ține exclusiv de competența statelor membre și nu a Comisiei. Din aceleași motive se respinge posibilitatea realizării unor investigații de către Comisia însăși;

d) Revizuirea Regulamentului de procedură al Consiliului

Regulamentul CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (113 TFUE)

58. salută simplificarea dispozițiilor Regulamentului de procedură;

59. respinge instituirea unor noi competențe proprii ale Comisiei Europene de investigare în întreprinderi, de exemplu prin sistemul de informare privind piața (*market information tools*), lăsând deoparte statele membre. Prin aceasta s-ar ajunge la un transfer de competențe naționale către nivelul european.

Bruxelles, 29 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Către un al șaptelea program de acțiune pentru mediu: o mai bună implementare a legislației de mediu a UE”

(2013/C 17/07)

COMITETUL REGIUNILOR

- solicită ca PAM7 să sprijine autoritățile locale și regionale în rolul pe care îl au acestea în implementare, în special prin includerea unor elemente precum: o participare sporită a acestora în cadrul procesului de formulare, transpunere și evaluare a legislației UE; politici eficiente de reducere a poluării la sursă și extinderea posibilităților de recuperare a costurilor pentru autoritățile locale și regionale; acordarea unei atenții speciale modalităților de gestionare a mediului urban de manieră integrată; stabilirea unei perioade de timp rezonabile între adoptarea normelor legislative și revizuirea lor ulterioară;
- susține îmbunătățirea modului de organizare a informațiilor, a diseminării active și a accesului la acestea, inclusiv dezvoltarea cadrelor de implementare și informare structurate (CIIS); sprijinul financiar pentru acestea ar trebui făcut posibil prin programele de asistență tehnică prevăzute în cadrul Fondurilor structurale pentru perioada 2007-2014, precum și în cadrul viitorului program LIFE;
- consideră că PAM7 ar trebui să angajeze UE și statele membre să introducă instrumente de implementare noi și mai eficiente pentru îmbunătățirea capacității de reacție, precum un cadru general la nivelul UE privind inspecțiile și supravegherea în domeniul protecției mediului, competențe în materie de inspecții pentru Comisia Europeană, criterii generale pentru tratarea reclamațiilor la nivel național și o directivă privind accesul la justiție;
- salută propunerea referitoare la acordurile de parteneriat pentru implementare, însă consideră că acestea nu ar trebui încheiate numai între Comisia Europeană și un stat membru, ele trebuind să implice și una sau mai multe autorități regionale, pentru a reflecta în mod corespunzător guvernarea pe mai multe niveluri;
- recomandă ameliorarea rezultatelor în domeniul mediului prin metode inovatoare de guvernare pe mai multe niveluri, printre care ar trebui să se numere extinderea Convenției primarilor la utilizarea eficientă a resurselor și dezvoltarea în continuare a premiului „Capitala europeană verde”;
- salută sprijinul pe care Comisia Europeană îl manifestă în comunicare pentru propunerea CoR de a organiza împreună cu acesta un forum periodic pentru discutarea problemelor și soluțiilor de la nivel local și regional legate de aplicarea legislației de mediu a UE.

Raportor	dna Nilgun CANVER (UK-PSE), membră a Consiliului districtului metropolitan Haringey, Londra
Document de referință	Comunicare pe tema „Optimizarea avantajelor obținute de pe urma măsurilor UE în domeniul mediului: consolidarea încrederii prin ameliorarea cunoștințelor și a capacității de reacție” COM(2012) 95 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. *Observații generale*

1. Reamintește că scopul avizului este unul triplu:

— de a reacționa la Comunicarea Comisiei Europene din 7 martie 2012, care va contribui la formularea viitorului al șaptelea Program de acțiune pentru mediu (PAM7);

— de a contribui la dezbaterile cu privire la PAM7 și la ameliorarea implementării, care ar trebui să constituie tema principală a acestuia;

— de a dezvolta tema tratată în Avizul prospectiv al CoR privind *rolul autorităților locale și regionale în cadrul viitoareii politici de mediu* (CdR 164/2010 fin), care a evidențiat oportunitățile de sporire a eficacității protecției mediului la toate nivelurile de guvernare și în toate etapele de dezvoltare a politicilor;

2. ia notă de faptul că, în timp ce Comunicarea privind implementarea legislației de mediu a UE din 2008⁽¹⁾ se concentra pe utilizarea strategică a competențelor Comisiei Europene în materie de aplicare a legii, comunicarea din 2012, care face obiectul analizei noastre, pune accentul pe identificarea modalităților de îmbunătățire a implementării cu ajutorul bunei guvernări la nivel național, regional și local. Aceasta reflectă observațiile și recomandările făcute anterior de CoR⁽²⁾;

3. remarcă faptul că această comunicare își propune să intensifice dialogul cu toate părțile interesate, inclusiv cu autoritățile locale și regionale, cu privire la modalitățile de îmbunătățire a colaborării dintre acestea, pentru o mai bună implementare a legislației UE, prin îmbunătățirea colectării și diseminării cunoștințelor și printr-un nivel mai înalt de asumare de către acestea a obiectivelor de mediu și o mai mare capacitate de reacție, în vederea asigurării unui răspuns eficace la problemele

de pe teren. CoR împărtășește opinia potrivit căreia cunoștințele și capacitatea de reacție sunt fațete complementare ale implementării;

4. consideră că autoritățile locale și regionale pot asigura o mai mare coerență în implementarea și aplicarea normelor în domeniu în diferite forme, în special prin stabilirea unor obiective și strategii de mediu pe termen lung, prin mobilizarea cetățenilor, prin crearea unor departamente și servicii care să funcționeze bine, prin folosirea fondurilor UE pentru a investi în infrastructura de mediu și în serviciile de ecosistem, prin adaptarea la schimbările climatice și reducerea riscului producerii unor catastrofe, prin aplicarea directivelor SEA și EIA și prin promovarea transparenței și a accesului la justiție⁽³⁾;

5. recunoaște însă că noile responsabilități și reglementări impuse de UE autorităților locale și regionale în acest domeniu pot pune probleme în ce privește costurile și sarcina administrativă. CoR consideră că noile inițiative ar trebui puse în aplicare în așa fel încât să nu sporească sarcina administrativă și costurile ce revin autorităților locale și regionale. Totodată, CoR solicită Comisiei Europene elaborarea unor evaluări ale impactului și a unor studii pe această temă. Reiterând luările clare de poziție în materie de sarcini administrative anterior adoptate și, date fiind dispozițiile din Tratat⁽⁴⁾, solicită Comisiei Europene să realizeze un studiu de impact detaliat cu privire la sarcinile administrative și de reglementare care ar putea rezulta din orice nouă inițiativă a UE lansată ca urmare a comunicării de față;

B. *Implementarea, prioritate a PAM7*

6. își reiterează punctul de vedere privind necesitatea unui al șaptelea Program de acțiune pentru mediu, având în vedere că actual PAM a expirat la 22 iulie 2012 și că trebuie asigurată continuitatea. Cel de-al șaptelea PAM ar trebui să garanteze că alegerile făcute de UE în domeniul protecției mediului rămân suficient de clare și de previzibile pentru autoritățile administrative de la nivel local și regional⁽⁵⁾;

⁽³⁾ CdR 164/2010 fin, CdR 38/2010 fin, CdR 199/2009 fin, CdR 89/2009 fin.

⁽⁴⁾ „Proiectele de acte legislative au în vedere necesitatea de a proceda astfel încât orice obligație, financiară sau administrativă, care revine Uniunii, guvernelor naționale, autorităților regionale sau locale, operatorilor economici și cetățenilor să fie cât mai redusă posibil și proporțională cu obiectivul urmărit.” (Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Protocolul nr. 2, articolul 2).

⁽⁵⁾ CdR 164/2010 fin, Rezoluția Parlamentului European din 20 aprilie 2012 [2011/2194(INI)].

⁽¹⁾ COM(2008) 773 final.

⁽²⁾ CdR 164/2010 fin.

7. reamintește recomandările sale precedente referitoare la caracterul global al PAM7 și la prioritățile acestuia ⁽⁶⁾, care au evidențiat în special necesitatea ca PAM7 să contribuie la construirea unei Europe eficiente din punctul de vedere al resurselor, în contextul Strategiei Europa 2020, și să ofere o viziune cu privire la direcția în care ar trebui orientată pe termen lung politica de mediu a UE. De asemenea, acesta ar trebui să stabilească obiective clare, calendare și acțiuni cu orizont de timp anul 2020. Programul trebuie să reflecte, de asemenea, Declarația Rio+20, adoptată de Comisia ONU pentru dezvoltare durabilă la 22 iunie 2012 și accentul pe care o pune aceasta pe o economie ecologică favorabilă incluziunii și pe obiectivele de dezvoltare durabilă post 2015, precum și contribuția CoR pentru Summitul de la Rio. ⁽⁷⁾;

8. constată cu îngrijorare că implementarea acquis-ului de mediu al UE este încă insuficientă și că implementarea și aplicarea deplină a legislației în materie la toate nivelurile sunt cruciale pentru îmbunătățirea stării mediului și pentru sănătatea publică, pentru asigurarea unor condiții de concurență echitabile și crearea unui climat de securitate juridică în materie de reglementare pentru industrie și pentru evitarea denaturării pieței ⁽⁸⁾. Până la sfârșitul anului 2009, 18,8 % (544) din procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor de către un stat membru în ceea ce privește legislația UE s-au înregistrat în domeniul protecției mediului, ceea ce indică faptul că se aduc în continuare prejudicii mediului și există denaturări ale concurenței ⁽⁹⁾;

9. remarcă, de exemplu, că costurile asociate neimplementării legislației de mediu actuale a UE sunt estimate în linii mari la aproximativ 50 de miliarde EUR pe an sub formă de costuri de sănătate și costuri directe pentru mediu ⁽¹⁰⁾. Alte costuri ale neimplementării cuprind oportunitățile neexploatate de întreprinderi, diferite costuri de conformare, denaturarea concurenței dintre întreprinderile europene, precum și creșterea costurilor generată de procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor care decurg din calitatea de stat membru. Se estimează că implementarea completă a întregii legislații referitoare la gestionarea deșeurilor ar genera o creștere a cifrei de afaceri a industriei deșeurilor (și a celei de reciclare) de 42 de miliarde EUR și la crearea a aproximativ 400 000 de noi locuri de muncă ⁽¹¹⁾. Cifra de afaceri anuală a industriei UE în domeniul mediului a fost estimată la peste 300 de miliarde EUR, ceea ce înseamnă că incertitudinile legate de posibilitățile și termenele de implementare pot genera costuri importante sub aspectul oportunităților neexploatate ⁽¹²⁾. În cazul în care, ca urmare a unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor care decurg din calitatea de stat membru, sunt necesare investiții într-o perioadă

de timp foarte scurtă, este probabil ca ele să fie mai scumpe decât dacă implementarea ar fi fost planificată mai bine;

10. solicită ca ameliorarea implementării să devină un obiectiv prioritar al PAM7 pentru a asigura asumarea angajamentului de a produce rezultate mai bune în domeniul mediului, în special pe cele stabilite în Foaia de parcurs privind eficiența utilizării resurselor, în Foaia de parcurs pentru trecerea la o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și în Strategia în domeniul biodiversității pentru anul 2020;

11. solicită ca PAM7 să sprijine autoritățile locale și regionale în rolul pe care îl au acestea în implementare, în special prin includerea unor elemente precum:

- o participare sporită a autorităților locale și regionale în cadrul procesului de formulare, transpunere și evaluare a legislației UE, bazată pe experiența acumulată la nivel local și regional, în vederea ameliorării implementării legislației și a facilitării unei asumări sporite de către acestea a obiectivelor în domeniu;
- mecanisme care să permită autorităților locale și regionale să se angajeze și să facă schimb de bune practici legate de implementarea politicii;
- politici eficiente de reducere a poluării la sursă și extinderea posibilităților de recuperare a costurilor pentru autoritățile locale și regionale;
- acordarea unei atenții speciale modalităților de gestionare a mediului urban de manieră integrată, cu accent pe planificarea ecologică integrată, pe mobilitatea durabilă, pe calitatea vieții și pe sănătatea publică;
- stabilirea unei perioade de timp rezonabile între adoptarea normelor legislative și revizuirea lor ulterioară, pentru a permite autorităților locale și regionale să planifice implementarea și să investească în vederea adaptării, într-un cadru legislativ stabil, menținând, totodată, flexibilitatea necesară pentru ca UE să poată actualiza legislația pentru a reflecta progresele tehnologice și nevoile sau așteptările în schimbare ale cetățenilor;

12. consideră că PAM7 ar trebui să angajeze UE și statele membre să introducă instrumente de implementare noi și mai eficiente, bazându-se, de asemenea, pe inițiativele prevăzute în comunicare și detaliate în secțiunile C și D, precum: ⁽¹³⁾

- îmbunătățirea modului de organizare a informațiilor de mediu și a celor legate de implementare, a diseminării active și a accesului la acestea, inclusiv de către agențiile naționale de protecție a mediului și de către Agenția Europeană de Mediu;

⁽⁶⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 187/2011 fin.

⁽⁸⁾ A se vedea de asemenea Rezoluția Parlamentului European din 20 aprilie 2012 [2011/2194(INI)] și Concluziile Consiliului privind îmbunătățirea instrumentelor politicii de mediu, 20 decembrie 2010.

⁽⁹⁾ Site-ul internet al Comisiei Europene - *Statistics on environmental infringements*.

⁽¹⁰⁾ Studiul COWI „Costurile asociate neimplementării acquis-ului de mediu” (*The costs of not implementing the environmental acquis*), 2011, contractat de Comisia Europeană.

⁽¹¹⁾ Studiul pe tema „Implementarea legislației UE în domeniul protecției deșeurilor în vederea unei creșteri ecologice” (*Implementing EU Waste Legislation for Green Growth*), Bio Intelligence Service, 2011, contractat de Comisia Europeană.

⁽¹²⁾ Studiul COWI „Costurile asociate neimplementării acquis-ului de mediu” (*The costs of not implementing the environmental acquis*), 2011.

⁽¹³⁾ CdR 164/2010 fin, CdR 140/2011 fin.

A se vedea, de asemenea, Rezoluția Parlamentului European din 20 aprilie 2012 [2011/2194(INI)], Concluziile Consiliului privind cel de-al șaptelea Program de acțiune, din 11 iunie 2012, Concluziile Consiliului „Evaluarea celui de-al șaselea Program comunitar de acțiune și calea de urmat - Către un al șaptelea Program de acțiune pentru mediu al UE”, din 10 octombrie 2011.

- un cadru al UE pentru inspecțiile de mediu de la nivelul statelor membre;
- criterii pentru tratarea reclamațiilor, inclusiv pentru mecanismele de soluționare a litigiilor, precum medierea;
- reactivarea propunerii de directivă privind accesul la justiție, anterior suspendată;
- elaborarea unor acorduri de implementare tripartite cu statele membre și autoritățile locale și regionale și a altor instrumente de guvernare pe mai multe niveluri;
- monitorizarea corespunzătoare a Foii de parcurs a UE privind eficiența utilizării resurselor și introducerea unor obiective și indicatori în domeniul eficienței în utilizarea resurselor în analiza anuală a creșterii și în programele naționale de reformă ale statelor membre;
- concepte de finanțare și modalități inovatoare de încurajare a investițiilor private în implementare, inclusiv eliminarea treptată a subvențiilor cu efecte negative asupra mediului și promovarea reformelor fiscale care iau în calcul dimensiunea ecologică, care țin seama mai bine de utilizarea resurselor;
- îmbunătățirea integrării aspectelor de protecția mediului și a politicii privind schimbările climatice în alte politici ale UE, în scopul facilitării unei abordări integrate a implementării la nivel local, și introducerea considerațiilor legate de diminuarea riscurilor în cadrul evaluărilor impactului asupra mediului;

C. Ameliorarea cunoștințelor în privința implementării

13. împărtășește preocupările Comisiei Europene referitoare la eforturile inegale de monitorizare din Europa, informațiile generate ca urmare a acestora fiind adesea incomplete, incompatibile sau depășite. Nu sunt publicate online suficiente informații utile și adeseori acestea nu sunt publicate în mod sistematic. CoR recunoaște că disponibilitatea unor informații de mai bună calitate și mai ușor accesibile la nivel național, regional și local ar permite identificarea mai rapidă a unor probleme majore de mediu, ceea ce contribuie la reducerea costurilor pe termen lung;

14. subliniază rolul central pe care îl joacă autoritățile regionale și locale în colectarea de date privind mediul. Scopul urmărit ar trebui să fie asigurarea coerenței și a compatibilității informațiilor la nivel național și european și asigurarea unor informații corespunzătoare și demne de încredere;

15. consideră că transparența joacă un rol important în stimularea ameliorării implementării și aplicării legislației. Trebuie promovate investițiile în sisteme de informare online care să pună la dispoziția publicului larg și a instituțiilor publice informații privind mediul și implementarea, fiind necesare eforturi la toate nivelurile de guvernare pentru a disemina și a asigura accesul la informațiile de mediu în mod activ;

Sisteme de informare mai eficiente cu privire la implementare la nivel național, regional și local

16. insistă asupra faptului că, pe lângă consolidarea Directivei privind accesul la informații, așa cum se preconizează în comunicare, Comisia Europeană ar trebui să se asigure că statele membre și autoritățile locale și regionale ale acestora implementează în mod corespunzător cerințele minime în vigoare ale directivei, mai ales pe cele referitoare la diseminarea mai activă, la zi și sistematică a informațiilor către cetățeni, în conformitate cu Convenția de la Aarhus⁽¹⁴⁾;

17. susține dezvoltarea cadrelor de implementare și informare structurate (CIIS) pentru toate actele legislative ale UE în domeniul mediului, așa cum propune Comisia Europeană. Elaborarea unor astfel de sisteme de informare trebuie însă să fie orientată și eficientă, astfel încât sistemele fiecărui stat membru să poată fi fructificate de manieră mai țintită și mai eficientă. Totodată, CoR încurajează statele membre să coopereze cu Comisia Europeană în scopul instituirii acestor cadre cu participarea autorităților locale și regionale. CoR estimează că CIIS, alături de seria de inițiative referitoare la sistemul partajat de informații referitoare la mediu (SPIM), ar trebui să ducă la construirea unor sisteme de informații transparente la nivel național, regional și local, care să asigure disponibilitatea online a informațiilor și să permită urmărirea implementării cât mai eficient și mai la timp posibil, de către autoritățile locale și regionale, cetățeni, experți și întreprinderi⁽¹⁵⁾;

18. consideră că se pot consolida și mai mult coordonarea și raționalizarea solicitărilor de informații adresate autorităților naționale, regionale și locale, în conformitate cu principiul producerii unui singur set de date care să poată fi utilizat de mai multe ori. Datele generate ca parte a obligațiilor de raportare prevăzute într-un act legislativ sunt adeseori relevante și pentru alte acte;

19. cu toate acestea, subliniază că este necesar să se îmbunătățească definițiile cuprinse în directivele UE, pentru a permite existența unor condiții egale în materie de raportare, informații adresate publicului și aplicare a normelor în domeniu, de exemplu, în ceea ce privește diferitele opțiuni în domeniul gestionării deșeurilor și fluxurile de deșeurii existente în temeiul Directivei-cadru privind deșeurile;

⁽¹⁴⁾ Convenția UNECE privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu.

⁽¹⁵⁾ Comisia Europeană dă un exemplu: pentru implementarea la nivel național, regional și local a normelor UE referitoare la apa potabilă, ar trebui să fie posibilă identificarea pe o hartă a punctelor de captare, a zonelor de protecție a surselor, a stațiilor de epurare și a rețelelor de distribuție și ar trebui să existe link-uri către informații legate de acestea, cum ar fi programele de reducere a pierderilor din rețea (nota Comisiei Europene MEMO/12/159).

20. consideră foarte important angajamentul Comisiei Europene de a analiza modul în care ar putea fi utilizate fondurile UE pentru dezvoltarea, modernizarea și răspândirea CIIS și a sistemelor de informații interoperabile relevante în statele membre, regiuni și orașe, precum și pentru cursurile de formare aferente și consolidarea capacității administrative, acolo unde este cazul. Acest sprijin ar trebui făcut posibil prin programele de asistență tehnică prevăzute în cadrul Fondurilor structurale pentru perioada 2007-2014, precum și în cadrul viitorului program LIFE;

21. face apel la Agenția europeană de Mediu (AEM) să exploreze, în cadrul unor proiecte pilot, modalitățile în care ar putea fi redusă presiunea pe care monitorizarea și raportarea o reprezintă pentru autoritățile locale și regionale prin intermediul TIC și al e-guvernării, fără ca impactul legislației să fie afectat;

22. susține inițiativele Comisiei Europene și ale statelor membre de a valorifica oportunitățile oferite, inclusiv sub aspectul reducerii costurilor de monitorizare, de tehnicile de observare a Pământului, precum GMES (Monitorizare globală pentru mediu și securitate), în vederea creșterii eficacității monitorizării implementării pe teren⁽¹⁶⁾. Aceasta ar putea include promovarea unor proiecte pilot cu participarea autorităților locale și regionale;

23. subliniază importanța directivelor SEA și EIA, ca instrumente de participare a cetățenilor la nivel local și regional la formularea politicii de mediu și își reiterează solicitarea ca revizuirea preconizată a Directivei EIA să consolideze dispozițiile care solicită începerea dintr-o etapă cât mai avansată a consultărilor publice, de exemplu, din etapa preliminară de definire a domeniului evaluării și în etapa de încadrare, astfel încât să fie accelerată derularea etapelor următoare, precum și adoptarea deciziilor de către autoritățile de resort; în plus, directiva trebuie să prevadă cerințe minime cu privire la modul de punere la dispoziția publicului interesat a documentației EIA⁽¹⁷⁾;

Ameliorarea informării la nivelul UE

24. susține necesitatea îmbunătățirii datelor și hărților de mediu online georeferențiate la nivelul UE și a diseminării sistematice și active a acestora, în vederea creării unor condiții de concurență echitabile și a completării sistemelor de informații îmbunătățite de la nivelul statelor membre și al autorităților locale și regionale;

25. salută intenția Comisiei Europene de a extinde abordarea utilizată în cazul Directivei privind gestionarea calității apei pentru scăldat la toate actele legislative europene relevante din domeniul mediului, bazându-se și pe exercițiile pilot în curs de realizare de către AEM în domeniul calității aerului și al deșeurilor;

26. recunoaște rolul AEM în prelucrarea datelor provenite din monitorizare raportate de statele membre Comisiei, susținând totodată rolul din ce în ce mai important al agenției în sprijinirea analizelor Comisiei cu privire la rapoartele de evaluare transmise de statele membre și solicită un rol de coordonare sporit pentru AEM în asigurarea coerenței și a compatibilității în colectarea și agregarea acestor date diferite la nivelul UE, astfel cum se realizează în cadrul a numeroase instrumente precum INSPIRE, SPIM, GMES, GEOSS și EyeonEarth;

27. se așteaptă ca Comisia Europeană să facă progrese în legătură cu SPIM (sistemul de partajare a informațiilor de mediu) și să-și prezinte în curând, în cursul anului 2012, planul de implementare a acestuia, care să expună situația actuală și posibilitățile de îmbunătățire;

28. solicită Comisiei Europene să publice studiile referitoare la verificarea conformării pe care le contractează periodic cu privire la implementarea legislației de mediu a UE de către cele 27 de state membre, pentru a permite desfășurarea unor dezbateri exhaustive și democratice privind situația legislației de mediu;

D. Ameliorarea capacității de reacție

Ameliorarea inspecțiilor și a supravegherii

29. își reiterează solicitarea adresată Comisiei Europene de a propune un cadru general la nivelul UE privind inspecțiile și supravegherea în domeniul protecției mediului⁽¹⁸⁾. Un astfel de cadru ar trebui să permită statelor membre să aplice orientări într-un mod flexibil, asigurând în același timp un nivel ridicat de coerență în aplicare;

30. din punctul de vedere al unei *mai bune reglementări*, cadrul european pentru inspecții trebuie să devină cadrul central al reglementării UE în domeniul mediului. Trebuie evitată cât mai mult posibil instituirea de prevederi speciale în directivele de mediu sectoriale ale UE. În cazul în care astfel de prevederi speciale sunt indispensabile în directivele sectoriale, acestea trebuie să fie coerente cu cadrul;

31. consideră că un cadru privind inspecțiile naționale stabilite la nivelul UE poate reduce concurența neloială între regiunile și autoritățile locale din UE determinată de regimuri de inspecție diferite sau de absența acestora, poate asigura condiții echitabile în ceea ce privește acțiunile în justiție și poate îmbunătăți cooperarea și coerența transfrontalieră în UE. Forma și conținutul inspecțiilor ar trebui reglementate la nivel național și dezvoltate la nivel local și regional, însă plecând de la principiile generale stabilite în cadrul fixat la nivelul UE, inclusiv o abordare simplificată și bazată pe evaluarea riscului⁽¹⁹⁾, iar Agenția Europeană de Mediu, în cooperare cu agențiile naționale de protecție a mediului ar putea juca un rol important în identificarea și promovarea acestora;

⁽¹⁶⁾ A se vedea de asemenea CdR 163/2011 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 38/2010 fin.

⁽¹⁸⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽¹⁹⁾ CdR 164/2010 fin.

32. consideră că Comisia Europeană ar trebui să aibă posibilitatea de a ancheta cazurile în care există suspiciuni de nerespectare a legislației de mediu a UE. Aceste posibilități de anchetare există la ora actuală în domenii precum uniunea vamală, agricultura, pescuitul, politica regională, concurența, sectorul veterinar și politica financiară⁽²⁰⁾. Asemenea posibilități de inspecție din partea Comisiei Europene ar putea să intre în conflict cu raporturile dintre administrații din cadrul statelor membre. Astfel de anchete trebuie deci să aibă loc în conformitate cu normele în vigoare în materie de supraveghere stabilite între administrațiile statului membru respectiv. Totodată, anchetele Comisiei Europene trebuie să aibă loc, pe cât posibil, pe calea procedurii uzuale a UE de constatare a neîndeplinirii obligațiilor (*infringement procedure*);

33. ca măsură complementară, consideră că este esențial ca Comisia Europeană să raporteze cu privire la posibilitățile de consolidare a Rețelei UE pentru punerea în aplicare și respectarea legislației din domeniul mediului (IMPEL), asigurând o susținere financiară adecvată pe termen lung pentru aceasta, astfel încât să se recurgă mai mult la aceasta în cazul inspecțiilor de tip „peer-review”, să-și intensifice activitatea de identificare și diseminare a bunelor practici și să fie extinsă la nivelurile local și regional⁽²¹⁾;

O mai bună tratare a reclamațiilor și o mai bună mediere la nivel național

34. își exprimă îngrijorarea cu privire la neajunsurile și lipsa soluțiilor care caracterizează multe sisteme de tratare a reclamațiilor, ceea ce îi obligă pe cetățeni să se adreseze Comisiei Europene, Comisiei pentru petiții a Parlamentului European sau Ombudsmanului UE, care sunt supraîncărcate cu solicitări;

35. susține propunerile de elaborare a unor criterii generale pentru tratarea reclamațiilor la nivel național, inclusiv pentru soluționarea litigiilor, precum medierea, pe baza unei dispoziții recente specifice privind tratarea reclamațiilor la nivel național și mecanismele de soluționare a litigiilor din legislația privind protecția consumatorilor⁽²²⁾. Criteriile ar trebui să includă, de exemplu, garanții generale în ceea ce privește confidențialitatea și diligența în tratarea solicitărilor, precum și necesitatea de a oferi cetățenilor informații online cu privire la modul în care a fost soluționată o problemă; acestea ar putea viza și să ofere cetățenilor și ONG-urilor structuri independente la nivel local pentru tratarea reclamațiilor, ținând seama de obligațiile privind accesul la justiție care decurg din Convenția de la Aarhus și fără a aduce atingere dreptului general de a depune o reclamație la instituțiile europene;

Îmbunătățirea accesului la justiție

36. remarcă faptul că, întrucât propunerea de directivă privind accesul la justiție în probleme de mediu din 2003, nu

⁽²⁰⁾ A se vedea de asemenea *ClientEarth 2012 - The 7th Environment Action Programme and Enforcement* (Al șaptelea Program de acțiune pentru mediu și implementarea).

⁽²¹⁾ A se vedea, de asemenea, Rezoluția Parlamentului European din 20 aprilie 2012 (2011/2194(INI)) și Concluziile Consiliului privind îmbunătățirea instrumentelor politicii de mediu, 20 decembrie 2010.

⁽²²⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, JO L 211, 14.8.2009.

a fost încă adoptată ca instrument juridic, Curtea de Justiție a UE a confirmat că instanțele naționale trebuie să interpreteze dispozițiile privind accesul la justiție în sensul respectării Convenției de la Aarhus⁽²³⁾. Datorită jurisprudenței care prevede un acces mai bun la instanțe pentru cetățeni și ONG-uri, instanțele naționale, autoritățile locale și regionale și grupările economice sau ecologice nu știu încă cu certitudine cum să facă față acestei provocări;

37. reamintește, de aceea, că trebuie reactivat procesul de adoptare a directivei privind accesul la justiție, care a fost anterior suspendat⁽²⁴⁾. Aceasta ar acoperi lacunele existente în multe state membre în ceea ce privește conformarea cu dispozițiile articolului 9 alineatele (3) și (4) din Convenția de la Aarhus. De asemenea, aceasta ar consolida rolul de catalizator al publicului pentru o mai bună aplicare a legislației de mediu a UE la toate nivelurile. Comunicarea de față nu este explicită cu privire la modul în care Comisia Europeană intenționează să soluționeze acest aspect;

Ameliorarea rezultatelor în domeniul mediului prin acorduri privind construirea de capacități și implementarea care să angajeze statele membre

38. salută sprijinul pe care Comisia Europeană îl manifestă în comunicare pentru propunerea CoR de a organiza împreună cu acesta un forum periodic pentru discutarea problemelor și soluțiilor de la nivel local și regional legate de aplicarea legislației de mediu a UE⁽²⁵⁾. Acest forum ar permite un dialog continuu și realizarea unor schimburi de experiență între specialiștii implicați în protecția mediului din cadrul autorităților locale și regionale și al asociațiilor acestora, precum și din cadrul platformelor și rețelelor consultative ale CoR și al Comisiei Europene;

39. salută faptul că, oferind noul instrument pe care îl constituie acordurile de parteneriat pentru implementare, Comisia Europeană reflectă în mare măsură o solicitare anterioară a CoR⁽²⁶⁾ ca UE să extindă activitatea-pilot desfășurată de Comisia Europeană încă din 2002 privind acordurile și contractele tripartite⁽²⁷⁾. CoR solicită Comisiei Europene să ofere mai multe informații și orientări cu privire la modul în care intenționează să conceapă și să aplice noul instrument;

40. consideră că acordurile de parteneriat pentru implementare nu ar trebui încheiate numai între Comisia Europeană și un stat membru, acestea trebuind să implice și una sau mai multe autorități regionale, pentru a reflecta în mod corespunzător guvernarea pe mai multe niveluri, devenind astfel acorduri de implementare tripartite;

⁽²³⁾ Cauza C-240/09.

⁽²⁴⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽²⁵⁾ COM(2012) 95 final, p. 10. Scrisoarea comisarului Potocnik din 5 iulie 2012.

⁽²⁶⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽²⁷⁾ CdR 89/2009 fin, COM(2002) 709 final.

41. este de părere că acordurile de implementare tripartite ar putea contribui la implementarea anumitor politici ale UE în domeniul mediului, atunci când instrumentele tradiționale nu reușesc să suscite angajamentul necesar în vederea soluționării problemelor de mediu sau de conformare existente sau nou apărute. Acordurile ar trebui să determine statele membre și autoritățile locale și regionale să se angajeze fără rezerve pentru a pune în practică măsurile necesare și UE să asigure sprijinul necesar. Aceste angajamente trebuie formalizate, prevăzând obiective și termene de realizare și, ulterior, trebuie făcute publice astfel încât să poată face obiectul controlului;

Ameliorarea rezultatelor în domeniul mediului prin metode inovatoare de guvernare pe mai multe niveluri

42. regretă faptul că comunicarea nu reflectă propunerea CoR de a analiza împreună modalități specifice de extindere a Convenției primarilor la domenii cheie care fac obiectul Foii de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor, precum biodiversitatea și utilizarea terenurilor, gestionarea deșeurilor și a apei sau poluarea aerului⁽²⁸⁾. CoR consideră că astfel s-ar facilita implementarea politicii de mediu a UE printr-o metodă inovatoare de guvernare pe mai multe niveluri, care să încurajeze autoritățile locale și regionale să se angajeze activ în realizarea implementării, în loc de a se baza numai pe simplul control al aplicării legislației UE;

43. își exprimă regretul că în comunicare nu se face referire la premiul „Capitala europeană verde” instituit de Comisia Europeană, pe care CoR îl sprijină fără rezerve, considerându-l o modalitate importantă de a promova orașele inovatoare și care constituie modele pentru implementarea legislației europene de mediu, și de a face schimb de experiență cu alte orașe. În acest scop, CoR își reiterează recomandările din 2010 referitoare la dezvoltarea acestei inițiative⁽²⁹⁾;

44. subliniază că un singur nivel de guvernare nu poate nici să rezolve problemele de mediu și schimbările climatice și nici să pună în practică politicile UE. Este nevoie de o abordare pe mai multe niveluri, în cadrul căreia fiecare nivel de guvernare (european, național, regional și local) să-și asume propria răspundere și să ia măsurile care pot și trebuie luate la

respectivul nivel. Comitetul este în favoarea instituirii unor echipe compuse din reprezentanți ai mai multor administrații în unele state membre, în care experți din partea diverselor niveluri de guvernare să elaboreze împreună planuri de punere în aplicare la nivel național⁽³⁰⁾.

E. Subsidiaritate, proporționalitate și o mai bună reglementare

45. reamintește faptul că politica în domeniul protecției mediului este un domeniu de competență partajată între UE și statele membre, drept pentru care se aplică principiul subsidiarității;

46. remarcă faptul că textul Comisiei Europene nu face nicio evaluare a diferitelor opțiuni prezentate sub aspectul compatibilității acestora cu principiul subsidiarității. Consideră că, în această etapă, opțiunile sunt prezentate în comunicare în scop de dezbateră și reflecție, fiind, de aceea, insuficient de dezvoltate pentru a construi o perspectivă definitivă, multe aspecte depinzând de decizia Comisiei de a duce sau nu mai departe aceste idei și de modul în care va face acest lucru;

47. sub această rezervă, ia notă de contribuțiile primite din partea Rețelei de monitorizare a subsidiarității, care indică în general că este puțin probabil ca opțiunile cuprinse în comunicare, după ce vor fi fost formulate suficient de detaliat, să constituie o încălcare importantă a subsidiarității⁽³¹⁾;

48. cu toate acestea, constată că, în ciuda poziției favorabile actualizării cadrului existent în materie de inspecție, în cadrul Rețelei de monitorizare a subsidiarității s-ar putea întâmpina rezistență față de transformarea acestuia într-un cadru obligatoriu și față de crearea unui organism de inspecție la nivelul UE. Similar, în ciuda poziției favorabile criteriilor de tratare a reclamațiilor de către statele membre, unii membri ai rețelei ar putea prefera ca acestea să fie recomandări neobligatorii. De asemenea, pare să existe un acord cu privire la faptul că UE ar trebui să definească condițiile necesare pentru un acces eficient și efectiv la instanțele naționale în legătură cu legislația de mediu a UE.

Bruxelles, 30 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽²⁸⁾ CdR 140/2011 fin, CdR 164/2010 fin, COM(2011) 571 final.

⁽²⁹⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽³⁰⁾ Comitetul recomandă instituirea unor astfel de echipe în CdR 164/2010 fin.

⁽³¹⁾ Rezultate disponibile la: <http://extranet.cor.europa.eu/subsidiarity/Pages/default.aspx>

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Implementarea strategiei tematice pentru protecția solului”

(2013/C 17/08)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că tipul de sol, gestionarea terenurilor și clima diferă mult de la o regiune a Europei la alta, acest lucru însemnând că sunt necesare strategii de protecție și o orientare a gestionării adaptate, pentru a se garanta că protecția solului este realizată în mod proporționat, pe baza priorităților regionale, însă într-un cadru mai amplu, pentru a se asigura totodată respectarea politicilor UE;
- observă că contracararea riscurilor și a amenințărilor cu care se confruntă solul este urgentă, mai cu seamă în raport cu schimbările climatice;
- subliniază că schimbările climatice pot avea o serie de efecte asupra solului, în primul rând ca rezultat al modificării gradului de umiditate a solului, a temperaturii solului, dar și a tipurilor de precipitații, care duc la degradarea solului, inclusiv la pierderea materiei organice și la mărirea gradului de eroziune, de tasare și a cantității de apă de șiroire;
- subliniază că autoritățile locale și regionale pot juca un rol important în monitorizarea degradării solurilor și în inventarierea siturilor contaminate;
- consideră că politica în domeniul solului trebuie să găsească un bun echilibru între acțiunea la nivel european și principiile subsidiarității și mai bune reglementări, pentru a se evita orice sarcini administrative suplimentare de care nu este nevoie, precum și costurile disproporționate. Reglementarea UE cu privire la soluri ar trebui, prin urmare, concepută așa încât să intervină numai acolo unde este necesară acțiunea;
- este de părere că cel mai bun mod de a elimina lacunele din măsurile de protecție a solului este pe o bază comună în întreaga UE, printr-un cadru general și prin principii comune la care toate țările trebuie să adere. Ar sprijini, deci, ideea unei directive-cadru privind solul, deși este esențial ca politica să nu fie mai prescriptivă decât este necesar, sub formă de constrângeri cantitative sau de valori-limită.

Raportor	dl Corrie McCHORD (UK-PSE), membru al Consiliului local al orașului Stirling
Document de referință	Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Implementarea Strategiei tematice pentru protecția solului și activitățile în curs
	COM(2012) 46 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. *Observații generale*

1. Raportul Comisiei oferă o imagine de ansamblu a implementării Strategiei tematice pentru protecția solului de la adoptarea ei în septembrie 2006 și analizează tendințele actuale de degradare a solului, precum și provocările viitoare în vederea asigurării protecției acestuia.

2. Strategia a identificat patru piloni esențiali privind punerea în aplicare: sensibilizarea, cercetarea, integrarea și legislația. Strategia a inclus ca parte integrantă o propunere de directivă-cadru privind protecția solului [COM(2006) 232 final], care era structurată din perspectiva a trei teme: măsuri de prevenție, identificarea problemei și măsuri operaționale.

3. CoR a publicat deja avize cu privire la protecția solului, și anume:

— „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor - inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020” (Michel Lebrun, CdR 140/2011 fin);

— „Rolul autorităților locale și regionale în cadrul viitoarei politici de mediu” (Paula Baker, CdR 164/2010 fin);

— „Strategia tematică pentru protecția solului” (Cor Lamers, CdR 321/2006 fin);

— „Către o strategie tematică pentru protecția solului” (Corrie McChord, CdR 190/2002 fin).

4. Solul este o parte integrantă a sistemelor noastre ecologice, sociale și economice, care asigură, printre alte servicii de mediu, susținerea producției alimentare, influențează calitatea și cantitatea debitului de apă, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, precum și biodiversitatea. Pentru durabilitatea economiei și a mediului în Europa, este esențial să se asigure că solurile sunt într-o stare bună pentru a-și putea îndeplini funcțiile esențiale.

5. Un raport esențial publicat în 2012 de Agenția Europeană de Mediu (AEM) și de Centrul Comun de Cercetare (JRC) al Comisiei Europene⁽¹⁾ cu privire la starea solului în Europa a scos în evidență importanța a zece amenințări grave cu care se confruntă solurile din Europa: degradarea materiei organice, eroziunea, tasarea, impermeabilizarea, salinizarea, acidificarea, pierderea biodiversității, deșertificarea (în sudul Europei), alunecările de teren și contaminarea solurilor. Au fost discutate totodată perspectivele privind carbonul din sol și clima globală, eroziunea, reținerea apei, acidificarea și biocombustibilii. Raportul a afirmat că degradarea solului în UE continuă să aibă loc și că se agravează în unele părți ale Europei. Raportul demonstrează că legislația și politicile actuale, la nivelul UE, precum și național și regional, nu au fost suficiente pentru a proteja pe deplin solurile.

6. Tipul de sol și structura minerală și organică a acestuia, gestionarea terenurilor și clima diferă mult de la o regiune a Europei la alta, acest lucru însemnând că sunt necesare strategii de protecție și o orientare a gestionării adaptate, pentru a se garanta că protecția solului este realizată în mod proporționar, pe baza priorităților regionale, însă într-un cadru mai amplu, pentru a se asigura totodată respectarea politicilor UE.

7. Autoritățile locale și regionale au un rol crucial de jucat în protecția solurilor europene. Acesta cuprinde responsabilitatea ca implementarea legislației în domeniul amenajării teritoriului să îndeplinească obiectivul de protecție a solului și ca aceasta să fie pusă în aplicare în mod adecvat, dat fiind că aceste autorități sunt planificatori ai amenajării teritoriale și organe răspunzătoare pentru acordarea autorizațiilor de construcție și de utilizare a terenurilor. Aceste autorități pot avea competențe în ce privește preîntâmpinarea extinderii urbane și a impermeabilizării solurilor, stimularea reabilitării zonelor urbane rezidențiale și industriale degradate și protejarea și îngrijirea spațiilor verzi.

8. CoR susține necesitatea ca orice măsuri europene viitoare privind solurile să fie bazate pe abordări cu o flexibilitate corespunzătoare pentru a reflecta diferențele dintre situațiile naționale și regionale. Un cadru comun privind solul la nivelul UE va contribui la asigurarea faptului că obligațiile privind protecția solului și administratorii de terenuri (în sensul cel mai larg) din statele membre au caracteristici similare, reducându-se astfel potențialul de denaturare a concurenței pe piața internă.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/dgs/jrc/downloads/jrc_reference_report_2012_02_soil.pdf

B. *Provocările actuale și viitoare*

9. În capitolul 4, raportul Comisiei prezintă o estimare a provocărilor actuale și a celor viitoare. CoR este de acord cu analiza Comisiei, conform căreia degradarea solului s-a înrăutățit în ultimul deceniu în UE și la nivel mondial, tendință care, probabil, va continua în cazul în care nu se găsesc soluții eficiente pentru utilizarea și gestionarea terenurilor, pentru materia organică și dioxidul de carbon și pentru eficiența energetică.

10. Este limpede că creșterea preconizată a populației globului, consumul tot mai mare de carne și de produse lactate, utilizarea crescută a biomasei pentru producerea de energie, în combinație cu atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, riscurile de deșertificare și ocuparea terenurilor vor duce, cumulate, la o concurență crescută pentru resursele terestre și acvatice și la riscuri de degradare.

11. Contracurarea riscurilor și a amenințărilor cu care se confruntă solul este urgentă, mai cu seamă în raport cu schimbările climatice. Agricultură are un impact deosebit de substanțial asupra emisiilor de dioxid de carbon (CO₂) și de oxid de azot (N₂O) din sol. Solurile UE conțin mai mult de 70 de miliarde de tone de carbon organic, ceea ce înseamnă aproape de 50 de ori mai mult decât emisiile noastre anuale de gaze cu efect de seră. Pierderea de materie organică din soluri și, ca atare, emisiile sporite de CO₂ reprezintă o problemă deosebit de gravă, din pricina contribuției pe care o aduce la schimbările climatice. Există dovezi ⁽²⁾ care sugerează că materia organică descrește în Regatul Unit, Franța, Belgia și Austria. Pe lângă impactul negativ asupra calității solului, pierderea materiei organice a solului poate duce la emisii de dioxid de carbon în atmosferă și, astfel, poate avea un impact negativ asupra obiectivelor UE de reducere a emisiilor de dioxid de carbon.

12. Schimbările climatice pot avea o serie de efecte asupra solului, în primul rând ca rezultat al modificării gradului de umiditate a solului, a temperaturii solului, dar și a tipurilor de precipitații, care duc la degradarea solului, inclusiv la pierderea materiei organice și la mărirea gradului de eroziune, de tasare și a cantității de apă de șiroire. În prezent, politicile de gestionare a terenurilor nu asigură protecția carbonului din sol în toate țările Europene.

13. Se fac apeluri spre a se lua măsuri în mod urgent pentru refacerea turbăriilor astfel încât să se oprească pierderea de carbon și pentru revitalizarea multiplelor servicii aduse ecosistemului de turbăriile sănătoase. Deși turbăriile reprezintă numai 2% din terenurile cultivate în UE, ele sunt răspunzătoare pentru mai mult de 50% din emisiile de CO₂ ale acestui sector. În

ultimii ani, se manifestă o îngrijorare sporită și în ceea ce privește impactul exploatării turbăriilor pentru furnizarea comercială de turbă pentru horticultură.

14. Menținerea stocurilor de carbon (și reducerea la minimum a emisiilor de oxid de azot) va contribui substanțial la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și la atenuarea schimbărilor climatice. Proiectul Comisiei ⁽³⁾ numit „Agricultura durabilă și conservarea solurilor” (SoCo) a produs un set util de studii de caz și recomandări.

15. Utilizarea eficientă a resurselor este esențială. Agricultură depinde în mare măsură de fertilitatea solului, în special de disponibilitatea nutrienților. Majoritatea îngrășămintelor pe bază de fosfor utilizate în UE sunt importate. UE produce, la rândul ei, mari cantități de deșeuri de animale, deșeuri biologice și de nămol de canalizare în fiecare an. Una din căile de a asigura aprovizionarea cu nutrienți și de a îmbunătăți condițiile solului, precum și de a limita poluarea cu elemente potențial toxice o reprezintă asigurarea unei colectări, tratări și utilizări corespunzătoare a acestor materiale. CoR recomandă revizuirea Directivei privind nămolurile de epurare pentru a se controla utilizarea altor materiale organice folosite pe terenuri, care nu se înscriu în prezent în domeniul de aplicare al acestei directive.

16. Tendințele actuale în materie de ocupare a terenurilor (impermeabilizare a solului) pe teritoriul UE nu au deloc un caracter durabil, constituind una dintre cauzele importante ale degradării solului în UE. Impermeabilizarea solului afectează adesea terenuri agricole fertile, generează riscuri pentru biodiversitate, sporește riscurile de inundație și de deficit de apă și contribuie la încălzirea globală. Comisia a publicat în aprilie 2012 orientări ⁽⁴⁾ cu privire la cele mai bune practici pentru limitarea, atenuarea sau compensarea impermeabilizării solului. CoR recomandă insistent utilizarea acestor orientări.

17. Depunerile atmosferice de substanțe acidifiante pe soluri pot cauza efecte negative, din cauza acidificării și nitrificării. În prezent, principalii agenți acidifianți sunt oxizii de azot și amoniacul, în timp ce emisiile de dioxid de sulf au scăzut în general în ultimii ani, ca urmare a reglementării. Va fi esențial să se garanteze că emisiile de substanțe acidifiante în Europa scad în continuare, pentru a reduce suprafețele unde se înregistrează o aciditate deosebit de critică.

C. *Activitățile în curs ale Comisiei Europene*

18. Raportul Comisiei (capitolul 5) identifică cinci activități în curs pe marginea cărora CoR ar dori să facă următoarele comentarii:

⁽²⁾ Agenția Europeană de Mediu/Centrul Comun de Cercetare (JRC), 2012: Starea solului în Europa, http://ec.europa.eu/dgs/jrc/downloads/jrc_reference_report_2012_02_soil.pdf

⁽³⁾ A se vedea <http://eussoils.jrc.ec.europa.eu/projects/SOCO/>

⁽⁴⁾ Raportul cu privire la cele mai bune practici pentru a limita impermeabilizarea solului și atenuarea efectelor sale (aprilie 2011)

Sensibilizarea

19. Este destul de importantă sensibilizarea opiniei publice cu privire la Strategia tematică pentru protecția solului și nevoia de a proteja solurile în UE. Persoanele responsabile cu gestionarea terenurilor trebuie să fie pe deplin conștiente de practicile de gestionare durabile a solului care conservă serviciile ecosistemice oferite de acesta. De aceea, CoR elogiază călduros eforturile depuse de Comisie începând cu 2006 pentru sensibilizarea cu privire la soluri. Aceste eforturi cuprind publicarea unor Atlasuri privind solurile europene⁽⁵⁾ și biodiversitatea solurilor⁽⁶⁾, precum și conferințe majore pe aceste teme. CoR salută totodată activitatea Comisiei de a înființa un grup de lucru pentru sensibilizare și educație în contextul rețelei Biroului european pentru soluri.

20. Sensibilizarea gestionarilor de terenuri și a altor părți interesate, precum și educarea publicului și conștientizarea de către acesta a importanței solurilor vor juca un rol esențial în promovarea utilizării durabile a solului. Cu toate acestea, sensibilizarea nu va putea duce prin ea însăși la nivelul necesar de protecție a solurilor, fiind nevoie mai degrabă de o combinație de măsuri, în cadrul căreia educația și stimulentele economice trebuie să aibă aceeași importanță ca și măsurile de reglementare. Folosirea sensibilizării pentru îmbunătățirea gradului de punere în aplicare a practicilor sustenabile de gestionare a solului va avea, în continuare, un rol important de jucat în reducerea la minimum a degradării solurilor. CoR încurajează prin urmare autoritățile locale și regionale să își asume rolul de ambasadori în acest domeniu; un posibil exemplu pozitiv este cel al asociației „Alianța europeană pentru terenuri și soluri” (European Land and Soil Alliance – ELSA e.V.).

Cercetare

21. Cercetarea este esențială pentru asigurarea unei mai bune înțelegeri a priorităților în materie de protecție a solului și a faptului că elaborarea politicilor se bazează, în continuare, pe date științifice fiabile. De aceea, CoR întâmpină cu satisfacție eforturile depuse de Comisie din 2006 până în prezent, materializate prin finanțarea a circa 25 de proiecte de cercetare⁽⁷⁾ precum ENVASSO, RAMSOIL și SOILSERVICE pentru a găsi soluții la problematica solurilor. Va fi important să se garanteze în continuare diseminarea corespunzătoare a cunoștințelor dobândite din aceste proiecte de cercetare către utilizatorii finali ai acestei cercetări, inclusiv, în cele din urmă, gestionarii terenurilor. Pentru a se resorbi deficitul actual de cunoștințe în această privință, este necesar să se pună la dispoziție mai multe cercetări cu privire la sol și date de monitorizare a solurilor, dar acest lucru trebuie realizat mereu ținându-se seama de adecvarea costurilor și în cadrul unor schimburi reciproce între toate organele vizate. Sunt esențiale identificarea metodologiilor de evaluare, măsurile de atenuare și cerințele minime pentru armonizarea activităților de monitorizare a solului.

22. CoR ia notă de faptul că, în continuare, Comisia finanțează cercetarea, în special în domeniile care privesc alunecările de teren, impermeabilizarea solurilor, funcțiile solului, ciclurile carbonului și azotului în sol (punându-se accentul pe

refacerea turbăriilor), fertilitatea solului și reciclarea nutrienților în agricultură. CoR este de acord cu necesitatea tuturor acestor direcții de cercetare, care vor avea nevoie și de schimburi adecvate de cunoștințe cu părțile implicate.

23. Comitetul Regiunilor solicită să se elaboreze un raport actualizat privind amploarea poluării solului în UE și modul în care statele membre abordează această problemă. În acest context, ar trebui examinată în special interacțiunea dintre poluarea solului și poluarea apei potabile, deoarece apele subterane sunt foarte importante în multe țări pentru furnizarea apei potabile.

Monitorizarea

24. În prezent nu există standarde ecologice de protecție a proceselor și funcțiilor esențiale ale solului, iar Europa nu are un sistem cuprinzător de monitorizare a solului. Este nevoie să se rezolve lipsa de date sistematice privind solul la nivelul UE, să se determine care sunt datele disponibile în prezent, să se identifice decalajele și să se propună recomandări pentru monitorizarea în viitor a solului. CoR este de acord că este necesară o mai bună monitorizare a solului, de exemplu pentru a se sprijini abordările regionale corespunzătoare în materie de protecție a solului. Este necesară îmbunătățirea accesului factorilor de decizie politică de la nivel european, național și regional la datele și informațiile relevante privind solul, disponibile la nivelul adecvat. În plus, nu există o monitorizare adecvată pe termen lung a solului pentru întreaga Europă, într-o rețea de situri care să abordeze aceste chestiuni, și mai ales interacțiunile dintre soluri și schimbările climatice. De aceea, CoR salută continuarea activităților Centrului european de date privind solul (ESDAC).

25. Deși ne aflăm în cel de-al șaselea an de desfășurare a Strategiei, UE încă nu beneficiază de nicio formă de sistem de monitorizare periodică sau armonizată a solului pe tot teritoriul Europei, iar metodologiile de cercetare variază. Există ample decalaje între formele de protecție a solului și între nivelurile de calitate a solurilor între statele UE, iar propunerea de Directivă-cadru privind solul intenționează să abordeze această problemă. În acest context, CoR salută proiectele de cercetare precum LUCAS, destinate furnizării de date pentru ESDAC. CoR susține propunerile Comisiei în direcția consolidării monitorizării armonizate a solurilor prin repetarea la intervale regulate a anchetelor privind solul și prin testarea unor noi tehnici de teledetecție.

26. Autoritățile locale și regionale pot juca un rol important în monitorizarea degradării solurilor și în inventarierea siturilor contaminate. O politică de protecție a solului direcționată și eficientă ar trebui să se bazeze pe cunoașterea locurilor în care este probabil să se producă degradarea.

27. Monitorizarea calității solurilor are loc în multe feluri diferite în statele membre. Comisia a propus o armonizare a activităților de monitorizare pentru a obține o imagine mai clară a stării solurilor europene. JRC a colectat deja o cantitate

⁽⁵⁾ A se vedea http://eussoils.jrc.ec.europa.eu/projects/soil_atlas/index.html

⁽⁶⁾ Atlasul european al biodiversității solului

⁽⁷⁾ Proiectele JRC privind solurile

considerabilă de date, însă s-ar putea face mai multe dacă ar exista rapoarte clare și comparabile din partea statelor membre. Monitorizarea armonizată ar trebui implementată în sinergie cu Decizia privind mecanismul de monitorizare, care se găsește în prezent în curs de revizuire.

Integrarea

28. CoR salută angajarea activă a Comisiei în relația cu statele membre pentru a dezvolta măsuri cu privire la soluri, prezentă și în Foaia de parcurs privind eficiența utilizării resurselor, Politica agricolă comună (PAC) și în politica regională. Natura transversală a chestiunii solului înseamnă că propunerile Comisiei Europene privind protecția solului vor trebui să fie integrate într-o serie de inițiative politice și mecanisme de punere în aplicare (de exemplu, Directiva-cadru privind apa, Directiva UE privind nitrati, Directiva privind inundațiile, Directiva privind nămolurile de epurare, Directiva privind habitatele și Directiva privind păsările, Directiva privind conservarea biodiversității, Directivele de evaluare ecologică a planurilor, programelor și proiectelor, Regulamentul privind dezvoltarea rurală și politica agricolă comună).

29. CoR invită Comisia Europeană să ancoreze Strategia tematică pentru protecția solului într-un plan de acțiune comun privind solurile, astfel încât statele membre și autoritățile locale și regionale să fie capabile să pună mai bine în aplicare politica în domeniul solurilor și reglementările europene în domeniu. În prezent, propunerile și măsurile privind protecția solului sunt dispersate în diferite propuneri ale UE. Strategia tematică pentru protecția solului ar putea oferi o vedere generală asupra măsurilor deja în curs de aplicare și a celor noi. Strategia tematică ar putea preciza în detaliu:

- care sunt problemele în materie de soluri care pot fi soluționate prin legislația sectorială privind mediul și care sunt problemele rămase;
- ce posibilități există pentru soluționarea acestor probleme prin adaptarea legislației de mediu sectoriale;
- o situație a proiectelor în materie de soluri finanțate prin fonduri UE. CoR solicită Comisiei Europene să asigure includerea proiectelor în materie de soluri în cadrul fondurilor europene.

30. Este salutară propusa „ecologizare” a PAC. Este nevoie de reformă pentru a se crea măsuri de mărire a atractivității PAC pentru soluțiile locale și regionale, în chestiuni precum protecția solului. Aceasta include luarea în considerare a utilizării fondurilor UE pentru dezvoltare rurală pentru a încheia contracte de dezvoltare rurală prin intermediul cărora gestionarii de terenuri să obțină finanțare pentru a proteja solul, pentru a

reface turbăriile, pentru a crea zone umede, pentru a converti terenuri arabile în fânețe, a preveni eroziunea solului și a proteja materia organică. CoR susține prin urmare cu fermitate observațiile Comisiei cu privire la stimularea preluării măsurilor de îmbunătățire a calității solului prin intermediul fondurilor destinate dezvoltării rurale și la extinderea suprafețelor cărora li se aplică astfel de măsuri.

31. Raportul AEM/JRC din 2012 menționează că actualele măsuri din cadrul PAC privind bunele condiții agricole și ecologice (GAEC) nu au fost întru totul adecvate pentru obiectivele privind protecția solului. Propunerile actuale pentru „ecologizarea PAC” trebuie, prin urmare, să fie mai precis orientate către rezultate mai bune în materie de protecție a solului, fără a impune însă sarcini administrative suplimentare asupra autorităților statelor membre. În acest sens este necesară o evaluare a posibilității de a dezvolta în continuare măsuri de ameliorare a protecției solului în cadrul GAEC.

32. Ar trebui recunoscut și faptul că măsurile PAC fac referire numai la solurile agricole care primesc plăți pentru cultivare. CoR susține propunerile Comisiei de a se clarifica și a se specifica mai bine care sunt standardele cu privire la soluri în contextul reformei generale a PAC. În speță, CoR salută actuala propunere privind noi GAEC referitoare la protecția materiei organice, inclusiv interdicțiile privind arderea miriștilor și primul arat al solurilor umede și a solurilor bogate în carbon.

33. CoR sprijină eforturile în curs ale Comisiei de a integra mai bine protecția solurilor în alte domenii de politică relevante. Acestea includ dezvoltarea unui parteneriat european pentru inovare privind productivitatea și sustenabilitatea agriculturii, punând un accent deosebit pe gestionarea terenurilor și a solurilor, elaborarea Planului pentru garantarea resurselor de apă ale Europei și punerea în aplicare a politicii de coeziune.

34. Există legături clare între gestionarea solurilor și poluarea difuză, aceasta reprezentând o chestiune importantă și urgentă cu privire la calitatea apei în Europa. Calitatea apei este amenințată de eroziunea solurilor și de scurgerile de pesticide și nutrienți din terenurile agricole. Directiva privind nitrati, 91/676/CEE, Directiva privind apele subterane 2006/118/CE și Directiva-cadru privind apa nu conțin nicio cerință directă privind elaborarea de legislație specifică privind solurile, în pofida importanței poluării difuze. Din momentul în care sunt contaminate, pot trece sute de ani până când apele subterane se decontaminează; ca atare, CoR solicită introducerea unor măsuri adecvate de combatere a degradării solurilor și a riscului de poluare difuză a apelor subterane, precum și a celorlalte cursuri de apă.

35. În vreme ce preîntâmpinarea degradării solurilor ar trebui să rămână o prioritate, starea actuală a unora dintre solurile europene va necesita luarea imediată de măsuri de remediere. CoR salută propunerea Comisiei privind sprijinirea în continuare din Fondul de coeziune și din Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) a regenerării terenurilor industriale dezafectate în următoarea perioadă de programare 2014-2020. Autoritățile locale și regionale ar trebui să fie în continuare conștiente că rămân disponibile resurse considerabile din Fondul de coeziune pentru regiunile eligibile care doresc să combată degradarea solurilor.

36. CoR solicită Comisiei Europene să asigure posibilități suplimentare pentru proiecte în materie de soluri în cadrul programului de sprijin LIFE+. Modalitățile de finanțare se pot extinde în perioada următoare. Conform exigențelor actuale, proiectele care se încadrează în categoria „politică și guvernanta în materie de mediu” trebuie să servească drept exemplu și/sau să aibă caracter inovator. În multe cazuri însă, abordarea problemelor privind solurile nu presupune atât inovare, cât reiterarea unor acțiuni sau continuarea unor activități începute înainte.

Legislația

37. CoR salută propunerea Comisiei de a revizui Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului, ceea ce va oferi oportunitatea unei mai bune integrări a preocupărilor legate de sol într-o fază incipientă a planificării proiectelor. Va fi important ca Comisia să analizeze modul în care trebuie create stimulentele pentru reducerea emisiilor de dioxid de carbon și pentru conservarea materiei organice ținând seama de sectorul LULUCF (exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură), ca parte a angajamentului UE în materie de schimbări climatice pentru anul 2020.

La nivel internațional

38. Degradarea solului poate avea efecte transfrontaliere (de exemplu, faptul că emisiile de gaze cu efect de seră împrăștie poluanți, sedimente erodate, pierderea carbonului din sol, extinderea contaminării în afara granițelor). Solurile Europei sunt un rezervor major, dar și o eventuală sursă de gaze cu efect de seră (GHG), inclusiv de emisii de N₂O.

39. CoR salută eforturile constructive depuse de Comisie la Conferința Rio+20 și includerea degradării terenurilor în textul final⁽⁸⁾ și dorește să încurajeze Comisia să mențină politica în domeniul solurilor pe lista priorităților sale în cadrul conferințelor internaționale, precum reuniunile CCONUSC și alte forumuri relevante, inclusiv Convenția privind diversitatea biologică. CoR salută totodată faptul că Comisia și Convenția Organizației Națiunilor Unite privind combaterea deșertificării (UNCCD) sprijină în mod activ o inițiativă cu privire la

economia degradării solurilor, pentru a introduce stimulente pentru investițiile în politici durabile de gestionare a terenurilor. De asemenea, CoR este mulțumit de faptul că Comisia va fi activă la nivel internațional pentru a promova înființarea unui grup interguvernamental privind solurile.

D. Subsidiaritatea, proporționalitatea și mai buna reglementare

40. Raportul Comisiei nu ridică în sine nicio problemă de subsidiaritate sau proporționalitate, fiind un raport privind implementarea Strategiei tematice pentru protecția solurilor. El face însă referire în mod indirect la o posibilă legislație din partea UE cu privire la protecția solurilor, ceea ce ar pune astfel de probleme.

41. Statele membre care au obiecții împotriva propunerii de directivă-cadru din 2006 și au blocat adoptarea legislației în Consiliu în 2010 invocă argumentul subsidiarității. Problema constă în faptul că, în vreme ce unele state membre dețin deja un cadru legislativ avansat cu privire la protecția solurilor, altele nu au un cadru legislativ sau nu au decât unul mult mai puțin elaborat. CoR solicită statelor membre să adopte măsuri la nivel național și solicită urgent ca:

- statele membre care dispun deja de o politică în domeniul solurilor să o dezvolte în continuare în măsura în care este necesar;
- statele membre care dispun de o politică evoluată în domeniu să îndeplinească funcția de mentor al statelor fără o astfel de politică, împărtășindu-le din experiența proprie. Comitetul Regiunilor solicită Comisiei Europene să monitorizeze acest proces;
- statele membre care nu dispun încă de o politică în domeniul solurilor să elaboreze o astfel de politică într-un viitor apropiat, în așteptarea unor progrese la nivel european.

CoR sprijină măsurile propuse de Comisie care le permit statelor membre să formuleze și să pună în aplicare măsuri în domeniul solului în limitele responsabilităților care le revin.

42. Degradarea solului, în care se înscriu pierderea de gaze cu efect de seră, contaminarea, tasarea, poluarea difuză și impermeabilizarea, are efecte transfrontaliere și, ca atare, justifică (cel puțin) coordonarea politicilor la nivel european. Exemplele includ solurile tasate sau deteriorate care nu pot reține apa de ploaie și astfel pot spori inundațiile în țările vecine. Poluarea apelor și eutrofizarea au loc, printre altele, și drept consecință a poluării solurilor și nu se opresc la frontierele țărilor.

⁽⁸⁾ <http://www.uncsd2012.org/thefuturewewant.html>

Sedimentele luate de ape ca urmare a eroziunii solului într-o țară pot bloca baraje sau aduce daune infrastructurilor precum porturile în alte țări; solul contaminat poate polua apele subterane din țările vecine. Legislația europeană este privită deci drept o modalitate de a proteja utilizatorii terenurilor unei anumite țări de consecințele dăunătoare ale practicilor din altă țară, de care nu sunt răspunzători⁽⁹⁾. Acolo unde se produc efecte transfrontaliere, inițiativele de cooperare între autoritățile locale și regionale sunt esențiale pentru a rezolva această problemă.

43. Având în vedere faptul că Europa se confruntă în continuare cu efecte negative asupra solului la șase ani după publicarea Strategiei tematice pentru protecția solului, este dificil de înțeles în ce mod o Strategie tematică, chiar și revizuită, ar fi suficientă, în absența unei directive-cadru privind solul, pentru a se ajunge la un nivel ridicat de protecție a solurilor în toate statele membre și pentru a depăși problemele mai sus menționate. Sunt necesare eforturi mai mari din partea Comisiei Europene și a statelor membre pentru asigurarea protecției solului.

44. Pentru a se asigura proporționalitatea, viitoarea legislație a UE privind protecția solurilor va trebui să lase suficient spațiu de manevră pentru statele membre încât acestea să identifice măsurile cele mai adecvate, la nivelul geografic și administrativ cel mai adecvat. Acest lucru ar fi esențial pentru asigurarea unei luări în calcul adecvate a specificului regional și local în ceea ce privește variabilitatea solului, utilizările acestuia, condițiile climatice locale și aspectele socioeconomice.

E. Concluzii

45. CoR salută eforturile Comisiei pentru punerea în aplicare a Strategiei tematice pentru protecția solului. Solurile Europei au un rol fundamental pentru subzistența noastră și necesită protecție. Importanța solului ca resursă neregenerabilă, esențială pentru un mediu durabil, ar trebui recunoscută prin politici și măsuri ample pentru protecția lui.

46. Solul trebuie să fie protejat pentru:

- a asigura aprovizionarea, atât în prezent, cât și în viitor, cu alimente sigure și de bună calitate;
- a contribui la menținerea curățeniei apelor de suprafață și a celor subterane;

- a stoca carbonul, a reduce emisiile de gaze cu efect de seră și a ne adapta la schimbările climatice;
- a contribui la gestionarea și atenuarea efectelor inundațiilor și ale altor catastrofe naturale;
- a sprijini biodiversitatea și a proteja componentele acesteia;
- a menține zone de recreere sănătoase;
- a conserva geodiversitatea, patrimoniul cultural și cel arheologic.

47. În toate țările europene, pot surveni o serie de probleme în materie de sol, uneori cu consecințe grave, ireversibile și costisitoare. Acestea sunt cauzate în principal de contaminarea solului, alunecările de teren, pierderea materiei organice, eroziune, salinizare, deșertificare și impermeabilizare. Sunt necesare, la nivelul UE, politici și reglementări suplimentare privind protecția solului, iar la nivelul statelor membre, măsuri și – în măsura în care acestea nu există încă – chiar reglementări naționale, din pricina funcțiilor esențiale și a serviciilor ecosistemice pe care solurile le oferă pentru mediul, societatea și economia europeană. Costurile acțiunilor de reglementare ar trebui comparate cu costurile inacțiunii, materializate în costuri cauzate de schimbările climatice, poluarea apei, gestionarea inundațiilor, sănătatea publică etc. Comisia estima în 2006 că este posibil ca suma totală a costurilor degradării solului în UE-25 să se ridice la 38 de miliarde EUR pe an.

48. Calitatea solului este strâns legată de alte aspecte ecologice relevante pentru UE (de exemplu, calitatea aerului și a apei, riscul de inundație, biodiversitatea, schimbările climatice, resursele regenerabile etc.). Viitoarea politică în domeniul solului trebuie să recunoască legăturile acestuia cu alte obiective ecologice ale UE (de exemplu, Directiva-cadru privind apa). Există multe dispoziții actuale ale UE care conțin unele elemente de protecție a solului, dar nu există o legislație specifică cuprinzătoare privind solul. Dispozițiile actuale sunt în general limitate la utilizarea sau gestionarea specifică a terenurilor și nu acoperă toate terenurile și toată suprafața solului.

49. Autoritățile locale și regionale trebuie să evalueze ocuparea terenurilor în zonele lor și să analizeze ce se poate face în cazul în care tendințele sunt nesustenabile. Aceste eforturi pot fi sprijinite prin folosirea orientărilor Comisiei privind impermeabilizarea și prin implementarea în continuare a celor patru piloni ai Strategiei tematice pentru protecția solului. De asemenea, autoritățile locale și regionale ar trebui să contribuie, în continuare, proactiv la această strategie, de exemplu sprijinind elaborarea unor coduri locale de bune practici privind protecția solurilor.

⁽⁹⁾ Biroul European pentru Mediu (EEB) (2011), „Solul: merită să fim cu picioarele pe pământ. Argumente în favoarea Directivei-cadru privind solul”.

50. Cel mai bun mod de a elimina lacunele din măsurile de protecție a solului este pe o bază comună în întreaga UE, printr-un cadru general și prin principii comune la care toate țările trebuie să adere. Se sprijină deci ideea unei directive-cadru privind solul, deși este esențial ca politica să nu fie mai prescriptivă decât este necesar, sub formă de constrângeri cantitative sau de valori-limită. Principiul subsidiarității este deosebit de important deoarece solurile diferă mult în regiunile Europei. Prin urmare, strategiile pentru protecția solului ar trebui să se bazeze pe factorul de risc și să se orienteze în funcție de situație, să fie proporționale și să țină seama de circumstanțele regionale. Sunt necesare măsuri adaptate situației pentru a asigura protecția solului. Punerea în aplicare a politicii în domeniul

solului va avea loc în principal la nivel local și regional, de aceea este necesar ca introducerea reglementărilor în acest domeniu să se facă la acest nivel. Va fi nevoie de o mai bună monitorizare pentru a contribui la elaborarea, sprijinirea și evaluarea abordărilor regionale cu privire la protecția solurilor.

51. Politica în domeniul solului trebuie să găsească un bun echilibru între acțiunea la nivel european și principiile subsidiarității și mai bune reglementări, pentru a se evita orice sarcini administrative suplimentare de care nu este nevoie, precum și costurile disproporționate. Reglementarea UE cu privire la soluri ar trebui, prin urmare, concepută așa încât să intervină numai acolo unde este necesară acțiunea.

Bruxelles, 30 noiembrie 2012

*Președintele
Comitetului Regiunilor*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Inovarea în scopul creșterii durabile: o bioeconomie pentru Europa”

(2013/C 17/09)

COMITETUL REGIUNILOR consideră că:

- științele vieții și biotehnologia contribuie substanțial la obiectivele fundamentale ale politicilor UE, cum ar fi: sănătatea, dezvoltarea durabilă, creșterea economică și crearea de locuri de muncă;
- tranziția către bioeconomie reprezintă o condiție necesară pentru a asigura Europei o poziție de lider mondial în bioeconomie, în special cu privire la inovare și competitivitate;
- în cadrul Orizont 2020, bioeconomia, împreună cu securitatea alimentară și agricultura durabilă, este considerată o „provocare societală”, pentru care Comisia a prevăzut un buget de 4,5 miliarde de euro, fapt salutat în mod explicit de către Comitetul Regiunilor;
- va fi nevoie de cel puțin 25 de ani până ce bioeconomia va putea concura cu economia bazată pe combustibili fosili, fiind nevoie de investiții pe termen lung (în cercetare și dezvoltare), de strategii (dincolo de anul 2020) și de cooperare între toate părțile interesate din cadrul lanțului valoric, pentru a se obține astfel un transfer de cunoștințe bazat pe cooperare;
- bioeconomia va genera noi posibilități de afaceri și de inovare pentru lanțul valoric european, inclusiv pentru agricultură;
- instrumentele politice de amenajare a teritoriului pentru păstrarea suprafețelor agricole și forestiere sunt deosebit de importante;
- planul de acțiune propus de Comisie nu conține măsuri de utilizare mai eficientă a resurselor naturale.

Raportor:	dl Rogier VAN DER SANDE (NL-ALDE) membru al Consiliului executiv al provinciei Zuid-Holland
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Inovarea în scopul creșterii durabile: O bioeconomie pentru Europa” COM(2012) 60 final

I. COMITETUL REGIUNILOR

Mesajele principale

1. salută comunicarea Comisiei Europene (numită în cele ce urmează „Comisia”) care propune o trecere către utilizarea mai cuprinzătoare și mai durabilă a resurselor regenerabile și pledează pentru o tranziție de la o societate bazată pe combustibili fosili spre o societate bazată pe biotehnologie, cu sprijinul cercetării și inovării;

2. împărtășește punctul de vedere al Comisiei, conform căruia bioeconomia reprezintă un element esențial pentru o creștere inteligentă și verde, care contribuie la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020 și a inițiativelor emblematice „O Uniune a inovării” și „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”; reamintește că științele vieții și biotehnologia contribuie substanțial la obiectivele fundamentale ale politicilor UE, cum ar fi: sănătatea, dezvoltarea durabilă, creșterea economică și crearea de locuri de muncă ⁽¹⁾;

3. recunoaște că tranziția către bioeconomie reprezintă o condiție necesară pentru a asigura Europei o poziție de lider mondial în bioeconomie, în special cu privire la inovare și competitivitate; subliniază că bioeconomia prezintă un potențial important pentru crearea de noi locuri de muncă, și nu numai în sectoarele agricole; constată că resursele naturale ale planetei scad, iar Europa va trebui să avanseze mai rapid pentru a putea rămâne competitivă în domeniul bioeconomiei, în condițiile în care alte țări (cum ar fi China sau SUA) elaborează strategii similare, stimulând în mod activ inițiativele de piață; consideră că Europa are nevoie de un răspuns european ferm, bazat pe inovare, pentru a sprijini bioeconomia;

4. consideră că din planul de acțiune propus în Comunicare lipsesc măsuri și instrumente concrete pentru a aborda obstacolele potențiale sau riscurile unei tranziții către bioeconomie. O atenție specială ar trebui acordată reglementărilor redundante sau contradictorii și disponibilității capitalului de risc necesar;

5. salută faptul că, în programul Orizont 2020, bioeconomia este considerată a fi, împreună cu securitatea alimentară și agricultura durabilă, o „provocare societală” ⁽²⁾, pentru care Comisia

a prevăzut un buget de 4,5 miliarde de euro. Ea va oferi posibilitatea aplicării unor măsuri inovatoare, care vizează abordarea unor probleme precum securitatea alimentară, lipsa resurselor naturale, agricultura durabilă, dependența de resursele fosile, fertilitatea solului și schimbările climatice, generând în același timp și o creștere economică durabilă; Comitetul atrage însă atenția asupra faptului că limitarea acestor fonduri la domeniile „securitatea alimentară, agricultura durabilă, cercetarea marină și maritimă și bioeconomia” reprezintă o restrângere considerabilă față de sectoarele cuprinse în termenul „bioeconomie” în accepția comunicării Comisiei. Comitetul subliniază că va fi nevoie de cel puțin 25 de ani până ce bioeconomia va putea concura cu economia bazată pe combustibili fosili, fiind nevoie de investiții pe termen lung (în cercetare și dezvoltare), de strategii (dincolo de anul 2020) și de cooperare între toate părțile interesate din cadrul lanțului valoric, pentru a se obține astfel un transfer de cunoștințe bazat pe cooperare;

6. consideră că tranziția de la economia bazată pe resurse fosile la bioeconomie va transforma în același timp sectorul agricol, responsabil pentru securitatea alimentară, fără să submineze rolul său primar de furnizor de produse alimentare, în furnizor al unei varietăți de bioproduse (nealimentare), ceea ce va face ca acest sector să devină mai durabil. Bioeconomia va genera noi posibilități de afaceri și de inovare pentru lanțul valoric european, inclusiv pentru agricultură. Este de părere că o utilizare optimă a resurselor naturale presupune o interacțiune strânsă între sectoarele agriculturii, bioeconomiei și științei ⁽³⁾, în vederea creării unui sector agricol mai durabil și mai eficient; o intensificare a producției primare nu trebuie să contravină principiului durabilității; subliniază, prin urmare, importanța instrumentelor politice de amenajare a teritoriului pentru păstrarea suprafețelor agricole și forestiere;

7. este de acord cu ideea că, pentru a se accelera tranziția către o bioeconomie europeană durabilă, o aprovizionare sigură și suficientă de bioproduse durabile și de înaltă calitate, precum și existența unor sisteme de producție primare eficiente din punctul de vedere al resurselor constituie condiții prealabile în acest sens; planul de acțiune propus de Comisie nu conține măsuri de utilizare mai eficientă a resurselor naturale;

⁽¹⁾ CdR 174/2007 fin.

⁽²⁾ COM(2011) 808 final.

⁽³⁾ CdR 1749/2012 –NAT-V-022.

Punerea în practică a bioeconomiei (transsectoriale)

8. subliniază că bioeconomia trebuie să beneficieze de mai multă atenție în ceea ce privește strategia și politicile, reglementarea și măsurile de stimulare; insistă asupra faptului că este nevoie de o coordonare continuă, de un angajament politic clar și de o integrare sporită între politicile europene (Orizont 2020, politica de coeziune, PAC, Directiva privind energia din surse regenerabile, Directiva-cadru privind deșeurile) și diferitele sectoare, pentru a evita contradicțiile la nivelul obiectivelor politice și pentru a garanta condiții de concurență echitabile pentru toți actorii;

9. salută eforturile și ambiția Comisiei în vederea adoptării unei abordări politice integrate, transsectoriale și interdisciplinare pentru bioeconomie; observă că este nevoie de o puternică coordonare politică din partea Comisiei și că ambițiile nu reflectă încă nivelul necesar de punere efectivă în practică la nivel regional și local;

10. sprijină intenția Comisiei de a formula o definiție comună și cuprinzătoare a conceptului de bioeconomie; consideră că, prin natura transsectorială a bioeconomiei, această definiție poate diferi în funcție de diferitele părți interesate europene, naționale și regionale active în sectorul bioeconomiei; crede că piramida biomasei (a se vedea figura 1) ⁽⁴⁾ ar putea reprezenta cadrul care să permită o dezbateră mai structurată asupra valorilor și utilizării privilegiate a biomasei;

11. consideră că Europa trebuie să elaboreze și să pună în practică propria sa viziune clară și pe termen lung cu privire la bioeconomie, bazată pe diferitele segmente ale piramidei biomasei (a se vedea figura 1), în care segmentele superioare reprezintă valori mai mari; consideră că Europa ar trebui să urmeze o „strategie a valorii”, axată pe segmentele superioare ale piramidei biomasei, cu o utilizare privilegiată a biomasei de a doua generație și, ulterior, de a treia generație ⁽⁵⁾; recunoaște că investițiile în biomasa de primă generație constituie un pas necesar în tranziția spre biomasa de a doua generație și, ulterior,

⁽⁴⁾ Raportul „Piramida ecologică” (Derksen et al 2008) și „The Copyramid – better biomass efficiency”. Sumar în limba engleză: <http://www.innovatienetwerk.org/en/bibliotheek/rapporten/342/DeCopyramide>.

⁽⁵⁾ În general, biocombustibilii de primă generație sunt produse din culturi alimentare (de exemplu grâu, porumb), din plante oleaginoase (de exemplu rapiță, ulei de palmier) și culturi de zahăr (de exemplu sfeclă de zahăr, trestie de zahăr), obținute prin tehnologii consacrate. Biocombustibilii de generația a doua sunt, de regulă, produse din materiale celulozice (culturi ligno-celulozice) precum și din reziduuri agricole sau plante special cultivate (care nu sunt destinate producției alimentare). Biocombustibilii de a treia generație pot fi definiți în mod generic drept biomasă cultivată în alt scop decât cel alimentar, deosebit de eficiente în ce privește utilizarea luminii și a solului. Algele reprezintă cel mai bun exemplu în acest sens, fiind materie primă pentru ulei și alte produse utile. A se vedea: <http://www.biofuelstp.eu/fuelproduction.html> și <http://biofuelsandthepoor.com/facts-and-definitions/>.

de a treia generație; consideră că aceste obiective europene ar trebui incluse în toate politicile transsectoriale legate de bioeconomie;

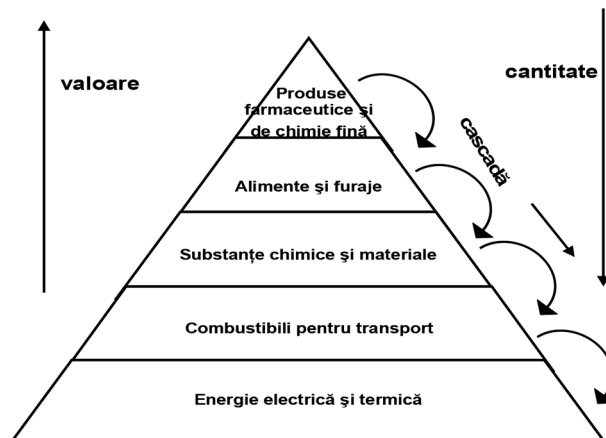

Figura 1: Piramida biomasei

12. consideră că Europa ar trebui să preia inițiativa și să-și păstreze poziția de lider în dezvoltarea criteriilor de durabilitate pentru optimizarea aprovizionării și cererii de biomasă (sau de „resurse biologice regenerabile”), prin promovarea unei exploatare durabile a terenurilor, ținând seama de capacitățile crescute de producție agricolă și de utilizarea accelerată a biomasei de a doua generație și, în cele din urmă, de a treia generație, cu reducerea la minim a potențialelor efecte negative ale unei utilizări nedurabile a biomasei de primă generație și găsirea unui răspuns la conflictul dintre producția de alimente și producția de combustibili;

13. recomandă Comisiei să elaboreze o foaie de parcurs comună privind bioeconomia, care să conțină o analiză a următoarelor etape necesare pentru dezvoltarea unei bioeconomii europene, urmărind o abordare de tipul lanțului valoric și ținând seama de lucrările existente în domeniu (ale platformelor tehnologice europene, ale OCDE și ale altora); solicită includerea unor măsuri și instrumente practice, ținând seama de profilul fiecărei regiuni; subliniază potențialul pe care îl reprezintă cooperarea interregională pentru lanțul valoric;

14. subliniază că bioeconomia cuprinde o serie de domenii politice care sunt de competența Comisiei. Prin urmare, în vederea facilitării accesului la inițiativele și programele europene dedicate bioeconomiei, recomandă adoptarea unei abordări de tip „ghișeu unic”, care să permită prelucrarea cererilor printr-un punct de acces unic la nivelul Comisiei;

Instrumentele de guvernare pe mai multe niveluri și subsidiaritatea

15. salută faptul că în comunicarea Comisiei se ține seama de dimensiunea regională a bioeconomiei și consideră că atât comunicarea, cât și toate propunerile din cadrul planului de acțiune în domeniul bioeconomiei sunt conforme cu principiul subsidiarității;

16. constată că, la nivel european, puține state membre au desfășurat activități de sprijin în favoarea dezvoltării bioeconomiei și că strategiile din acest domeniu sunt elaborate în principal de guvernele naționale; un exemplu concludent în acest sens este strategia regională comună privind bioeconomia din cadrul *Biobased Delta Europe* (sud-vestul Țărilor de Jos și Flandra); este convins de necesitatea unui cadru integrat și a unei abordări europene bazate pe mai multă cooperare; consideră că trebuie consolidate inițiativele locale și regionale prin punerea în aplicare a strategiilor bioeconomice la toate nivelurile de cooperare (UE, național, regional, local) și prin coordonarea activităților transsectoriale. Ar trebui puse în practică mecanisme de coordonare între nivelurile UE, național și regional pentru toate domeniile de politică (transsectorială) cu relevanță pentru bioconomie;

17. sprijină propunerea Comisiei de a crea un Grup pentru bioconomie (*Bioeconomy Panel*), care va contribui la îmbunătățirea sinergiilor și la creșterea coerenței între politici, și de a dezbate și evalua impactul concret al măsurilor politice legate de bioconomie; consideră că finalitatea exactă a acestui grup continuă să fie neclară, în sensul că nu a fost definit modul practic de funcționare a acestuia și felul în care vor fi implicate regiunile; subliniază că acest grup ar trebui să reprezinte un forum multilateral, în cadrul căruia reprezentanții să se reunească conform principiului tridimensionalității (întreprinderi, institute de cercetare și autorități locale și regionale) pentru a face schimb de cunoștințe și idei și pentru a dezbate soluțiile pentru o societate bazată pe bioconomie și eforturile concrete privind trecerea de la economia bazată pe combustibili fosili la bioconomie; consideră că este nevoie de o reprezentare optimă a unei game largi de sectoare în cadrul acestui grup, ca un punct de plecare solid care să favorizeze o abordare transsectorială a bioeconomiei;

18. consideră că platformele naționale, regionale și locale privind bioeconomia pot diferi în ceea ce privește modul de funcționare și rolul jucat; solicită Comisiei să definească orientări specifice cu o descriere a competențelor prevăzute pentru grupurile pentru bioconomie de la nivel național, regional și local; subliniază că aceste grupuri ar trebui să desfășoare activități de coordonare între comunitățile politice, științifice și economice, pentru a conveni asupra măsurilor care trebuie luate în stadiul de preconcurență; se pronunță în favoarea unei abordări teritoriale, care să țină seama de condițiile și prioritățile geografice și regionale, precum și de cele de dezvoltare și de mediu, dar și de inițiativele regionale existente; consideră că fiecare regiune trebuie să contribuie cu „propria sa istorie” și să elaboreze propria sa strategie regională privind bioeconomia;

19. subliniază rolul crucial al autorităților locale și regionale în punerea în practică și dezvoltarea bioeconomiei; recunoaște

importanța acestora pentru determinarea riscurilor și obstacolelor potențiale de la fața locului și recomandă, prin urmare, o participare activă a acestora la crearea, organizarea și punerea în practică a Grupurilor pentru bioconomie; solicită Comisiei să asigure un grad suficient de flexibilitate și să clarifice funcția și rolul grupurilor regionale și/sau naționale, precum și modul lor de interacțiune și felul în care experiența de la nivel local și/sau regional se va reflecta în Grupul pentru bioconomie al UE;

20. consideră că succesul tranziției către bioconomie va depinde de participarea activă a societății civile la procesele de planificare și punere în practică; subliniază importanța sensibilizării opiniei publice; încurajează Comisia să scoată în evidență relația existentă între știință, societate și elaborarea politicilor, precum și rolul important care revine autorităților locale și regionale în această tranziție;

21. consideră că tranziția către bioconomie va putea fi realizată cu succes numai într-o „biosocietate”; sugerează, prin urmare, ca ONG-urile și organizațiile societății civile să joace un rol major în fazele inițiale ale acestei tranziții, fiind reprezentate la nivelul acestor grupuri;

22. scoate în evidență potențialul de care dispune bioeconomia pentru creșterea economică și crearea de noi locuri de muncă în Europa; consideră că în acest sens este nevoie de lucrători cu înaltă calificare pentru a dezvolta inovațiile și baza de cunoștințe care fac posibilă crearea bioeconomiei; subliniază că este important ca noile dezvoltări din domeniul bioeconomiei să fie integrate în programele școlare tradiționale la nivel primar, precum și în învățământul profesional și superior, prin crearea unor materii și cursuri dedicate agriculturii, chimiei și alimentației. Cu toate acestea, conform articolului 165 din TFUE, educația este de competența statelor membre; prin urmare, în acest domeniu, nu pot fi stabilite cerințe la nivelul UE;

23. consideră că o cooperare bazată pe conceptul tripartit este esențială pentru a asigura inovarea și valorizarea cunoștințelor din bioconomie; și conceptul tripartit necesită o modernizare și o dezvoltare care să urmărească funcționarea eficientă a ecosistemelor regionale de inovare. Domeniul se poate baza în mod natural pe o participare largă și pozitivă a cetățenilor, pretându-se, prin urmare, pentru rolul de pionier european în ceea ce privește inovarea caracterizată deopotrivă printr-o intensă activitate de cercetare și o orientare către utilizatori;

O bioconomie durabilă pe piața internă și pe piețele globale

24. subliniază rolul important al parteneriatelor public-privat (PPP) în accelerarea tranziției către bioconomie; consideră că IMM-urile joacă un rol crucial în transpunerea rezultatelor cercetării științifice în aplicații și comercializarea acestora sub formă de noi produse și tehnici; rolul jucat de IMM-urile regionale în inovare nu poate fi subliniat îndeajuns și este nevoie de un sprijin puternic și structurat în vederea stimulării activităților lor;

25. consideră că trebuie facilitat accesul IMM-urilor la finanțare prin investiții în întreprinderi nou înființate, capital de risc și sprijinirea transferului de tehnologie, precum și prin adoptarea unor reglementări mai puțin complexe și valorizarea cunoștințelor în domeniul bioeconomiei; propune crearea unui grup pentru IMM-uri care să acorde consultanță Grupului pentru bioeconomie și să asigure o abordare bazată pe întreprinderi;

26. este îngrijorat de faptul că actualul cadru politic și economic din UE nu sprijină utilizarea industrială a biomasei ca materie primă;

27. subliniază că tranziția către bioeconomie trebuie să fie coerentă cu realizarea pieței interne și cu punerea în aplicare a politicii comerciale;

Exemple regionale și instrumente de finanțare

28. salută crearea de mari rețele europene ale regiunilor și de clustere în domeniul bioeconomiei; ca exemple pot fi menționate cooperarea între Flandra (Belgia) și sud-vestul Țărilor de Jos, nord-vestul Franței, Renania de Nord-Westfalia (Germania), regiunea Helsinki (Finlanda), Stiria (Austria) și inițiativele din Suedia, Estonia și Ungaria; solicită Comisiei să sprijine aceste rețele și clustere, pentru a promova astfel schimbul de experiență și pregătirea unor propuneri de proiecte în comun cu alte regiuni europene și pentru a le permite participarea la Grupul pentru bioeconomie; consideră drept importantă învățarea reciprocă în ceea ce privește crearea unor fonduri de investiții și transferul tehnologic;

29. consideră că inițiativele ascendente sunt importante pentru crearea unei „biosocietăți” și că este esențială adoptarea unei abordări axate pe întreprinderi și pe cerere, combinată cu o abordare inițiată de nivelurile de guvernare;

30. estimează că regiunile producătoare de biomasă ar trebui să poată beneficia de inovații tehnologice și să nu fie considerate doar simple furnizoare de biomasă; trebuie, prin urmare, să se acorde o atenție specială transferului de tehnologie și valorizării cunoștințelor; consideră că stabilirea unor relații strânse între regiunile urbane și cele agricole este importantă pentru transferul de tehnologie și valorizarea cunoștințelor;

31. este de părere că o parte din fondurile PAC – împreună cu cele din cadrul programului Orizont 2020 – ar trebui să fie utilizate în sprijinul *parteneriatului european pentru inovare în domeniul productivității și durabilității agriculturii*, pentru a reduce decalajul dintre cercetare și dezvoltare și practicile agricole, lărgind astfel baza de cunoștințe și îmbunătățind valorizarea acestora ⁽⁶⁾;

⁽⁶⁾ Proiectul de aviz al Comitetului Regiunilor privind parteneriatul european pentru inovare: productivitatea și durabilitatea agriculturii, CdR 1749/2012 (NAT-V-022).

32. invită Comisia să faciliteze crearea unor sinteze și a unui inventar de bune practici, de activități existente și de bioproduse disponibile la nivelul clusterelor regionale și al regiunilor, bazate pe lucrările realizate în trecut și pe rezultatele obținute în cadrul programelor existente, cum ar fi ABC-Europe sau Cluster-IP, finanțate de DG-ENTR ⁽⁷⁾, precum și a programelor Interreg și Regiunile cunoașterii, finanțate în cadrul politicii regionale și celui de-al șaptelea program-cadru ⁽⁸⁾, și să promoveze programele multifond;

33. salută propunerea Comisiei Europene de a alocă o parte din Fondul european de dezvoltare regională unor proiecte aparținând economiei cu emisii scăzute de dioxid de carbon din regiunile mai puțin dezvoltate, regiunile dezvoltate „în tranziție” și regiunile mai bogate; consideră că această măsură va avea un impact pozitiv asupra tranziției către o „biosocietate” europeană; scoate în evidență potențialul pe care îl reprezintă strategiile de specializare inteligentă pentru a permite regiunilor să adopte o abordare mai strategică și mai integrată a bioeconomiei;

34. propune ca regiunile mai avansate în domeniul bioeconomiei să fie sprijinite în adoptarea măsurilor impuse de lanțurile valorice ale bioeconomiei și în crearea de relații cu regiunile mai puțin avansate; este de părere că regiunile mai avansate și cele mai puțin avansate ar trebui să realizeze în comun instalații-pilot care să permită întreprinderilor (nou înființate) să testeze produse noi într-un mediu protejat; consideră că această abordare în spiritul „scării către excelență” va favoriza utilizarea eficace a resurselor, consolidând totodată coeziunea; sprijină inițiativele precum Regiunile cunoașterii, care constituie un instrument valoros pentru schimbul de cunoștințe și reprezintă un sprijin considerabil pentru utilizarea și aplicarea eficientă a rezultatelor cercetării la nivel regional, generând noi proiecte de cercetare în cooperare;

35. este convins de valoarea contribuției Comunităților cunoașterii și inovării (CCI) și a Comunităților regionale de inovare și implementare (CRI) la rezolvarea provocărilor societale pe termen lung și la identificarea unor noi oportunități pentru inovare în Europa; prin urmare, invită Comisia să creeze o CCI axată pe bioeconomie în cadrul noului val de CCI din perioada 2014-2020 ⁽⁹⁾;

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/biotechnology/index_ro.htm și <http://www.europe-innova.eu/web/guest/cluster-cooperation/cluster-innovation-platform>.

⁽⁸⁾ <ftp://ftp.cordis.europa.eu/pub/fp7/kbbe/docs/regional-biotech-report.pdf>, http://cordis.europa.eu/fp7/kbbe/library_en.html.

⁽⁹⁾ Institutul European de Inovare și Tehnologie (EIT), care a creat Comunități ale cunoașterii și inovării (CCI) în diferite domenii, se va dedica în 2014 chestiunilor legate de bioeconomie, în special celor din cadrul CCI „Food4Future” (Alimente pentru viitor); a se vedea COM(2012) 60 final. Bioeconomia nu cuprinde numai alimentele, ci și produsele nealimentare. Este important să fie inclusă și componenta nealimentară ca element al lanțului valoric global din bioeconomie.

36. ținând seama de cele prezentate mai sus, consideră că există un sentiment palpabil de urgență în rândul tuturor actorilor europeni, naționali, regionali și locali în ceea ce privește dezvoltarea unei economii cu emisii scăzute de carbon/bioeconomiei; identificarea căii pentru realizarea acestui obiectiv și punerea sa în practică presupune o revoluție a mentalității și a modului nostru de acționare; în condițiile în care regiunile reprezintă actorii esențiali în ceea ce privește punerea concretă în aplicare, CoR își pune la dispoziție expertiza de care dispune, exprimându-și disponibilitatea de a coopera strâns cu Comisia, în vederea intrării într-o nouă etapă a strategiei europene privind bioeconomia;

Următoarele etape pentru UE și pentru regiuni

37. invită Comisia să ia următoarele măsuri la nivel european:

- a. dezvoltarea în continuare a strategiei privind bioeconomia (cu utilizarea unei structuri tripartite), cu accent pe nivelurile superioare ale piramidei biomasei; crearea unui Grup pentru bioeconomie, cu reprezentanți din sectorul economic, instituțiile științifice și autoritățile publice (la nivel regional, național și al UE);
- b. dezvoltarea unei abordări integrate a bioeconomiei, bazată pe și presupunând o strategie multifond, atât la nivel regional, cât și la nivel european (Orizont 2020, politica de coeziune, PAC, energia);
- c. sensibilizarea opiniei publice din regiuni privind necesitatea bioeconomiei și posibilitățile pe care aceasta le oferă;
- d. sprijinirea unei abordări integrate a bioeconomiei, bazată pe reglementări și măsuri stimulative și necontradictorii (prin intermediul unor sisteme de certificare și al unor programe de cercetare și dezvoltare integrate și adaptate care să cuprindă mai multe direcții generale), care să permită regiunilor să-și definească propria lor direcție privind bioeconomia și strategia de specializare inteligentă;

și să continue să dezvolte o strategie europeană concentrată pe:

- specializarea și valorizarea cunoștințelor dobândite prin inovare în sectorul european al bioeconomiei, pentru a putea rămâne competitivi la nivel global;
- cercetarea și dezvoltarea în domeniul biomasei de a doua și a treia generație;
- lanțurile valorice (de la producția de materie primă la comercializarea produselor finite);
- produse cu o înaltă valoare adăugată;

38. considerăm că regiunile pot oferi în acest sens următoarele:

- a. inventarierea și punerea la dispoziție a unor exemple documentate de bune practici ale regiunilor cu privire la planificarea și punerea în aplicare a (unor aspecte ale) bioeconomiei, precum și găsirea de soluții de comunicare și preluare a acestor structuri în alte regiuni („scara către excelență”);
- b. ajutor în vederea creării unor structuri tripartite și furnizarea de informații pentru Grupurile pentru bioeconomie;
- c. prin apropierea lor față de cetățeni, autoritățile locale și regionale pot contribui la sensibilizarea opiniei publice cu privire la (necesitatea și beneficiile oferite de) bioeconomie la nivel local și regional;
- d. sprijin pentru realizarea „scării către excelență”, prin facilitarea și inițierea cooperării interregionale între regiunile mai puțin dezvoltate și cele mai dezvoltate, prin recurgerea la o abordare multifond în ceea ce privește programele și proiectele europene.

Bruxelles, 30 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Parteneriatul european pentru inovare – Productivitatea și durabilitatea agriculturii”

(2013/C 17/10)

COMITETUL REGIUNILOR recomandă Comisiei Europene:

- să recunoască poziția-cheie a autorităților locale și regionale și a părților interesate în garantarea succesului PEI „Productivitatea și durabilitatea agriculturii”;
- să implice pe deplin autoritățile locale și regionale în structurile de guvernare create pentru a încuraja și monitoriza această inițiativă;
- să definească „creșterea productivității” drept „a produce mai mult și mai bine cu mai puține resurse”;
- să fie de acord cu o gamă largă de teme, precum producția primară, gestionarea resurselor, bioeconomia, lanțul de aprovizionare, calitatea, siguranța alimentară și consumatorii, având în vedere că PEI trebuie să le abordeze pe toate;
- să acorde prioritate programelor de inovare care asigură menținerea activităților agricole în Europa, garantând eforturi de cercetare în beneficiul regiunilor specializate în creșterea animalelor, al regiunilor periurbane, al zonelor supuse unor constrângeri naturale, precum și al zonelor agricole locale;
- să încurajeze mai degrabă inițiativele inovatoare de jos în sus, ale întreprinderilor mici și mijlocii, decât pe cele venind din partea industriei, pentru a remedia actualul dezechilibru în termeni de participare, care este efectul diferențelor de organizare și de capacitate;
- să continue eforturile de îmbunătățire a poziției producătorilor primari în cadrul lanțului de producție, procesare și distribuție a alimentelor;
- să permită grupurilor operaționale să utilizeze și sprijinul FEADR pentru acoperirea costurilor inițiale, de exemplu pentru conceperea unei abordări destinate rezolvării unei probleme tehnice sau științifice.

Raportor	dl Henk BRINK (NL-ALDE), membru al Consiliului executiv al provinciei Drenthe
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind parteneriatul european pentru inovare „Productivitatea și durabilitatea agriculturii” COM(2012) 79 final

I. PROVOCĂRI ȘI OBIECTIVE

COMITETUL REGIUNILOR

Inițiativa emblematică „O Uniune a inovării” din cadrul Strategiei Europa 2020

sprijină Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, fiind conștient că:

1. pentru a supraviețui concurenței într-o lume globalizată, Europa trebuie să își sporească eforturile destinate menținerii și îmbunătățirii poziției sale în ceea ce privește comerțul, rolul de lider industrial și excelența în domeniul științific;

2. expertiza europeană în ceea ce privește producția alimentară – inclusiv sub aspectul gestionării fermelor –, soluțiile TIC, siguranța alimentară, agro-biotehnologia, tehnologia în slujba creșterii, protecția recoltelor, apa, reziduurile, gestionarea energiei și a deșeurilor, precum și agrosociologia este apreciată pretutindeni în lume, ea având un potențial uriaș de valorificare pe piețele aflate în formare și evoluție rapidă, atât în Europa, cât și în afara ei;

3. pentru a fructifica cu succes această expertiză, Europa are nevoie de 1) IMM-uri mai inovatoare, pentru a crea creștere economică și locuri de muncă, 2) investiții private mai importante, 3) inovare în sectoarele existente și cele emergente, 4) colaborare multidisciplinară care să genereze soluții revoluționare și 5) actori dispuși să testeze soluții promițătoare, să le prezinte și să le aplice la scară extinsă.

Provocările privitoare la agricultură, securitatea alimentară și resursele naturale

constată că:

4. lumea se confruntă în prezent cu o serie de provocări diferite și semnificative: creșterea continuă a populației și a posibilității de a cheltui, care determină schimbări ale obiceiurilor alimentare și sporirea cererii de produse de bază, la acestea adăugându-se amenințările la adresa capacității globale de producție agricolă, ca urmare a schimbărilor climatice;

5. aceste provocări sunt însoțite de amenințarea deficitului de alimente, furaje, combustibili fosili, materii prime, fibre și apă potabilă, de degradarea crescândă a solului și pierderea biodiversității, precum și de un risc sporit de colaps al piețelor financiare, de instabilitate politică și conflicte armate;

6. în viitor, agricultura și aprovizionarea cu produse alimentare vor trebui să tindă spre economii mai mari de apă și de combustibili fosili, să utilizeze mai puține îngrășăminte și produse fitosanitare, să fie mai diversificate și mai inteligente în ceea ce privește exploatarea la maximum a sinergiilor dintre cultura agricolă, creșterea animalelor, gestionarea deșeurilor organice, fluxurile reziduale și producția de energie regenerabilă;

și subliniază că:

7. statele membre și părțile interesate și-au manifestat în multe rânduri interesul deosebit pentru promovarea inovării în agricultură prin intermediul unei abordări la nivelul UE, iar Consiliul European din 20 iunie 2008 a afirmat deja că „este necesară continuarea activității în domeniul inovării, al cercetării și al dezvoltării producției agricole, îndeosebi pentru a spori eficiența energetică, creșterea productivității și capacitatea de adaptare la schimbările climatice”;

8. la aceleași concluzii au ajuns și organizațiile de fermieri și camerele de agricultură, comunicatul G 20 de la Cannes subliniind nevoia crucială de a investi în cercetarea și inovarea agricolă.

Prin urmare, Comitetul Regiunilor:

9. salută inițiativa Comisiei de promovare a inovării în sectorul agricol prin încheierea unui parteneriat european special pentru inovare (PEI) în ceea ce privește productivitatea și durabilitatea agriculturii, precum și cele două obiective majore ale acestuia, și anume 1) sprijinirea sectorului agricol, astfel încât acesta să devină mai productiv și mai eficient (cu inversarea, până în 2020, a tendinței recente de scădere a câștigurilor de productivitate) și 2) promovarea dezvoltării durabile a agriculturii (cu asigurarea, până în 2020, a utilizării adecvate a terenurilor);

10. apreciază mai ales faptul că sistemele agricole și alimentare locale se reflectă în teme susceptibile de a fi eligibile pentru cooperare, cum ar fi cooperarea orizontală și verticală a actorilor din lanțul de aprovizionare în vederea instituirii de platforme logistice pentru promovarea lanțurilor de aprovizionare scurte și a piețelor locale, precum și activități de promovare în context local, legate de crearea de lanțuri de aprovizionare scurte și de piețe locale;

11. salută propunerea Comisiei de alocare a 4,5 miliarde EUR pentru cercetare și inovare în domeniul securității alimentare, al bioeconomiei și al agriculturii sustenabile (în contextul Programului-cadru pentru cercetare și inovare – Orizont 2020);

12. este de acord cu faptul că fondurile PAC, împreună cu cele ale programului-cadru pentru cercetare și inovare, ar trebui să sprijine PEI „Productivitatea și durabilitatea agriculturii” să elimine discrepanțele dintre sectorul cercetării și practica agricolă;

13. este de părere că transformările din sectorul agricol, impuse de nevoia din ce în ce mai urgentă a utilizării eficiente a resurselor, va avea în primul rând ca rezultat producerea unei cantități sporite de alimente într-un mod mai durabil, dar și furnizarea unei game variate de servicii sociale și de produse bio, în sectoarele sănătății, recreării, amenajării teritoriului, gestionării deșeurilor, furajării, fibrelor și energiei regenerabile. Extinderea sferei de acțiune va fi atât în avantajul sectorului, cât și al cetățenilor, cu condiția asigurării unui echilibru între producția alimentară și nealimentară, a concentrării sectorului agriculturii asupra priorităților redefinite ale PAC și a orientării sistematice a autorităților către aceste priorități;

14. consideră că, astfel redefinit, sectorul agricol va crea noi oportunități de afaceri și de inovare în lanțul de valori al Europei;

15. este de părere că, pentru a optimiza utilizarea resurselor naturale, este nevoie de o interacțiune puternică între agricultură, bioeconomie și domeniile științifice⁽¹⁾, în vederea creării unui sector agricol sustenabil și mai eficient. În ceea ce privește agricultura în calitate de furnizoare de biomasă pentru producția de energie, trebuie să se asigure un echilibru între producția de alimente și cea de biomasă.

II. ASPECTE PREOCUPANTE/FACTORI ESENȚIALI AI REUȘITEI

Aspecte preocupante

subliniază că:

16. efortul de a elimina discrepanțele dintre practică și știință este crucial, dar simplul fapt că PEI există nu elimină și decalajul culturală și profesională dintre două perspective la fel de importante: 1) cea a comunității științifice, care tinde să se concentreze pe excelență la nivelul bazei științifice, pe cercetare revoluționară, tehnologii emergente și viitoare, dobândirea de competențe și evoluția carierei, precum și pe infrastructuri de cercetare și 2) cea a întreprinzătorilor și factorilor de decizie politică, care caută modalități de a extrage valoare din cunoaștere, soluții care să răspundă nevoilor sociale și oportunități de afaceri. De ambele părți va fi nevoie de comunicare și stimulente;

17. Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) propus oferă o serie de asemenea stimulente (după cum se prevede la articolele 15, 16, 18, 20, 33, 36, 46, 53, 61, 62 și 63), dar acestea nu vor fi acceptate decât dacă un expert în cunoaștere din cadrul PEI prezintă la nivelul statelor membre posibilitățile existente, înainte de încheierea contractelor de parteneriat și în cursul procesului de elaborare a programelor operaționale naționale și/sau regionale de dezvoltare rurală;

18. PEI nu ar urma fie inclus în programele de dezvoltare rurală decât cu condiția de a prevedea o cofinanțare națională care să finanțeze diferitele etape ale procesului de inovare: 1) cooperarea (în vederea înființării grupurilor operaționale) pentru dezvoltarea unor afaceri (în scopul demarării unui proiect de inovare); 2) transferul de cunoștințe și serviciile de consiliere (în vederea dobândirii de expertiză și pentru a fructifica rezultatele cercetării deja disponibile); 3) înscrierea în sisteme de certificare a calității (pentru a stimula beneficiile sociale și performanțele economice); și 4) investițiile (sprijin financiar pentru îndeplinirea obiectivelor, productivitate și durabilitate);

19. până în prezent au fost încheiate cinci parteneriate pentru inovare, pe următoarele teme:

a. îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate, SEC(2011) 1028, încheiat la 1.9.2011,

b. materii prime, COM(2012) 82, încheiat la 29.2.2012,

c. productivitatea și durabilitatea agriculturii, COM(2012) 79, încheiat la 29.2.2012,

d. apa, COM(2012) 216, încheiat la 10.5.2012,

e. orașe inteligente, C(2012) 4701, încheiat la 10.7.2012;

toate prezintă importanță pentru autoritățile locale și regionale și depind, totodată, de gestionarea, sprijinul și finanțarea regională pentru a avea succes. Cu toate acestea, până în prezent nicio autoritate regională nu a fost invitată să ia parte la proces.

Factori esențiali ai reușitei

subliniază că:

20. regiunile și comunitățile rurale pot juca un rol decisiv în orientarea și cofinanțarea acțiunilor desfășurate în contextul FEADR și al altor instrumente de încurajare a inovării, în prezent ele dovedindu-se indispensabile pentru ajustarea sprijinului la caracteristicile agricole, ecologice și teritoriale specifice ale unei regiuni anume, ceea ce permite utilizarea mai eficientă a fondurilor europene;

21. regiunile și comunitățile rurale ar întâmpina cu satisfacție posibilitatea de a se exprima pe marginea priorităților sau a aspectelor legate de implementare și gestionare;

⁽¹⁾ CdR 1112/2012 –EDUC-V-024, „Inovarea în scopul creșterii durabile: o bioeconomie pentru Europa”.

22. consideră că instituirea unui cadru de guvernare pe mai multe niveluri (european, național, regional) este o condiție indispensabilă a succesului reformării politicii agricole comune după 2013, inclusiv a PEI;

23. se presupune că părțile interesate vor crea un grup operațional de bază, care va continua să analizeze discrepanțele de cunoaștere în ceea ce privește, de exemplu, tehnologia, modelele de afaceri, sistemele de organizare, strategiile de marketing, nevoile și educația consumatorilor, motiv pentru care ar aprecia alocarea de fonduri FEADR în acest scop; următoarea etapă ar putea consta în căutarea de parteneri și în înființarea unei echipe multidisciplinare, care să evalueze gradul de utilizare a cooperării transfrontaliere și/sau să studieze baza de cunoștințe disponibilă, înainte de a face apel la rețeaua PEI pentru sprijin suplimentar, cu precizarea că această etapă ulterioară nu ar urma să fie obligatorie;

24. anumite inițiative de jos în sus în materie de inovare în domeniile durabilității sau productivității ar putea fi bine-venite la nivel regional sau național, dar ar risca să nu corespundă temelor prioritare selectate, așa cum figurează acestea în planul strategic de punere în aplicare și în foaia de parcurs multianuală (publicată de Comitetul director la nivel înalt după consultarea Comitetului permanent privind cercetarea agricolă și a Comitetului pentru dezvoltare rurală); acest lucru nu ar trebui însă să împiedice primirea de sprijin, căci în caz contrar ar avea un efect puternic de descurajare asupra participanților și ar crea o fractură în punctul cel mai vulnerabil al spiralei inovării;

25. furnizarea de expertiză în inovare și cunoaștere este absolut necesară pentru inițierea unui proces de inovare și pentru stimularea evoluției acestuia.

III. RECOMANDĂRI POLITICE

Către Comisia Europeană

recomandă călduros Comisiei Europene:

26. să recunoască poziția-cheie a autorităților locale și regionale și a părților interesate în garantarea succesului PEI „Productivitatea și durabilitatea agriculturii”;

27. să implice pe deplin autoritățile locale și regionale în structurile de guvernare create pentru a încuraja și monitoriza această inițiativă;

28. să invite un reprezentant al Comitetului Regiunilor să participe la lucrările comitetului director la nivel înalt, care va concepe strategia pentru PEI, precum și la cele ale comitetului de coordonare a rețelei europene de dezvoltare rurală, astfel încât să se asigure punerea în aplicare a inițiativei în conformitate cu nevoile reale ale autorităților locale și regionale;

29. să oblige statele membre să includă obiectivele transsectoriale ale PEI în contractul de parteneriat;

30. să definească „creșterea productivității” drept „a produce mai mult și mai bine cu mai puține resurse”;

31. să fie de acord cu o gamă largă de teme, precum producția primară, gestionarea resurselor, bioeconomia, lanțul de aprovizionare, calitatea, siguranța alimentară și consumatorii, având în vedere că PEI trebuie să le abordeze pe toate;

32. să acorde prioritate programelor de inovare care asigură menținerea activităților agricole în Europa, garantând eforturi de cercetare în beneficiul regiunilor specializate în creșterea animalelor, al regiunilor periurbane, al zonelor supuse unor constrângeri naturale, precum și al zonelor agricole locale;

33. să încurajeze mai degrabă inițiativele inovatoare de jos în sus, ale întreprinderilor mici și mijlocii, decât pe cele venind din partea industriei, pentru a remedia actualul dezechilibru în termeni de participare, care este efectul diferențelor de organizare și de capacitate;

34. să se concentreze asupra agriculturii durabile, asupra celei productive (în condițiile disponibilității tehnologiilor de ultimă oră), asupra prevenirii risipei de alimente și pierderilor rezultate în urma recoltării, precum și asupra unui comportament responsabil al consumatorilor, pe lângă creșterea volumului producției;

35. să se concentreze pe exportul și comercializarea cunoștințelor și (bio)tehnologiei din UE, precum și pe implicarea într-o măsură echitabilă în producția locală la distanță (metropolitană sau la scară mică) în țările terțe;

36. să continue eforturile de îmbunătățire a poziției producătorilor primari în cadrul lanțului de producție, procesare și distribuție a alimentelor;

37. să solicite ca gradul de utilizare practică a rezultatelor cercetării să fie inclus în evaluarea instituțiilor cunoașterii, astfel încât oamenii de știință să fie încurajați să elimine discrepanțele sub aspectul inovării;

38. să recunoască rolul rețelelor regiunilor europene, institutelor de cercetare și clusterelor care se află în avangardă sub aspectul productivității ridicate și al agriculturii durabile (rol pe care Comitetul îl salută) și să faciliteze transferul de cunoștințe între întreprinzători, atât la nivel local, cât și interregional;

39. să permită statelor membre să sprijine, prin intermediul grupurilor operaționale (care se ocupă de obiectivele și țintele PEI), activitățile aflate într-o fază inițială și pe cele regionale, cu ajutorul fondurilor FEADR și al cofinanțării regionale, indiferent de faptul că s-a obținut sau nu sprijin și din partea rețelei PEI, după ce s-a răspuns cererilor de ofertă;

40. să permită grupurilor operaționale atât să opereze în interiorul granițelor unui stat membru, cât și să aibă membri în mai multe state membre și în țări terțe;

41. să menționeze ca eligibili „fermierii și organizațiile de producători”, nu numai fermierii, pentru a facilita înființarea grupurilor;

42. să permită grupurilor operaționale să utilizeze și sprijinul FEADR pentru acoperirea costurilor inițiale, de exemplu pentru conceperea unei abordări destinate rezolvării unei probleme tehnice sau științifice, ori pentru a face apel la un expert în inovare și cunoaștere;

43. să alcătuiască – înainte de a înființa Comitetul director la nivel înalt, Grupul de sprijin/operativ SHERPA, punctul de sprijin pentru grupuri operaționale și secretariatul responsabil cu redactarea planului strategic de punere în aplicare –, o echipă însărcinată cu comunicarea, care ar urma să promoveze utilizarea 1) PEI în cadrul planurilor naționale de dezvoltare rurală; 2) a posibilităților oferite de Orizont 2020 sub aspectul sprijinirii proiectelor de cercetare, a celor care implică mai mulți actori, a clusterelor de acțiuni inovatoare, a experților în inovare și a centrelor de inovare; 3) a resurselor și contactelor rețelei PEI; și 4) a unui manual sau a unor orientări pentru grupurile locale.

Către autoritățile locale și regionale

recomandă autorităților locale și regionale:

44. să susțină participarea PEI și includerea lui în programele operaționale ale FEADR și să se pregătească pentru constituirea de grupuri operaționale;

45. să îndemne statele membre să ia serios în considerare nevoia urgentă de a rezolva problemele legate de productivitate, eficiența resurselor și durabilitate, cheltuind așadar cel puțin 10% din contribuția totală a FEADR pentru intensificarea transferului de cunoștințe și a inovării în agricultură, în silvicultură și în zonele rurale;

46. să își consolideze prezența în cadrul rețelei naționale și europene de dezvoltare rurală.

Bruxelles, 30 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

A 98-A SESIUNE PLENARĂ DIN 29 ȘI 30 NOIEMBRIE 2012

Avizul Comitetului Regiunilor – Cadrul strategic comun

(2013/C 17/11)

COMITETUL REGIUNILOR

- își reafirmă convingerea cu privire la necesitatea unui cadru strategic comun (CSC) 2014-2020; rolul acestui cadru este să asigure coordonarea și crearea unei sinergii între intervențiile fondurilor vizate de CSC și să furnizeze orientări strategice clare pentru contractele de parteneriat și programele operaționale;
- își exprimă îndoiala cu privire la oportunitatea propunerii de a împărți elementele CSC între o anexă la regulamentul general și un act delegat referitor la acțiunile indicative, cu o înaltă valoare adăugată europeană, și la prioritățile cooperării. Sprijină adoptarea CSC numai ca anexă la regulamentul general;
- consideră că acțiunile indicative cu înaltă valoare adăugată europeană ar trebui adoptate de Comisia Europeană sub forma unei comunicări fără caracter obligatoriu, ca în cazul orientărilor strategice comunitare pentru 2007-2013;
- subliniază că obiectivul CSC trebuie să conștie în crearea condițiilor pentru o tranziție lină între pachetul legislativ și contractul de parteneriat și programele operaționale și subliniază necesitatea clarificării mecanismelor de implementare;
- își exprimă regretul cu privire la faptul că cele 11 obiective tematice stabilite în propunerea de regulament general sunt diferite de cele șase priorități ale Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală și de cele șase priorități, diferite, ale Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime, ceea ce îngreunează deosebit de mult coordonarea acestora;
- este convins de necesitatea descentralizării gestionării operaționale la nivel local și regional pentru creșterea coordonării și complementarității între fonduri, ceea ce va asigura o abordare integrată eficientă, respectiv o metodă multitematică, ascendentă, adaptată la nevoile fiecărei regiuni;
- recomandă cu căldură punerea în aplicare programelor operaționale finanțate prin mai multe fonduri;
- solicită un cadru de programare stabil pentru a asigura coerența cu perspectiva multianuală a politicii de coeziune;
- pune în discuție posibilitatea modificării CSC printr-un act delegat.

Raportor general	dl Marek WOŹNIAK (PL-PPE), mareșalul voievodatului Marea Polonie
Document de referință	Propunere modificată de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului COM(2012) 496 final, Anexa 1

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Observații generale

1. își reafirmă convingerea cu privire la necesitatea unui cadru strategic comun (CSC) 2014-2020 pentru următoarelor fonduri: Fondul european de dezvoltare regională (FEDER), Fondul social european (FSE), Fondul de coeziune (FC), Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM); rolul acestui cadru este să asigure coordonarea și crearea unei sinergii între intervențiile fondurilor vizate de CSC și să furnizeze orientări strategice clare pentru contractele de parteneriat și programele operaționale;

2. reamintește recomandările politice formulate de CoR în avizul său privind regulamentul general și subliniază că, deoarece CSC urmează a fi adoptat ca anexă la regulamentul general, acesta din urmă este cel care va stabili viziunea și obiectivele strategice, CSC trebuind a fi considerat drept principalul instrument de punere în aplicare;

3. își exprimă îndoiala cu privire la oportunitatea propunerii de a împărți elementele CSC între o anexă la regulamentul general⁽¹⁾ și un act delegat referitor la acțiunile indicative, cu o înaltă valoare adăugată europeană, și la prioritățile cooperării. Sprijină adoptarea CSC numai ca anexă la regulamentul general. Amintește că actele delegate trebuie să se limiteze la elementele neesențiale ale actelor legislative de bază, în timp ce toate aspectele referitoare la CSC sunt de o importanță fundamentală sau esențială pentru autoritățile locale și regionale și sunt strategice prin natura lor. Avizul Comitetului Regiunilor nu acoperă actele delegate, în condițiile în care CSC constituie un domeniu

de consultare obligatorie, în conformitate cu articolul 177 din TFUE;

4. consideră că CSC ar trebui adoptat de Consiliu și Parlamentul European și eventual revizuit numai în cazul modificării radicale a situației socioeconomice a UE. În acest context, pune în discuție posibilitatea modificării Anexei 1 printr-un act delegat;

5. consideră că acțiunile indicative cu înaltă valoare adăugată europeană ar trebui adoptate de Comisia Europeană sub forma unei comunicări fără caracter obligatoriu, ca în cazul orientărilor strategice comunitare pentru 2007-2013 [COM(2005) 299 final];

6. subliniază că fondurile CSC trebuie să joace un rol central în sprijinirea instrumentelor de implementare a Strategiei Europa 2020 și în investițiile care urmăresc reducerea disparităților de dezvoltare dintre statele membre, inclusiv dintre regiuni, precum și din interiorul regiunilor. Totodată, solicită ca obligațiile impuse prin tratat să constituie principiul director;

7. salută faptul că documentul de lucru privind CSC va pune în aplicare obiectivele menționate la articolul 11 al propunerii de regulament general, care urmăresc ca CSC să răspundă principalelor provocări de la nivel teritorial. De asemenea, subliniază că CSC trebuie să facă în mod clar referire la regiunile ultraperiferice și la zonele cu caracteristici teritoriale specifice, precum zonele montane, zonele periferice, zonele industriale în tranziție, zonele insulare, zonele cu populație foarte dispersată și cele slab populate, care necesită forme speciale de intervenție;

8. salută menționarea necesității implicării partenerilor de la nivel național, regional și local, ca o condiție pentru îndeplinirea obiectivelor politice. Consideră că acest lucru va facilita aplicarea abordării teritoriale ascendente;

⁽¹⁾ COM(2012) 496 final.

9. solicită ca, în conformitate cu principiul proporționalității, CSC să își îndeplinească cu adevărat rolul de clarificare și rafinare a logicii intervenției fondurilor în viitoarea perioadă de programare, lăsând loc pentru adaptarea intervenției programelor la situația, nevoile și potențialul specific al diferitelor state membre și al regiunilor. CSC ar trebui să furnizeze cadre orientative pentru contractele de parteneriat și programele operaționale elaborate în statele membre, oferind astfel statelor membre și autorităților locale și regionale competente ocazia de a răspunde în mod independent la provocările în materie de dezvoltare, ținând seama în special de obiectivele Strategiei Europa 2020. Subliniază că obiectivul CSC trebuie să constea în crearea condițiilor pentru o tranziție lină între pachetul legislativ și contractul de parteneriat și programele operaționale;

10. subliniază necesitatea clarificării mecanismelor de implementare;

11. își exprimă regretul cu privire la faptul că cele 11 obiective tematice stabilite în propunerea de regulament general sunt diferite de cele șase priorități ale Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală și de cele șase priorități, diferite, ale Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime, ceea ce îngreunează deosebit de mult coordonarea acestora;

Introducere la Anexa CSC

12. regretă lipsa de elemente privind principiile-cheie pe care CSC trebuie să le introducă;

Coerența și concordanța cu guvernarea economică a UE

13. solicită un cadru de programare stabil pentru a asigura coerența cu perspectiva multianuală a politicii de coeziune;

14. consideră că, de la bun început, principala sarcină ar trebui să fie stabilirea programului de priorități adecvat întregii perioade 2014-2020, de exemplu în cadrul pregătirii contractelor de parteneriat și a programelor operaționale. În acest context, își exprimă temerea că luarea în considerare a recomandărilor adresate fiecărei țări și a programelor naționale de reformă nu ar fi în concordanță cu planificarea multianuală de la nivel regional;

15. face referire la avizul CoR privind regulamentul general, care respinge propunerea de a lega politica de coeziune de

respectarea Pactului de stabilitate și creștere⁽²⁾, dar prevede posibilitatea modificării contractelor de parteneriat și a programelor operaționale pe baza recomandărilor care rezultă din semestrul european;

16. atrage totuși atenția asupra faptului că reprogramarea frecventă poate perturba previzibilitatea gestionării fondurilor, motiv pentru care ar trebui redusă la cazurile de strictă necesitate;

Mecanisme de coordonare între fondurile CSC

17. subliniază necesitatea unei coordonări îmbunătățite a fondurilor CSC, ceea ce va îmbunătăți eficacitatea intervenției acestora și va genera sinergiile necesare în contextul unei situații bugetare dificile și al resurselor financiare limitate. Acest lucru va înlesni asigurarea unui nivel mai înalt de sinergie și de complementaritate al investițiilor UE;

18. solicită ca complementaritatea să devină un punct central al CSC. Prin urmare, sunt necesare eforturi pentru adoptarea unei abordări multitematice integrate, care să facă legătura între acțiuni-cheie complementare finanțate din fonduri diferite, care urmăresc același obiectiv. Totuși, regretă că Comisia nu a aprofundat clarificarea posibilei complementarități dintre diferitele priorități tematice, prioritățile de investiții al mai multor fonduri CSC, precum și dintre acțiunile indicative și prioritățile de investiții. În această privință, subliniază faptul că proiectul de document privind CSC trebuie să asigure complementaritatea domeniilor de aplicare a fiecărui fond și să elimine pericolul suprapunerii;

19. este convins de necesitatea descentralizării gestionării operaționale la nivel local și regional pentru creșterea coordonării și complementarității dintre fonduri, ceea ce va asigura o abordare integrată eficientă, respectiv o metodă multitematică, ascendentă, adaptată la nevoile fiecărei regiuni;

20. recomandă cu căldură punerea în aplicare a programelor operaționale finanțate prin mai multe fonduri, care permite maximizarea efectelor pozitive ale intervenției UE la nivel regional prin utilizarea integrată a oportunităților create de diferitele instrumente de dezvoltare regională și realizarea efectivă, de către autoritățile locale și regionale, a strategiilor proprii de dezvoltare socioeconomică;

⁽²⁾ Care prevede suspendarea plăților și a angajamentelor din cadrul programelor operaționale în eventualitate încălcării recomandărilor privind guvernarea economică a UE.

21. salută faptul că Comisia Europeană insistă asupra necesității de programare a dezvoltării regionale integrate. Salută referirile la „investițiile teritoriale integrate” (ITI), „orientările integrate” (OI) și „planurile de acțiune comune”, dar regretă că nu există nicio descriere a acestor instrumente sau a conceptului de „operațiuni integrate”, nici în regulamentul general, nici în anexa la CSC. Subliniază necesitatea definirii amănunțite a conceptului de OI, ca instrument de finanțare integrată cu alte domenii politice și instrumente ale UE;

22. observă în special, în ceea ce privește strategia de dezvoltare urbană, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul FEDER, importanța și aspectul inovator pe care îl reprezintă mijloacele financiare destinate unor acțiuni integrate pentru dezvoltarea urbană durabilă, aplicate sub formă de investiții teritoriale integrate (ITI) și regretă faptul că cadrul de reglementare nu precizează suficient de clar că, în acest caz, responsabilitatea gestionării și punerii în aplicare a „investițiilor teritoriale integrate” (ITI) revine direct autorităților locale;

23. consideră că este demn de reținut caracterul local al dezvoltării locale plasate sub responsabilitatea comunității;

24. în conformitate cu avizul CoR privind dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității, atrage atenția asupra caracterului global al dezvoltării locale, axate pe provocările și potențialul tuturor tipurilor de regiuni, fie ele urbane, rurale, periurbane sau zone funcționale. Prin urmare, solicită măsuri pentru ca dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității să poată fi utilizată pentru punerea în aplicare a celor 11 obiective tematice din cadrul strategic, în funcție de nevoile locale;

Mecanisme de coordonare între fondurile CSC

25. sprijină menționarea nevoii de coordonare cu alte politici și instrumente ale UE, din afara domeniului de aplicare al CSC. Astfel, se vor strânge legăturile între Strategia Europa 2020 și politicile de coeziune și sectorială ale UE la nivel european, național și local. Consideră, mai ales, că, pe această cale, vor fi posibile simplificarea gestionării și creșterea eficienței programelor implementate;

26. pledează pentru o mai precisă definire a mecanismelor de coordonare și pentru trasarea unor orientări pentru domeniile de politică și instrumentele UE legate de CSC, în special la nivelul UE. Observă că, dat fiind că majoritatea acestor instrumente beneficiază de o gestionare centralizată, trebuie subliniată responsabilitatea Comisiei Europene alături de rolul statelor membre;

27. salută introducerea unei liste a domeniilor politice și a instrumentelor/programelor UE incluse în proiectul de anexă

[care cuprinde, printre altele, Orizont 2020, NER, COSME, LIFE, „Erasmus pentru toți”, Programul european pentru schimbare socială și inovare socială (PSIS), mecanismul Conectarea Europei, Instrumentul european de vecinătate (IEV), Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA) și Fondul european de dezvoltare (FED)];

28. salută accentul pus pe legătura dintre fondurile CSC și programul Orizont 2020. Consideră că Comisia Europeană a dezvoltat orientările, propunând ca fondurile CSC să susțină strategii de specializare inteligentă în relație cu Orizont 2020, pe baza a două tipuri diferite de activități: consolidarea capacităților și fructificarea și diseminarea imediată a rezultatelor cercetării și inovării;

29. salută recomandarea ca, atât Fondul social european, cât și Fondul european de dezvoltare regională să fie în măsură să cofinanțeze parteneriate între învățământ, întreprinderi și cercetare și ca aceste activități să fie coordonate cu parteneriate internaționale între întreprinderi și instituții de învățământ, sub formă de „alianțe ale cunoașterii” sau „alianțe ale competențelor sectoriale”, care pot fi susținute prin intermediul programului Erasmus pentru toți;

30. sprijină introducerea unei noi posibilități de utilizare a fondurilor CSC pentru completarea activităților mecanismului Conectarea Europei, de exemplu prin intermediul conexiunilor de nivel secund sau terț cu prioritățile UE în materie de infrastructură;

31. face trimitere la Avizul CoR privind programul LIFE și împărtășește opinia Comisiei Europene potrivit căreia acest program joacă un rol decisiv în mobilizarea în mai mare măsură a resurselor FEDER, FSE și FC dedicate mediului. Comitetul Regiunilor susține proiectele integrate LIFE, care sunt prezentate ca o categorie nouă, superioară de proiecte;

32. insistă asupra necesității de coordonare între instrumentele externe IEV, IPA și FED, în special în cazul regiunilor limitrofe țărilor membre ale Parteneriatului estic și ale Uniunii pentru Mediterana și în cazul regiunilor ultraperiferice ale UE limitrofe țărilor ACP;

Coordonarea cu activitățile de cooperare

33. observă că, după cum menționează avizul Comitetului Regiunilor privind propunerea de regulament general, nu se justifică includerea Grupării europene de cooperare teritorială în dispozițiile privind contractele de parteneriat. Prin urmare, se opune includerii secțiunii privind prioritățile de cooperare în domeniul actelor delegate;

34. salută, totuși, versiunea scurtă a secțiunii „Coordonarea cu activitățile de cooperare” din anexa CSC;

35. subliniază că ar fi utilă amplificarea cooperării teritoriale transnaționale în contextul FSE, în vederea includerii cooperării interregionale și transfrontaliere;

36. salută faptul că dimensiunea macroregională a fost luată în considerare și subliniază importanța acordată, în cadrul instrumentului de cooperare teritorială, îndeplinirii obiectivelor strategiilor macroregionale;

Principiile orizontale și obiectivele strategice transversale

37. salută faptul că cadrul strategic comun ia în considerare principiile guvernantei pe mai multe niveluri și ale parteneriatului în cadrul principiilor sale orizontale, în conformitate cu articolul 5 din propunerea de regulament general;

38. solicită aplicarea practică a principiilor guvernantei pe mai multe niveluri, insistând asupra importanței punerii în aplicare a abordării ascendente în cadrul procesului decizional și de elaborare a contractelor de parteneriat și a programelor operaționale;

39. sprijină cu fermitate acțiunile întreprinse pentru a promova egalitatea între bărbați și femei. Totuși, consideră că identificarea unor organisme noi, care să urmărească în exclusivitate aceste obiective în cadrul sistemului de punere în aplicare a fondurilor, este lipsită de eficiență. Ar fi de preferat să se aplice soluții procedurale, care să ofere posibilitatea

respectării acestui principiu în mod real, în cadrul actualelor structuri instituționale;

40. trimite la avizele sale anterioare privind FEDER și FSE, în care pune în evidență lipsa de interes în ceea ce privește chestiunea mutațiilor demografice. Prin urmare, salută includerea chestiunii mutațiilor demografice în cadrul obiectivelor politice transversale propuse;

Dispoziții privind abordarea provocărilor teritoriale

41. salută propunerea de contracte de parteneriat cu scopul de a transpune elementele stabilite în CSC în contextele naționale respective. Subliniază că este necesar să se țină seama de unitățile administrative locale din aval, ceea ce presupune implicarea autorităților relevante de la nivel local și regional;

42. în acest context, trebuie subliniat cazul aparte al orașelor care sunt capitale ale unor țări puțin dezvoltate, dar sunt situate în regiuni dezvoltate. Aceste orașe se confruntă cu provocări teritoriale specifice, care decurg din statutul lor de capitală. Faptul că nu sunt eligibile în cadrul unora dintre acțiunile consacrate regiunilor celor mai defavorizate privează de sprijin anumite nevoi urgente ale țărilor defavorizate, care, din motive de scară, nu pot fi tratate în mod corespunzător decât la nivel central;

43. remarcă dificultatea elaborării unei definiții armonizate a teritoriilor în contextul fondurilor CSC și își oferă sprijinul în vederea efectuării de progrese în acest sens. Subliniază că definiția se schimbă în funcție de legislația sectorială, ceea ce face mai dificilă identificarea principalelor provocări teritoriale.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

COM(2012) 496 final

Anexa 1, punctul 3.2

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Statele membre și autoritățile de gestionare responsabile de punerea în aplicare a fondurilor CSC trebuie să conlucreze strâns la pregătirea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea contractelor de parteneriat și a programelor. În special, ele trebuie să se asigure că sunt întreprinse următoarele acțiuni.	Statele membre, <u>autoritățile locale și regionale și partenerii acestora, precum și</u> și autoritățile de gestionare responsabile de punerea în aplicare a fondurilor CSC trebuie să conlucreze strâns la pregătirea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea contractelor de parteneriat și a programelor. În special, ele trebuie să se asigure că sunt întreprinse următoarele acțiuni.

Expunere de motive

Motive evidente.

Amendamentul 2

COM(2012) 496 final

Anexa 1, punctul 3.3

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>(...) 2. Statele membre promovează dezvoltarea de abordări locale și subregionale, în special prin dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității, prin delegarea adoptării deciziilor și punerea în aplicare a unui parteneriat local între actori publici, privați și ai societății civile. Dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității este pusă în aplicare în contextul unei abordări strategice pentru a se asigura că definirea necesităților locale „de la bază spre vârf” ține cont de prioritățile stabilite la un nivel mai ridicat. Prin urmare, statele membre definesc abordarea dezvoltării locale plasate sub responsabilitatea comunității pentru ansamblul fondurilor CSC și indică în cadrul contractelor de parteneriat principalele provocări care urmează a fi abordate în acest mod, principalele obiective și priorități pentru dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității, tipurile de teritorii care urmează să fie acoperite, rolul specific care va fi atribuit grupurilor de acțiune locală în ceea ce privește punerea în practică a unor strategii și rolul prevăzut pentru diferitele fonduri CSC în punerea în aplicare a strategiilor de dezvoltare locală în diferite tipuri de teritorii precum zone rurale, urbane și zone de coastă precum și mecanismele de coordonare corespunzătoare.</p>	<p>(...) 2. <u>Dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității este pusă în aplicare în contextul unei abordări strategice pentru a se asigura că definirea necesităților locale „de la bază spre vârf” ține cont de prioritățile stabilite la un nivel mai ridicat.</u> Statele membre promovează dezvoltarea de abordări locale și subregionale, în special prin dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității, prin delegarea adoptării deciziilor și punerea în aplicare a unui parteneriat local între actori publici, privați și ai societății civile. Dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității este pusă în aplicare în contextul unei abordări strategice pentru a se asigura că definirea necesităților locale „de la bază spre vârf” ține cont de prioritățile stabilite la un nivel mai ridicat. Prin urmare, statele membre definesc abordarea dezvoltării locale plasate sub responsabilitatea comunității pentru ansamblul fondurilor CSC și indică în cadrul contractelor de parteneriat principalele provocări care urmează a fi abordate în acest mod, principalele obiective și priorități pentru dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității, tipurile de teritorii care urmează să fie acoperite, rolul specific care va fi atribuit grupurilor de acțiune locală în ceea ce privește punerea în practică a unor strategii și rolul prevăzut pentru diferitele fonduri CSC în punerea în aplicare a strategiilor de dezvoltare locală în diferite tipuri de teritorii precum zone rurale, urbane și zone de coastă precum și mecanismele de coordonare corespunzătoare.</p> <p>3. <u>O investiție teritorială integrată (ITI) este un instrument care prevede acorduri de realizare integrată pentru investițiile care aparțin mai multor axe prioritare ale unuia sau mai multor programe operaționale. Finanțările provenind din mai multe axe și programe prioritare pot fi grupate într-o strategie de investiții integrată pentru un anumit teritoriu sau domeniu funcțional. Aceasta poate lua forma unei strategii integrate pentru dezvoltarea urbană, dar și pentru cooperarea intermunicipală în teritoriile rurale. Ea le permite autorităților de management să delege punerea în aplicare a unor părți ale mai multor axe prioritare către o autoritate locală, pentru a se asigura că investițiile sunt efectuate în mod complementar. În cadrul unei ITI, anumite componente pot fi puse în aplicare prin dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității, combinând cele două abordări.</u></p> <p>4. <u>O operațiune integrată este un proiect, contract, o acțiune sau un grup de proiecte care beneficiază de sprijin din partea unuia sau a mai multor fonduri CSC și din partea altor instrumente ale Uniunii. Această posibilitate este supusă condiției ca o cheltuială să nu fie finanțată de două ori în cadrul fondurilor CSC sau al unui alt instrument al Uniunii.</u></p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p><u>5. Un plan de acțiune comun este o operațiune pusă în aplicare prin intermediul unei abordări bazate pe rezultate, pentru a atinge obiective specifice convenite de comun acord între statul membru și Comisie. El poate face parte dintr-unul sau din mai multe programe operaționale și, astfel, poate constitui un instrument util pentru a promova o mai bună integrare a diferitelor fonduri CSC în vederea realizării unui obiectiv comun.</u></p> <p><u>6. Un program operațional comun este un program operațional care combină sprijin din mai multe fonduri CSC.</u></p> <p><u>7. Statele membre promovează dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității, investițiile teritoriale integrate, operațiunile integrate, planurile de acțiune comune și programele operaționale comune, indicând în cadrul contractelor de parteneriat principalele provocări care urmează a fi abordate în acest mod, principalele obiective și priorități pentru aceste instrumente, tipurile de teritorii care urmează să fie acoperite, rolul specific care va fi atribuit grupurilor de acțiune locală în ceea ce privește punerea în practică a strategiilor de dezvoltare locală și rolul prevăzut pentru diferitele fonduri CSC în punerea în aplicare a strategiilor integrate în diferite tipuri de teritorii, precum zone rurale, urbane și zone de coastă, precum și mecanismele de coordonare corespunzătoare.</u></p>

Expunere de motive

A se vedea punctul 21 din aviz.

Amendamentul 3

COM(2012) 496 final

Anexa 1, se adaugă un punct nou după punctul 3.3.2

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p><u>3. atunci când o „investiție teritorială integrată”, în sensul articolului 99 din propunerea de regulament general privind fondurile structurale, se referă la o strategie de dezvoltare urbană durabilă, în sensul articolului 7 din propunerea de regulament privind FEDER, gestionarea și implementarea unei astfel de investiții integrate trebuie încredințată direct autorităților publice din orașele beneficiare;</u></p>

Expunere de motive

Textul traduce într-un cadru de reglementare conținutul punctului 22 al avizului, care urmărește să sublinieze dimensiunea inovatoare a delegării gestionării și implementării ITI către orașe, delegare prevăzută deja la articolul 7 din Regulamentul FEDER și la articolul 99 din regulamentul general.

Amendamentul 4COM(2012) 496 *final*

Anexa 1, punctul 4.4

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Statele membre se asigură, după caz, că finanțarea din partea fondurilor CSC este coordonată cu sprijinul din partea programului NER 300 (...)	Statele membre <u>și Comisia</u> se asigură, după caz, că finanțarea din partea fondurilor CSC este coordonată cu sprijinul din partea programului NER 300 (...)

Expunere de motive

A se vedea punctul 26 din aviz.

Amendamentul 5COM(2012) 496 *final*

Anexa 1, punctul 4.5

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. Statele membre încearcă, atunci când este posibil, să exploateze sinergiile cu instrumentele strategice ale Uniunii (atât instrumente financiare și nefinanciare) care susțin atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, protecția mediului și utilizarea eficientă a resurselor.	1. Statele membre <u>și Comisia</u> încearcă, atunci când este posibil, să exploateze sinergiile cu instrumentele strategice ale Uniunii (atât instrumente financiare și nefinanciare) care susțin atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, protecția mediului și utilizarea eficientă a resurselor.
2. Statele membre garantează, după caz, complementaritatea și coordonarea cu programul LIFE, în special cu proiectele integrate în domeniile naturii, apei, deșeurilor, aerului, atenuării schimbărilor climatice și adaptării la schimbările climatice.	2. Statele membre <u>și Comisia</u> garantează, după caz, complementaritatea și coordonarea cu programul LIFE, în special cu proiectele integrate în domeniile naturii, apei, deșeurilor, aerului, atenuării schimbărilor climatice și adaptării la schimbările climatice.

Expunere de motive

A se vedea punctul 26 din aviz.

Amendamentul 6COM(2012) 496 *final*

Anexa 1, punctul 4.6.1

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Statele membre fac eforturi în vederea utilizării fondurilor CSC pentru generalizarea instrumentelor și metodelor elaborate și testate cu succes în cadrul programului „Erasmus pentru toți”.	Statele membre <u>și Comisia</u> fac eforturi în vederea utilizării fondurilor CSC pentru generalizarea instrumentelor și metodelor elaborate și testate cu succes în cadrul programului „Erasmus pentru toți”.

Expunere de motive

A se vedea punctul 26 din aviz.

Amendamentul 7

COM(2012) 496 final

Anexa 1, punctul 4.9.2

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>2. Pentru a sprijini o integrare teritorială mai profundă, statele membre caută să valorifice sinergiile dintre activitățile de cooperare teritorială în cadrul politicii de coeziune și instrumentele europene de vecinătate, în special în ceea ce privește activitățile de cooperare transfrontalieră. De asemenea, statele membre, se asigură, după caz, că activitățile existente sunt asociate cu grupările europene de cooperare teritorială nou create, având în vedere în special coordonarea și schimbul de cele mai bune practici.</p>	<p>2. Pentru a sprijini o integrare teritorială mai profundă, statele membre caută să valorifice sinergiile dintre activitățile de cooperare teritorială în cadrul politicii de coeziune și instrumentele europene de vecinătate, <u>Instrumentul de asistență pentru preaderare și Fondul european de dezvoltare</u>, în special în ceea ce privește activitățile de cooperare transfrontalieră. De asemenea, statele membre, se asigură, după caz, că activitățile existente sunt asociate cu grupările europene de cooperare teritorială nou create, având în vedere în special coordonarea și schimbul de cele mai bune practici.</p>

Expunere de motive

A se vedea punctul 32 din aviz.

Amendamentul 8

COM(2012) 496 final

Anexa 1, punctul 6.3.2

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Statele membre asigură participarea organismelor relevante responsabile de promovarea egalității de șanse între femei și bărbați, nediscriminare și accesibilitate în parteneriat și asigură structuri adecvate în conformitate cu practicile naționale care să ofere consiliere privind egalitatea între femei și bărbați, nediscriminare și accesibilitate, pentru a furniza expertiza necesară în pregătirea, monitorizarea și evaluarea fondurilor CSC. Componența comitetelor de monitorizare este echilibrată din punctul de vedere al genului și include o funcție de expertiză/responsabilitate în ceea ce privește egalitatea între femei și bărbați.</p>	<p>Statele membre asigură participarea, <u>în cadrul structurilor naționale existente</u>, a organismelor relevante responsabile de promovarea egalității de șanse între femei și bărbați, nediscriminare și accesibilitate în parteneriat și asigură structuri adecvate în conformitate cu practicile naționale care să ofere consiliere privind egalitatea între femei și bărbați, nediscriminare și accesibilitate, pentru a furniza expertiza necesară în pregătirea, monitorizarea și evaluarea fondurilor CSC. Componența comitetelor de monitorizare este echilibrată din punctul de vedere al genului și include o funcție de expertiză/responsabilitate în ceea ce privește egalitatea între femei și bărbați.</p>

Expunere de motive

A se vedea punctul 39 din aviz.

Amendamentul 9

COM(2012) 496 final

Anexa 1, punctul 7

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>7.1. Statele membre și regiunile parcurg următoarele etape pentru pregătirea contractelor de parteneriat și a programelor acestora:</p>	<p>7.1. Statele membre și regiunile parcurg următoarele etape pentru pregătirea contractelor de parteneriat și a programelor acestora:</p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>(a) o analiză a potențialului de dezvoltare și a capacităților de care dispune statul membru sau regiunea, în special în ceea ce privește principalele provocări identificate în strategia Europa 2020, în programele naționale de reformă și în recomandările specifice pentru fiecare țară. Autoritățile responsabile efectuează o analiză detaliată a caracteristicilor naționale, regionale și locale;</p> <p>(b) o evaluare a principalelor provocări care trebuie abordate de regiune sau statul membru, identificarea strângulărilor traficului și a verigilor lipsă, lacunele de inovare, inclusiv lipsa capacității de planificare și punere în aplicare, care stânjenesc perspectivele pe termen lung privind creșterea și locurile de muncă. Aceasta constituie baza pentru identificarea posibilelor domenii și activități pentru fixarea priorităților, intervențiilor și orientărilor strategice;</p> <p>(c) o evaluare a coordonării provocărilor intersectoriale, interjuridictionale sau transfrontaliere, în special în contextul strategiilor macroregionale și de bazin maritim;</p>	<p>(a) o analiză a potențialului de dezvoltare și a capacităților de care dispune statul membru sau regiunea, în special în ceea ce privește principalele provocări identificate în <u>rapoartele Comisiei privind politica de coeziune</u>, strategia Europa 2020, în programele naționale de reformă și în recomandările specifice pentru fiecare țară. Autoritățile responsabile efectuează o analiză detaliată a caracteristicilor naționale, regionale și locale;</p> <p>(b) o evaluare a principalelor provocări care trebuie abordate de regiune sau statul membru, identificarea strângulărilor traficului și a verigilor lipsă, lacunele de inovare, inclusiv lipsa capacității de planificare și punere în aplicare, care stânjenesc perspectivele pe termen lung privind creșterea și locurile de muncă. Aceasta constituie baza pentru identificarea posibilelor domenii și activități pentru fixarea priorităților, intervențiilor și orientărilor strategice;</p> <p>(c) <u>o evaluare a aspectelor specifice de la nivel teritorial care trebuie luate în considerare:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — <u>rolul orașelor, zonelor rurale, zonelor de pescuit și zonelor de coastă, al zonelor care se confruntă cu probleme geografice sau demografice specifice;</u> — <u>provocările specifice ale regiunilor afectate de tranziția industrială, ale regiunilor ultraperiferice, ale regiunilor cele mai nordice cu densitate foarte scăzută a populației, precum și ale regiunilor insulare, transfrontaliere sau muntoase;</u> — <u>legăturile între zonele urbane și cele rurale în ceea ce privește accesul la infrastructuri și servicii abordabile și de calitate, precum și problemele din regiunile cu o concentrație ridicată de comunități marginalizate din punct de vedere social;</u>
<p>(d) identificarea etapelor care permit îmbunătățirea coordonării între diferitele niveluri teritoriale și surse de finanțare, pentru a furniza o abordare integrată care stabilește o legătură între strategia Europa 2020 și actorii regionali și locali.</p>	<p>(d) (d) o evaluare a coordonării provocărilor intersectoriale, interjuridictionale sau transfrontaliere, în special în contextul strategiilor macroregionale și de bazin maritim;</p>
<p>7.2. Pentru a lua în considerare obiectivul coeziunii teritoriale, statele membre și regiunile se asigură că abordarea generală de a promova o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii:</p>	<p>7.2. Pentru a lua în considerare obiectivul coeziunii teritoriale, statele membre și regiunile se asigură că abordarea generală de a promova o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii:</p>
<p>(a) reflectă rolul orașelor, zonelor rurale, zonelor de pescuit și zonelor de coastă, al zonelor care se confruntă cu probleme geografice sau demografice specifice;</p>	<p>(a) reflectă rolul orașelor, zonelor rurale, zonelor de pescuit și zonelor de coastă, al zonelor care se confruntă cu probleme geografice sau demografice specifice;</p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(b) ține cont de provocările specifice ale regiunilor ultraperiferice, ale regiunilor cele mai nordice cu densitate foarte scăzută a populației, precum și ale regiunilor insulare, transfrontaliere sau muntoase;	(b) ține cont de provocările specifice ale regiunilor ultraperiferice, ale regiunilor cele mai nordice cu densitate foarte scăzută a populației, precum și ale regiunilor insulare, transfrontaliere sau muntoase;
(c) ia în considerare legăturile între zonele urbane și cele rurale în ceea ce privește accesul la infrastructuri și servicii abordabile și de calitate, precum și problemele din regiunile cu o concentrație ridicată de comunități marginalizate din punct de vedere social.	(c) ia în considerare legăturile între zonele urbane și cele rurale în ceea ce privește accesul la infrastructuri și servicii abordabile și de calitate, precum și problemele din regiunile cu o concentrație ridicată de comunități marginalizate din punct de vedere social.

Expunere de motive

Comitetul salută referirea la obligațiile prevăzute de tratat în ceea ce privește obiectivul de coeziune teritorială menționat la punctul 7.2, dar sugerează includerea acestui parametru în etapele menționate la punctul 7.1.

Bruxelles, 29 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii”

(2013/C 17/12)

COMITETUL REGIUNILOR

- constată că în ultimii ani s-au dezvoltat fenomenele de detașare a lucrătorilor în Uniunea Europeană; subliniază totodată că numărul lucrătorilor detașați diferă foarte mult, atât în ceea ce privește statele membre de origine, cât și statele care primesc lucrători detașați;
- consideră, în acest context, că, în prezent, este important să se adopte un instrument al Uniunii cu privire la detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii, care, simultan, să armonizeze controlul aplicării acestora și să soluționeze problemele de fond care au fost evidențiate în urma hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene, care au dus la o interpretare restrictivă a Directivei 96/71/CE;
- regretă că prezenta propunere a Comisiei Europene nu constituie o revizuire sau o reformare a Directivei 96/71/CE și, ca atare, nu este capabilă să trateze toate problemele de fond evidențiate de jurisprudență, în special cele legate de extinderea convențiilor colective, de extinderea „nucleului dur de norme aplicabile”, de aplicarea dispozițiilor mai favorabile ale țării gazdă sau de respectarea drepturilor sociale fundamentale, precum dreptul la grevă;
- propune consolidarea responsabilității în solidar a angajatorului și a subcontractantului prin introducerea unei dispoziții care să limiteze numărul nivelurilor de subcontractare;
- salută retragerea la 11 septembrie 2012 de către Comisie a propunerii de regulament (Monti II) cu privire la concilierea dreptului la grevă cu libertățile economice ale Uniunii Europene, bazată pe clauza de flexibilitate privind realizarea pieței interne (articolul 352 din TFUE).

Raportor	dl Alain HUTCHINSON Membru al Parlamentului Regiunii Bruxelles – Capitală
Documente de referință	Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind executarea Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii COM(2012) 131 final și Propunerea de regulament al Consiliului privind exercitarea dreptului de a desfășura acțiuni colective în cadrul libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii COM(2012) 130 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. susține inițiativele Comisiei Europene care vizează consolidarea dimensiunii sociale a pieței interne, în conformitate cu articolul 9 din Tratatul de la Lisabona, care asigură luarea în considerare a dimensiunii sociale în toate politicile Uniunii Europene;

Fenomenele în curs în domeniul detașării lucrătorilor

2. constată că în ultimii ani s-au dezvoltat fenomenele de detașare a lucrătorilor în Uniunea Europeană; potrivit Comisiei Europene, în fiecare an sunt detașați în jur de un milion de lucrători de către angajatorii lor dintr-un stat membru în altul; subliniază totodată că numărul lucrătorilor detașați diferă foarte mult, atât în ceea ce privește statele membre de origine, cât și statele care primesc lucrători detașați;

3. observă că sectoarele care necesită un aport semnificativ de mână de lucru sunt cele care solicită detașarea lucrătorilor în cea mai mare măsură. Sectorul construcțiilor și al lucrărilor publice este, din perspectivă istorică, cel care angajează cel mai mare număr de lucrători detașați (24% din detașările care au loc în Uniunea Europeană, potrivit datelor Comisiei Europene), acești salariați fiind în marea lor majoritate muncitori;

4. subliniază că diferențele dintre salariile plătite în diferite state membre pot fi substanțiale;

Dimensiunea teritorială a detașării lucrătorilor

5. atrage atenția asupra concentrării geografice a detașărilor specifice anumitor sectoare, regiunile transfrontaliere primind o parte importantă a declarațiilor de detașare;

6. consideră că regiunile, îndeosebi cele frontaliere, vor trebui să joace un rol mai substanțial în cadrul cooperării dintre autoritățile publice ale diferitelor țări, pe de o parte în scopul de a veghea asupra faptului că aceste detașări se efectuează într-un context de respect al drepturilor și al demnității persoanei și, pe de altă parte, în scopul schimbului de bune practici. În acest sens, regiunile respective ar trebui să dispună de mijloace adecvate pentru a-și îndeplini misiunile;

7. subliniază că domeniul de aplicare teritorial al convențiilor colective de muncă reprezintă una dintre condițiile aplicării acestora în cazul lucrătorilor detașați, astfel cum sunt definiți aceștia în Directiva 1996/71/CE, și că, în consecință, este necesar ca autoritățile competente să-i poată informa pe prestatorii de servicii și pe lucrătorii dintr-o altă țară detașați în aceste regiuni cu privire la conținutul acestor convenții și să garanteze aplicarea lor;

Necesitatea unui control mai bun al aplicării normelor în materie de detașare

8. subliniază că detașările lucrătorilor se efectuează adesea la limita reglementărilor în materie de muncă, de securitate socială, precum și a legislației fiscale. Printre mijloacele de eludare a obligațiilor legale se pot menționa:

- angajările exclusiv în vederea detașării, prin societăți fictive, care permit stabilirea unui sediu în țara considerată țara de origine a detașării;
- „falșii independenți”, care nu plătesc asigurări sociale și se sustrag aplicării condițiilor de muncă și de salarizare ale țării-gază, astfel cum prevede Directiva 96/71/CE, care nu se aplică decât în cazul salariaților;
- instituirea unor platforme de lucrători detașați, practică de anumite mari grupuri comerciale, prin crearea unei filiale într-un stat cu norme fiscale și sociale mai avantajoase din punct de vedere financiar și detașarea salariaților dinspre acesta;
- recursul abuziv la detașare în posturi care sunt, în realitate, permanente;
- nedeclararea detașării;

subliniază că studiile arată că, în anumite cazuri de detașare a lucrătorilor, nu se respectă condițiile legale minime de muncă și de încadrare în muncă aplicabile în statul membru gazdă și se încearcă eludarea reglementărilor în materie de securitate socială și a legislației fiscale;

9. având în vedere diferențele extreme constatate de Comisie în ce privește măsurile de control aplicate la nivel național de statele membre, respectiv de țările terțe care sunt părți la acordurile privind libera circulație a persoanelor, atrage atenția asupra importanței deosebite a standardelor de control comune. Totuși, posibilitățile de control pe care le dețin autoritățile naționale nu trebuie îngrădite de acestea;

10. consideră, în acest context, că, în prezent, este important să se adopte un instrument al Uniunii cu privire la detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii, care, simultan, să armonizeze controlul aplicării acesteia și să soluționeze problemele de fond care au fost evidențiate în urma hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene menționate mai sus, în speță în cauzele Viking (Cauza C-438/05), Laval (Cauza C-341/05), Ruffert (Cauza C-346/06) și Luxembourg (Cauza C-319/06), care au dus la o interpretare restrictivă a Directivei 96/71/CE;

11. prin urmare, salută proiectul de adoptare a unei propuneri de directivă în acest domeniu, însă regretă totodată că prezenta propunere a Comisiei Europene nu constituie o revizuire sau o reformare a Directivei 96/71/CE și, ca atare, nu este capabilă să trateze toate problemele de fond evidențiate de hotărârile menționate mai sus, în special pe cele legate de extinderea convențiilor colective, de extinderea „nucleului dur de norme aplicabile”, de aplicarea dispozițiilor mai favorabile ale țării gazdă sau de respectarea drepturilor sociale fundamentale, precum dreptul la grevă;

12. atrage atenția asupra faptului că propunerea de directivă care îi este supusă atenției se limitează la enunțarea unor măsuri și mecanisme destinate îmbunătățirii și consolidării punerii în aplicare și asigurării respectării dispozițiilor Directivei 96/71/CE care, până în prezent, s-a dovedit insuficientă pentru combaterea dumpingului social și a fraudelor;

Libertățile economice nu trebuie să prevaleze în raport cu drepturile fundamentale

13. salută retragerea la 11 septembrie 2012 de către Comisie a propunerii de regulament (Monti II) cu privire la concilierea dreptului la grevă cu libertățile economice ale Uniunii Europene, bazată pe clauza de flexibilitate privind realizarea pieței interne (articolul 352 din TFUE);

14. este de acord cu analiza conform căreia dreptul la grevă nu trebuie să fie supus obiectivului complementar de realizare a pieței interne, deoarece este vorba de un principiu intangibil, garantat de Carta drepturilor fundamentale, și că, de altfel, lex specialis, cuprinsă în articolul 153 din Tratat, exclude în mod explicit dreptul la grevă din domeniul de aplicare al legislației comunitare;

15. consideră însă că retragerea propunerii de regulament lasă nerezolvate o serie de chestiuni ridicate de jurisprudența

Curții de Justiție. Solicită, prin urmare, elaborarea unei noi propuneri legislative care să garanteze în mod explicit că drepturile sociale fundamentale (dreptul la negocieri colective, dreptul la acțiune sindicală) nu pot fi limitate de libertățile economice (dreptul la liberă stabilire și libertatea de a presta servicii), precum și că libertățile economice nu pot justifica eludarea legilor și a practicilor naționale în domeniul social;

16. amintește că 12 parlamente naționale (19 voturi) au recurs pentru prima oară la mecanismul de alertă timpurie împotriva Comisiei, în legătură cu această propunere de regulament, pe motiv că intră în conflict cu competențele naționale și că nu respectă principiile subsidiarității și proporționalității;

17. consideră totuși că este necesar ca legislatorul UE să întreprindă măsuri pentru a clarifica raportul dintre „acțiunile colective” și libertatea de stabilire și de a presta servicii în cazul unor situații cu un caracter pur transnațional, cum ar fi o întreprindere cu filiale în mai multe state membre;

18. apreciază, prin urmare, că, în condițiile în care Comisia și-ar fi menținut propunerea de regulament și având în vedere avizele motivate adoptate de parlamentele naționale, precum și pozițiile exprimate la nivel regional prin intermediul său, CoR ar fi putut analiza posibilitatea de a se pregăti să introducă o acțiune ex post împotriva acesteia pentru încălcarea principiului subsidiarității, atât în ceea ce privește alegerea temeiului juridic, cât și justificarea insuficientă a valorii adăugate a unei acțiuni a Uniunii în acest domeniu; atrage atenția Comisiei asupra faptului că Comitetul Regiunilor va urmări în continuare cu mare atenție respectarea principiului subsidiarității în acest domeniu;

19. consideră că propunerea privind executarea Directivei 96/71/CE rămâne pe deplin valabilă și merită toată atenția sa;

20. consideră că Directiva 96/71/CE consacră drepturi fundamentale, a căror punere în aplicare trebuie facilitată, că aceste drepturi, legate de demnitatea persoanei, au fost consolidate, de altfel, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care conferă de acum înainte o valoare juridică obligatorie Cartei drepturilor fundamentale, și că aceste drepturi nu trebuie să fie supuse rațiunii libertăților economice;

21. regretă, în acest sens, că propunerea Comisiei nu a dat naștere unei dezbateri cu privire la alegerea temeiului juridic, temeiului juridic ales fiind „prestarea serviciilor” (articolul 62 TFUE, alături de articolul 53), ceea ce are drept consecință tratarea problemelor privind aplicarea Directivei 96/71/CE, din nou, din perspectiva libertăților economice și lipsa implicării depline a Comitetului Regiunilor și a Comitetului Economic și Social European, precum și a partenerilor sociali, la elaborarea unui text care îi privește direct;

Propunerea de directivă trebuie să țină seama de toate situațiile de detașare

22. susține însă conținutul prezentei propuneri a Comisiei, combaterea dumpingului social și a fraudei în materie de detașare a lucrătorilor, precum și instituirea unor mecanisme de control al aplicării condițiilor de muncă și de salarizare în cazul lucrătorilor detașați. Cu toate acestea, propunerea prezentată nu satisface aceste obiective, motiv pentru care trebuie îmbunătățită în unele puncte esențiale;

23. consideră că situațiile de detașare dinspre țări din afara Uniunii Europene care sunt luate în considerare în Directiva 96/71/CE ar merita să fie menționate în această propunere. De asemenea, după adoptarea sa, directiva ar trebui inclusă cât mai rapid în acquis-ul SEE și în acordul cu Elveția privind libera circulație a persoanelor;

24. este conștient de constrângerile întâmpinate în realizarea controlului, cum ar fi obstacolele lingvistice, controlul detașărilor pe termen scurt, dificultatea obținerii de informații în alt stat membru, complexitatea punerii în practică a sancțiunilor, insuficiența mijloacelor de control de care dispun administrațiile naționale;

25. susține, prin urmare, cu multă convingere adoptarea dispozițiilor din propunerea de directivă, care vizează suprimarea cât mai rapidă a acestor constrângeri și consolidarea mecanismelor de asigurare a aplicării măsurilor de control și a executării sancțiunilor, nu numai pentru ca aplicarea Directivei 96/71/CE să se facă mai eficient, ci și pentru ca aceasta să fie efectivă. În același timp este nevoie de o formulare mai clară a sistemului de executare transfrontalieră a hotărârilor judecătorești, în conformitate cu principiile în vigoare în materie de cooperare internațională și recunoaștere mutuală și executarea hotărârilor judecătorești, cu respectarea drepturilor procedurale ale fiecăruia;

26. apreciază că, în cazul nerespectării Directivei 96/71/CE și a prezentei directive, dacă se dovedește, de exemplu, că un lucrător nu este detașat efectiv, întreprinderii în cauză va trebui să i se aplice legislația în vigoare în statul membru în care se prestează serviciul. Se va considera că toți lucrătorii implicați își exercită libertatea de circulație în conformitate cu articolul 45 TFUE;

Răspunderea în solidar: o dispoziție-cheie a propunerii de directivă, care ar merita să fie completată

27. întâmpină favorabil dispozițiile care privesc răspunderea în solidar a angajatorului și a subcontractantului, mai ales în sectorul construcțiilor, și salută cu satisfacție faptul că opt state membre ale UE practică deja această răspundere în solidar (Austria, Germania, Spania, Finlanda, Franța, Italia, Țările de Jos și Belgia). Totuși, această abordare nu este suficientă pentru o prevenire eficientă a abuzurilor, ci ar trebui mai degrabă să se asigure că toate întreprinderile care abuzează sau profită de detașarea lucrătorilor sunt, de asemenea, trase la răspundere pentru aceste fapte;

28. consideră că ar fi potrivit să se adauge la această dispoziție cu privire la răspunderea în solidar o dispoziție care

să vizeze limitarea numărului de niveluri de subcontractare, ceea ce ar reduce riscurile de derivă în ceea ce privește detașarea lucrătorilor. În plus, ar fi utilă o mai bună înregistrare a întreprinderilor subcontractante;

Rolul proactiv al actorilor sociali în controlul aplicării dispozițiilor legale în domeniu

29. susține dispozițiile propuse de Comisia Europeană care vizează acordarea unui rol-cheie actorilor din cadrul sindicatelor și al partenerilor sociali, precum și inspectoratelor de muncă. În același timp, trebuie însă să se țină seama de diferențele dintre sistemele din diferitele state membre;

30. consideră că ar fi important să se consolideze acest rol, acordându-li-se organelor competente însărcinate cu controlul aplicării dispozițiilor legale din statele membre dreptul de a face schimb de practici în materie de control, pentru a-și coordona mai bine eforturile în acest domeniu;

31. consideră, totodată, că reprezentanții salariaților, în special membrii comitetelor europene de întreprindere, îndeosebi cei din întreprinderile din domeniul construcțiilor, ar trebui, de asemenea, menționați în rândul actorilor-cheie; de exemplu, pe marile șantiere, coordonarea dintre structurile reprezentative poate fi, la rândul ei, o pârghie de informare și de alertă. Aceste inițiative ale reprezentanților salariaților sunt cu atât mai legitime cu cât numeroase întreprinderi comunică cu privire la politica lor în domeniul responsabilității sociale (RSI);

Textul propunerii necesită clarificări pentru o bună aplicare a dispozițiilor sale

32. atrage atenția asupra faptului că judecătorul de la nivel național va juca un rol important în punerea în aplicare pe teren a propunerii de directivă și că, prin urmare, aceasta trebuie să conțină dispoziții clare și precise pentru a nu crea noi incertitudini în interpretarea textului de către diferiții judecători naționali și a multiplica întrebările preliminare înaintate Curții de Justiție a Uniunii Europene;

33. consideră, din aceste motive, că anumiți termeni conținuți în propunerea de directivă vor trebui clarificați și definiți clar. De exemplu, trebuie definite clar condițiile de detașare a lucrătorilor, astfel încât angajații să nu suporte efectele juridice ale abuzurilor. Ar trebui clarificată, de exemplu, și chestiunea utilizării a doi termeni diferiți pentru desemnarea conceptului de „detașat temporar” în unele versiuni lingvistice (de exemplu în versiunea franceză: „*provisoirement détaché*” („detașat provizoriu”) și „*temporairement détaché*” („detașat temporar”) (*) sau utilizarea termenului „eficient” căruia ar trebui să i se asocieze cel de „cu efect” sau, la fel, noțiunea de „set fundamental de condiții de muncă”, inexistentă în Directiva 96/71/CE;

34. din aceleași motive, atrage atenția asupra preambulului propunerii (considerentul 5), care subliniază că relația între Directiva 96/71/CE și Regulamentul (CE) nr. 593/2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale trebuie să fie mai bine clarificată, fără ca acestei necesități de clarificare să i se ofere un răspuns în partea dispozitivă a propunerii;

(*) Nota traducătorului: Observația nu se aplică versiunii în limba română, în care a fost folosită exclusiv noțiunea de „detașat temporar”.

Necesitatea eliminării oricărei confuzii în ceea ce privește aplicarea textelor

35. consideră că preambulul propunerii poate alimenta, în consecință, confuzia cu privire la legea aplicabilă contractului de muncă (cea a țării de origine sau cea a țării-gazdă). Dacă este adevărat, așa cum subliniază considerentul 6, că propunerea nu privește în mod direct legislația aplicabilă în virtutea articolului 8 din Regulamentul Roma I, este necesar să se sublinieze că nici directiva din 1996 nu intenționa să modifice această dispoziție (articolul 6 din Convenția de la Roma din 1980, în momentul respectiv), ci să precizeze condițiile de aplicare a normelor de aplicare imediată, astfel cum sunt definite acestea la articolul 9 din Regulamentul Roma I (articolul 7 din Convenția de la Roma din 1980, în momentul respectiv);

36. va veghea ca propunerea de directivă să nu modifice spiritul și obiectivul Directivei 96/71/CE;

37. apreciază că cerința respectării de către ofertant a dispozițiilor Directivei 96/71/CE ar trebui să constituie un criteriu de atribuire a contractelor de achiziții publice sau private și că trebuie să fie posibilă, așa cum este cazul deja în prezent, excluderea ofertantului vizat în cazul unor abuzuri grave;

38. subscrie la intenția Comisiei de a apropia legislațiile statelor membre cu privire la aplicarea transfrontalieră a amenzilor și a sancțiunilor administrative impuse.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Preambul

Prima liniuță

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,	având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 <u>153</u> alineatul (1) <u>litera b)</u> și articolul 62,

Expunere de motive

Condițiile de muncă și de încadrare în muncă țin, în general, de negocierile colective și deci de autonomia partenerilor sociali, aceștia din urmă având, pe de altă parte, un rol-cheie de jucat în controlul aplicării normelor convenite în acest domeniu. Din aceste motive, articolul 153 alineatul (1) litera b) din tratat, care vizează în mod expres inițiativele Uniunii în ceea ce privește condițiile de muncă, constituie temeiul juridic cel mai adecvat. De altfel, fiind vorba de o propunere de directivă privind aplicarea directivei 96/71/CE, bazată pe temeiul juridic „prestarea de servicii”, hotărârile Curții de Justiție în materie de alegere a temeiului juridic nu interzic în mod expres utilizarea unui temei juridic mai adecvat pentru adoptarea acestei propuneri.

Amendamentul 2

Considerentul 3

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
3) Cu privire la lucrătorii detașați temporar pentru a efectua activități în vederea prestării de servicii într-un alt stat membru decât cel în care aceștia își desfășoară activitatea în mod obișnuit, Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii stabilește un set fundamental de condiții de muncă și de încadrare în muncă clar definite care trebuie respectate de către prestatorul de servicii în statul membru în care are loc detașarea, pentru a asigura o protecție minimă a lucrătorilor detașați în cauză.	3) Cu privire la lucrătorii detașați temporar pentru a efectua activități în vederea prestării de servicii într-un alt stat membru <u>decât statul pe teritoriul căruia</u> decât cel în care aceștia își desfășoară activitatea în mod obișnuit, Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii stabilește un set fundamental de condiții de muncă și de încadrare în muncă clar definite care trebuie respectate de către prestatorul de servicii în statul membru în care are loc detașarea, pentru a asigura o protecție minimă a lucrătorilor detașați în cauză.

Expunere de motive

Modificarea nu are exclusiv un caracter semantic, ci are ca scop asigurarea coerenței cu conceptele folosite în Directiva 96/71/CE. Modificarea preia textual formularea considerentului 3 al Directivei 96/71/CE, care utilizează termenul „temporar” și nu „provizoriu” (termen, de altfel, mai puțin precis din punct de vedere juridic decât cel de „temporar”) (*), cum o face, de altfel, și considerentul 5 al prezentei propuneri, și nu se limitează la detașarea dintre statele membre, așa cum o face prezenta propunere prin formularea considerentelor sale. Dacă domeniul de aplicare al prezentei propuneri este acesta, ea se depărtează de intenția legiuitorului din 1996, care utilizează termenii „pe teritoriul unui stat membru altul decât statul în care...” (considerentul 3 din Directiva 96/71/CE) și nu „într-un alt stat membru decât cel în care...” așa cum face prezenta propunere de directivă, pentru a ține seama și de fenomenele de detașare dinspre țări terțe. Din considerente de securitate juridică, este oportună reținerea acestui principiu în considerentele prezentei propuneri.

Amendamentul 3

Considerentul 6

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
6) La fel ca și în cazul Directivei 96/71/CE, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării legislației care, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul Roma I, se aplică contractelor individuale de muncă sau aplicării Regulamentului nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.	6) La fel ca și în cazul Directivei 96/71/CE, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării legislației care, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul Roma I, se aplică contractelor individuale de muncă, <u>aplicării dispozițiilor imperative ale statului membru care primește lucrătorii detașați, în virtutea articolului 9 din Regulamentul Roma I,</u> sau aplicării Regulamentului nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

Expunere de motive

Această adăugire este importantă, deoarece contribuie la eliminarea oricărei confuzii cu privire la domeniul de aplicare al Directivei 96/71/CE și la modul în care aceasta intră în relație cu dreptul privat internațional. Într-adevăr, Directiva 96/71/CE nu privește în mod direct aplicarea legii care, în conformitate cu articolul 8 al Regulamentului Roma I, se aplică contractelor individuale de muncă, ci prevede în mod expres, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul Roma I, aplicarea normelor imperative ale țării-gazdă (oricare ar fi legea aplicabilă contractului) în cazul lucrătorilor detașați. A nu sublinia sau a nu afirma limpede aici acest lucru ar putea constitui o sursă de neînțelegeri cu riscul îndepărtării de spiritul și litera Directivei 96/71/CE.

Amendamentul 4

Considerentul 14

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
Ar trebui să devină mai concrete obligațiile statelor membre de a difuza cât mai larg informațiile privind condițiile de muncă și de încadrare în muncă și de a permite accesul eficace la acestea, nu doar prestatorilor de servicii din alte state membre, ci și lucrătorilor detașați în cauză.	Ar trebui să devină mai concrete obligațiile statelor membre de a difuza cât mai larg informațiile privind condițiile de muncă și de încadrare în muncă și de a permite accesul eficace <u>și gratuit</u> la acestea, nu doar prestatorilor de servicii din alte state membre, ci și lucrătorilor detașați în cauză.

Expunere de motive

Pentru a fi cu adevărat accesibilă, informația trebuie să fie în primul rând gratuită.

(*) Nota traducătorului: Versiunea română a propunerii folosește numai termenul „temporar”; restul amendamentului se aplică și versiunii în limba română.

Amendamentul 5

Articolul 1, un nou alineat, (3)

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
<p>Articolul 1</p> <p>Obiect</p> <p>[...]</p>	<p>Articolul 1</p> <p>Obiect</p> <p>[...]</p> <p>3. Prezenta directivă va trebui să respecte, în ceea ce privește aplicarea și executarea condițiilor de muncă și de încadrare în muncă a lucrătorilor detașați, dispozițiile articolului 1 alineatul (4) din Directiva 96/71/CE, care afirmă: <u>„Întreprinderile dintr-un stat membru nu se pot bucura de un tratament mai favorabil decât cele înființate în statul membru respectiv”</u> (*).</p> <p>(*) Nota traducătorului: traducerea corectă a textului articolului 1 alineatul (4) din Directiva 96/71/CE este după cum urmează: <u>„Întreprinderile dintr-un stat membru nu se pot bucura de un tratament mai favorabil decât cele înființate în statul membru respectiv într-un stat membru”</u>.</p>

Expunere de motive

Prezentul amendament își are pe deplin locul dacă se are în vedere faptul că prezenta propunere de directivă nu trebuie să modifice arhitectura Directivei 96/71/CE; legiuitorul a introdus articolul 1 alineatul (4) pentru a evita riscurile de dumping social generat de țări terțe. Din același motiv, ar fi oportună evitarea situației în care aplicarea strictă a Directivei 96/71/CE s-ar limita la detașarea lucrătorilor între statele membre, lăsând astfel calea deschisă pentru eventuale fraude sau eludări ale legii, prin intermediul statelor terțe. Statele membre vor trebui deci să fie atente și să ia măsurile necesare pentru a împiedica astfel de eludări ale legii, care ar constitui breșe în dispozitivul de control instituit.

Amendamentul 6

Articolul 3

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
<p>Articolul 3</p> <p>Prevenirea abuzurilor și eludărilor</p> <p>1. Pentru a permite punerea în aplicare, aplicarea și executarea Directivei 96/71/CE, autoritățile competente iau în considerare elementele factuale care caracterizează activitățile desfășurate de o întreprindere în statul în care aceasta este stabilită, în scopul de a stabili dacă îndeplinește în mod real activități semnificative, altele decât cele pur interne de gestionare și/sau administrative. Aceste elemente pot include:</p> <p>(a) locul în care întreprinderea își are sediul social și administrația, locul în care deține birourile, plătește impozite, este autorizată să își exercite activitatea sau este înregistrată la camerele de comerț sau organismele profesionale,</p> <p>(b) locul de recrutare a lucrătorilor detașați;</p> <p>(c) legea aplicabilă contractelor încheiate de întreprindere cu lucrătorii acesteia, pe de o parte, și cu clienții, pe de altă parte;</p> <p>(d) locul în care întreprinderea își exercită activitatea de bază, precum și locul în care angajează personal administrativ,</p> <p>(e) numărul anormal de redus de contracte executate și/sau mărimea cifrei de afaceri realizate în statul membru de stabilire.</p>	<p>Articolul 3</p> <p>Prevenirea abuzurilor și eludărilor</p> <p>1. Pentru a permite punerea în aplicare, aplicarea și executarea Directivei 96/71/CE, autoritățile competente iau în considerare elementele factuale care caracterizează activitățile desfășurate de o întreprindere în statul în care aceasta este stabilită, în scopul de a stabili dacă îndeplinește în mod real activități semnificative, altele decât cele pur interne de gestionare și/sau administrative. Aceste elemente pot include:</p> <p>(a) <u>statul membru în care întreprinderea își exercită activitatea profesională principală, măsurată în unități de timp pe salariat și</u> locul în care întreprinderea își are sediul social și administrația, locul în care deține birourile, plătește impozite, este autorizată să își exercite activitatea sau este înregistrată la camerele de comerț sau organismele profesionale,</p> <p>(b) locul de recrutare a lucrătorilor detașați;</p> <p>(c) legea aplicabilă contractelor încheiate de întreprindere cu lucrătorii acesteia, pe de o parte, și cu clienții, pe de altă parte;</p> <p>(d) locul în care întreprinderea își exercită activitatea de bază, precum și locul în care angajează personal administrativ,</p>

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
<p>Evaluarea acestor elemente se adaptează fiecărui caz în parte și trebuie să țină cont de natura activităților efectuate de întreprindere în statul membru în care este stabilită.</p> <p>2. Pentru a evalua dacă un lucrător detașat temporar își desfășoară munca pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care lucrează în mod obișnuit, se examinează toate elementele factuale care caracterizează această muncă și situația lucrătorului.</p> <p>Aceste elemente pot include:</p> <p>(a) munca se desfășoară pentru o perioadă de timp limitat în alt stat membru;</p> <p>(b) detașarea se efectuează în alt stat membru decât statul în care sau din care lucrătorul detașat își desfășoară în mod obișnuit activitatea, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și/sau Convenția de la Roma;</p> <p>(c) lucrătorul detașat se întoarce sau se așteaptă că își va relua munca în statul membru din care a fost detașat, după finalizarea muncii sau prestarea de servicii pentru care a fost detașat;</p> <p>(d) cheltuielile de deplasare, de cazare și de masă sunt asigurate sau rambursate de angajatorul care detașează lucrătorul și, în acest caz, modul în care se realizează acest lucru; precum și</p> <p>(e) orice perioade repetate anterioare în care postul a fost ocupat de același sau de un alt lucrător (detașat).</p> <p>Toate elementele factuale menționate mai sus nu au decât o valoare indicativă în evaluarea globală care trebuie realizată și, prin urmare, nu pot fi considerați separat. Criteriile trebuie să fie adaptate fiecărui caz în parte și trebuie să țină cont de specificitatea situației.</p>	<p>(e) numărul anormal de redus de contracte executate și/sau mărimea cifrei de afaceri realizate în statul membru de stabilire.</p> <p>Evaluarea acestor elemente se adaptează fiecărui caz în parte și trebuie să țină cont de natura activităților efectuate de întreprindere în statul membru în care este stabilită.</p> <p>2. <u>Evaluarea acestor elemente contribuie la definirea lucrătorului detașat în statul membru pe teritoriul căruia este detașat acesta, așa cum se prevede la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 96/71/CE a Parlamentului privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii</u></p> <p>23. Pentru a evalua dacă un lucrător detașat temporar își desfășoară munca pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care lucrează în mod obișnuit, se examinează toate elementele factuale care caracterizează această muncă și situația lucrătorului.</p> <p>Aceste elemente pot include:</p> <p>(a) munca se desfășoară pentru o perioadă de timp limitat în alt stat membru;</p> <p>(b) detașarea se efectuează în alt stat membru decât statul în care sau din care lucrătorul detașat își desfășoară în mod obișnuit activitatea, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și/sau Convenția de la Roma;</p> <p>(c) lucrătorul detașat se întoarce sau se așteaptă că își va relua munca în statul membru din care a fost detașat, după finalizarea muncii sau prestarea de servicii pentru care a fost detașat;</p> <p>(d) <u>pentru a-și dovedi apartenența la sistemul de asigurări sociale al statului membru de proveniență, lucrătorul detașat trebuie să fie în posesia unui formular A1 valabil. Acest formular nu poate fi emis cu efect retroactiv și trebuie furnizat de la începutul perioadei de detașare și înaintea oricărei inspecții;</u></p> <p>(de) cheltuielile de deplasare, de cazare și de masă sunt asigurate sau rambursate de angajatorul care detașează lucrătorul și, în acest caz, modul în care se realizează acest lucru; precum și</p> <p>(ef) orice perioade repetate anterioare în care postul a fost ocupat de același sau de un alt lucrător (detașat).</p> <p>Toate elementele factuale menționate mai sus nu au decât o valoare indicativă în evaluarea globală care trebuie realizată și, prin urmare, nu pot fi considerați separat. Criteriile trebuie să fie adaptate fiecărui caz în parte și trebuie să țină cont de specificitatea situației.</p>

Expunere de motive

Această dispoziție are ca scop împiedicarea creării de întreprinderi ale căror activități în statul membru în care își au sediul nu sunt decât de formă, vizând exclusiv eludarea normelor cu privire la condițiile de muncă în vigoare în statul membru gazdă.

Articolul 2 alineatul (2) din Directiva 96/71/CE are ca scop eliminarea posibilității ca lucrătorii detașați dintr-un stat (inclusiv dintr-un stat nemembru) să fie considerați ca fiind independenți și să se sustragă astfel domeniului de aplicare a directivei. Ar fi, de exemplu, suficient ca un lucrător salariat care exercită o activitate în sectorul construcțiilor într-un stat A să fie transformat în lucrător independent de către angajatorul lui în statul A pentru ca acesta să fie scutit de obligațiile care decurg din directivă în statul membru B, în care este detașat lucrătorul respectiv. Pentru a se evita acest tip de fraudă, directiva din 1996 i-a încredințat țării pe teritoriul căreia se efectuează prestația (în cazul dat, statul membru B) sarcina de a defini noțiunea de lucrător și, deci, de a stabili relația de muncă din perspectiva legislației sale interne. Singurul punct slab în această construcție juridică constă în dificultatea de a aplica în mod concret principiul astfel stabilit: lista elementelor enumerate la articolul 4 va constitui cu siguranță un set de indicatori care să faciliteze aplicarea concretă a articolului 2 alineatul (2) din Directiva 96/71/CE.

Amendamentul 7

Nou articol 3 bis

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
	<p><u>Sanțiuni în caz de nerespectare a legii</u></p> <p><u>În cazul nerespectării articolului 3 din Directiva 96/71/CE sau a articolelor corespunzătoare ale prezentei directive, întreprinderea în cauză și lucrătorii săi sunt supuși dispozițiilor legale în vigoare în statul membru în care este prestat serviciul. Se va considera că toți lucrătorii implicați își exercită libertatea de circulație în conformitate cu articolul 45 TFUE.</u></p> <p><u>În acest caz, statul membru gazdă poate solicita imediat dovezi conform cărora lucrătorii în cauză beneficiază de un tratament echivalent cu cel al resortisanților acestui stat membru din punctul de vedere al condițiilor de muncă și de încadrare în muncă și al drepturilor sociale aferente, în conformitate cu articolul 45 TFUE.</u></p>

Amendamentul 8

Articolul 5 alineatul (1)

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
<p>Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a garanta faptul că informațiile privind condițiile de muncă și de încadrare în muncă menționate la articolul 3 din Directiva 96/71/CE care trebuie să fie aplicate și respectate de prestatorii de servicii sunt puse la dispoziție pe scară largă, într-un mod clar, lipsit de ambiguitate și ușor accesibil de la distanță și prin mijloace electronice, în formate și după standarde informatice care asigură accesul persoanelor cu handicap și pentru a garanta că birourile de legătură sau celelalte organisme naționale competente menționate la articolul 4 din Directiva 96/71/CE sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile în mod eficient.</p>	<p>Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a garanta faptul că informațiile privind condițiile de muncă și de încadrare în muncă menționate la articolul 3 din Directiva 96/71/CE care trebuie să fie aplicate și respectate de prestatorii de servicii sunt puse la dispoziție <u>cu titlu gratuit</u>, pe scară largă, într-un mod clar, <u>transparent</u>, lipsit de ambiguitate și ușor accesibil de la distanță și prin mijloace electronice, în formate și după standarde informatice care asigură accesul persoanelor cu handicap și pentru a garanta că birourile de legătură sau celelalte organisme naționale competente menționate la articolul 4 din Directiva 96/71/CE sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile în mod eficient.</p>

Expunere de motive

Pentru a fi cu adevărat accesibilă, informația trebuie să fie în primul rând gratuită.

Amendamentul 9

Articolul 7 alineatul (4)

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
Obligația stabilită la alineatele (1) și (2) nu implică obligația statului membru de stabilire de a efectua verificări și controale factuale pe teritoriul statului membru gazdă unde se prestează serviciul. Astfel de verificări și controale sunt efectuate, în cazul în care este necesar, de către autoritățile statului membru gazdă, la cererea autorităților competente din statul membru de stabilire, în conformitate cu articolul 10 și cu respectarea atribuțiilor de control prevăzute în legislația, practicile și procedurile administrative naționale ale statului membru gazdă și care respectă dreptul Uniunii.	Obligația stabilită la alineatele (1) și (2) nu implică obligația statului membru de stabilire de a efectua verificări și controale factuale pe teritoriul statului membru gazdă unde se prestează serviciul. Astfel de verificări și controale sunt efectuate, în cazul în care este necesar, de către autoritățile statului membru gazdă, la cererea autorităților competente din statul membru de stabilire, în conformitate cu articolul 10 și cu respectarea atribuțiilor de control prevăzute în legislația, practicile și procedurile administrative naționale ale statului membru gazdă și care respectă dreptul Uniunii.

Expunere de motive

Obiectivul urmărit este eliminarea obstacolelor procedurale la efectuarea controalelor atât în cadrul statului membru de stabilire, cât și în statul membru gazdă.

Amendamentul 10

Articolul 9 alineatul (1), porțiunea introductivă

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
Statele membre nu pot impune decât următoarele cerințe administrative și măsuri de control:	Statele membre nu pot impune decât <u>Pentru a îmbunătăți aplicarea articolelor 3 și 5 ale Directivei 96/71/CE, statul membru gazdă impune cel puțin</u> următoarele cerințe administrative și măsuri de control:

Expunere de motive

În loc să se propună, așa cum o face Comisia, cerințe maxime, se sugerează stabilirea unor cerințe minime. Această logică inversă este de altfel coerentă cu dispozițiile articolului 12 alineatul (3) din propunerea Comisiei Europene.

Amendamentul 11

Articolul 9 alineatul (1) litera a)

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
obligația pentru un prestator de servicii stabilit în alt stat membru de a efectua o simplă declarație către autoritățile competente naționale responsabile, cel târziu la începutul furnizării serviciilor; această declarație se referă doar la identitatea prestatorului de servicii, la prezența unuia sau mai multor lucrători detașați clar identificabili, precum și la numărul prevăzut de lucrători detașați, durata prevăzută și locul în care se află aceștia, și serviciile care justifică detașarea;	obligația pentru un prestator de servicii stabilit în alt stat membru de a efectua o simplă declarație către autoritățile competente naționale responsabile, cel târziu la începutul furnizării serviciilor; această declarație se referă doar la <u>indică faptul că identitatea</u> prestatorului de servicii <u>a luat cunoștință de condițiile minime de muncă și de încadrare în muncă prevăzute la articolul 3 din Directiva 96/71/CE în statul membru în care sunt prestate serviciile și că le va respecta,</u> la prezența unuia sau mai multor lucrători detașați clar identificabili, precum și la numărul prevăzut de lucrători detașați, Ea indică cel puțin durata detașării, prima zi a perioadei de detașare, identitatea prevăzută și numărul lucrătorilor detașați, precum și locul în care își vor desfășura aceștia activitatea pe teritoriul statului membru gazdă <u>se află aceștia, și serviciile care justifică detașarea;</u>

Expunere de motive

Clarificarea cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească declarația prestatorului de servicii.

Amendamentul 12

Articolul 9 alineatul (1) litera b)

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
<p>obligăția de a deține sau de a pune la dispoziție și/sau de a păstra copii în format de hârtie sau electronic ale contractului de muncă (sau un document echivalent în sensul Directivei 91/533, inclusiv, în cazul în care este necesar sau relevant, informațiile suplimentare menționate la articolul 4 din directiva respectivă), fișe de prezență, fișe de salariu, precum și dovada de plată a salariilor sau copiile documentelor echivalente pe perioada detașării într-un loc accesibil și identificabil în mod clar pe teritoriul său, cum ar fi locul de muncă sau șantierul, sau pentru lucrătorii mobili din sectorul transporturilor, baza de operațiuni sau vehiculul cu care este furnizat serviciul;</p>	<p>obligăția de a deține sau de a pune la dispoziție și/sau de a păstra copii în format de hârtie sau electronic ale contractului de muncă (sau un document echivalent în sensul Directivei 91/533, inclusiv, în cazul în care este necesar sau relevant, informațiile suplimentare menționate la articolul 4 din directiva respectivă), fișe de prezență, fișe de salariu, precum și dovada de plată a salariilor, <u>formularul A1 ca dovadă a apartenenței la sistemul de asigurări sociale în statul membru de origine, evaluarea obligatorie a riscurilor în materie de securitate și sănătate la locul de muncă în conformitate cu Directiva 89/391/CE și, în cazul în care lucrătorul detașat este un resortisant al unei țări terțe, copia permisului de muncă și a autorizației de sedere, precum și orice alte documente necesare pentru verificarea respectării Directivei 96/71/CE și a prezentei directive</u>, sau copiile documentelor echivalente pe perioada detașării într-un loc accesibil și identificabil în mod clar pe teritoriul său, cum ar fi locul de muncă sau șantierul, sau pentru lucrătorii mobili din sectorul transporturilor, baza de operațiuni sau vehiculul cu care este furnizat serviciul;</p>

Expunere de motive

Notă: corelat cu amendamentul la articolul 3 alineatul (2).

Amendamentul 13

Articolul 11, un nou alineat, (4)

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
<p><i>Articolul 11</i></p> <p><i>Apărarea drepturilor – facilitarea plângerilor – plățile restante</i></p> <p>[...]</p> <p>3. Statele membre se asigură că sindicatele și alte părți terțe, cum ar fi asociațiile, organizațiile și alte entități juridice care au, în conformitate cu criteriile prevăzute de dreptul intern, interese legitime pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentei directive, pot să inițieze, în numele sau în sprijinul lucrătorilor detașați sau al angajatorului lor și cu aprobarea acestora, orice procedură judiciară sau administrativă prevăzută, în vederea punerii în aplicare a prezentei directive și/sau executării obligațiilor în temeiul prezentei directive.</p>	<p><i>Articolul 11</i></p> <p><i>Apărarea drepturilor – facilitarea plângerilor – plățile restante</i></p> <p>[...]</p> <p>3. Statele membre se asigură că sindicatele și alte părți terțe, cum ar fi asociațiile, organizațiile și alte entități juridice care au, în conformitate cu criteriile prevăzute de dreptul intern, interese legitime pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentei directive, pot să inițieze, în numele sau în sprijinul lucrătorilor detașați sau al angajatorului lor și cu aprobarea acestora, orice procedură judiciară sau administrativă prevăzută, în vederea punerii în aplicare a prezentei directive și/sau executării obligațiilor <u>respectării drepturilor</u> în temeiul prezentei directive. <u>Sindicatele vor avea dreptul de a acționa în justiție în numele lucrătorilor detașați, cu consimțământul acestora din urmă.</u></p>

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
	<p>4. <u>Reprezentanții lucrătorilor, în special membrii comitetelor europene din întreprinderile active în sectorul construcțiilor, au dreptul să alerteze în orice moment sindicatele și autoritățile competente în materie de control al aplicării legii cu privire la orice situație de detașare care ridică dubii serioase referitoare la respectarea condițiilor de muncă și de încadrare în muncă ale lucrătorilor detașați.</u></p> <p><u>5.4.</u> Alineatele (1) și (3) se aplică fără a aduce atingere normelor naționale privind termenele de prescripție sau termenele limită de introducere a unor acțiuni similare și a normelor naționale de procedură privind reprezentarea și apărarea în fața instanțelor.</p>

Expunere de motive

Reprezentanții salariaților din întreprinderi și mai ales membrii comitetelor europene de întreprindere sunt în contact imediat cu realitățile din cadrul diverselor întreprinderi și structuri din statele membre. Observatori veritabili ai relațiilor de muncă la fața locului sau la nivel transnațional, ei ar trebui să dispună, în această calitate, de un drept de alertă în caz de fraudă cu privire la aplicarea textelor privitoare la detașarea lucrătorilor.

Amendamentul 14

Articolul 12 alineatul (1)

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
<p>Articolul 12</p> <p>Subcontractare – Răspunderea individuală și în solidar</p> <p>Cu privire la activitățile de construcție la care se face referire în anexa la Directiva 96/71/CE, pentru toate situațiile de detașare prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din Directiva 96/71/CE, statele membre trebuie să se asigure, pe o bază de nediscriminare cu privire la protecția drepturilor echivalente ale angajaților subcontractanților direcți stabiliți pe teritoriul lor, că contractantul al cărui angajator (prestator de servicii sau întreprindere de muncă temporară sau agenție de plasare) este un subcontractant direct poate, în plus față de sau în locul angajatorului, să fie considerat răspunzător de către lucrătorul detașat și/sau fondurile comune sau instituțiile partenerilor sociali pentru neplata:</p>	<p>Articolul 12</p> <p>Subcontractare – Răspunderea individuală și în solidar</p> <p>Cu privire la activitățile de construcție la care se face referire în anexa la Directiva 96/71/CE, pentru toate situațiile de detașare prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din Directiva 96/71/CE, statele membre trebuie să se asigure, Fiecare stat membru adoptă, pe o bază de nediscriminare, toate măsurile necesare pentru a garanta că o <u>întreprindere care desemnează o altă întreprindere pentru furnizarea de servicii răspunde eu privire la protecția drepturilor echivalente ale angajaților subcontractanților direcți stabiliți pe teritoriul lor, că contractantul al cărui angajator (prestator de servicii sau întreprindere de muncă temporară sau agenție de plasare) este un subcontractant direct poate, în plus față de sau în locul angajatorului, de îndeplinirea obligațiilor care revin unei asemenea întreprinderi sau contractant ori agent de muncă desemnat de această întreprindere să fie considerat răspunzător de către lucrătorul detașat și/sau fondurile comune sau instituțiile partenerilor sociali pentru neplata:</u></p>

Expunere de motive

Nu există motive pentru limitarea reglementării lanțurilor de subcontractare la sectorul construcțiilor. Clarificarea obligațiilor impuse.

Amendamentul 15

Articolul 12 alineatul (2)

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
Statele membre prevăd că un contractant care și-a îndeplinit obligațiile de diligență nu va fi considerat răspunzător în temeiul alineatului (1). Aceste sisteme trebuie să fie aplicate în mod transparent, nediscriminatoriu și proporțional. Ele pot necesita măsuri preventive luate de contractant în ceea ce privește dovezile furnizate de către subcontractant privind principalele condiții de muncă aplicabile lucrătorilor detașați, astfel cum sunt menționate la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 96/71/CE, inclusiv privind fișele de plată și plata salariilor, respectarea obligațiilor de securitate socială și/sau a obligațiilor fiscale în statul membru de stabilire și respectarea normelor aplicabile privind detașarea lucrătorilor.	Statele membre prevăd că un contractant care și-a îndeplinit obligațiile de diligență nu va fi considerat răspunzător în temeiul alineatului (1). Aceste sisteme aferente trebuie să fie aplicate în mod transparent, nediscriminatoriu și proporțional. Ele pot necesita măsuri preventive luate de contractant în ceea ce privește dovezile furnizate de către subcontractant privind principalele condiții de muncă aplicabile lucrătorilor detașați, astfel cum sunt menționate la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 96/71/CE, inclusiv privind fișele de plată și plata salariilor, respectarea obligațiilor de securitate socială și/sau a obligațiilor fiscale în statul membru de stabilire și respectarea normelor aplicabile privind detașarea lucrătorilor.

Expunere de motive

Nu există la nivelul UE o definiție a noțiunii de „obligații de diligență”. Obiectivul este, totodată, să se evite deresponsabilizarea contractantului în legătură cu verificarea respectării condițiilor de muncă de către subcontractant.

Amendamentul 16

Articolul 12 alineatul (3)

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
Statele membre pot, în conformitate cu legislația Uniunii, să prevadă norme mai stricte în legislația națională privind răspunderea, în mod nediscriminatoriu și proporțional, în ceea ce privește domeniul de aplicare și tipul răspunderii subcontractantului. Statele membre pot, de asemenea, în conformitate cu legislația Uniunii, să prevadă această răspundere în alte sectoare decât cele prevăzute în anexa la Directiva 96/71/CE. Statele membre pot, în aceste cazuri, să prevadă că un contractant care și-a îndeplinit obligațiile de diligență, astfel cum sunt definite în legislația națională, nu va fi considerat răspunzător.	Statele membre pot, în conformitate cu legislația Uniunii, să prevadă norme mai stricte în legislația națională privind răspunderea, în mod nediscriminatoriu și proporțional, în ceea ce privește domeniul de aplicare și tipul răspunderii subcontractantului. Statele membre pot, de asemenea, în conformitate cu legislația Uniunii, să prevadă această răspundere în alte sectoare decât cele prevăzute în anexa la Directiva 96/71/CE. Statele membre pot, în aceste cazuri, să prevadă că un contractant care și-a îndeplinit obligațiile de diligență, astfel cum sunt definite în legislația națională, nu va fi considerat răspunzător.

Expunere de motive

Nu există la nivelul UE o definiție a noțiunii de „obligații de diligență”. Obiectivul este, totodată, să se evite deresponsabilizarea contractantului în legătură cu verificarea respectării condițiilor de muncă de către subcontractant.

Amendamentul 17

Articolul 12, nou alineat, (4)

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
	<u>4a. În absența unui acord între partenerii sociali din sectorul respectiv care să stabilească un număr limitat de niveluri de subcontractare, acesta este limitat la trei;</u>

Expunere de motive

Acest amendament este consecința punctului 28 al recomandărilor politice ale avizului.

Amendamentul 18

Articolul 18, un nou articol după articolul 18

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
	<p data-bbox="815 387 916 412"><i>Nou articol</i></p> <p data-bbox="815 436 1187 461"><u>Clauză de menținere a nivelului de protecție</u></p> <p data-bbox="815 486 1358 763"><u>Punerea în aplicare a prezentei directive nu constituie în nicio situație temei suficient pentru a justifica o reducere a nivelului general de protecție a lucrătorilor din domeniile reglementate de prezenta directivă. Această aplicare nu aduce atingere drepturilor statelor membre și/sau patronatelor și sindicatelor de a adopta, ținând seama de evoluția circumstanțelor, acte cu putere de lege, norme administrative sau clauze contractuale diferite de cele existente la data adoptării prezentei directive, cu condiția ca acestea să respecte cerințele minime prevăzute în prezenta directivă.</u></p>

Expunere de motive

Această clauză, numită „de menținere a nivelului de protecție”, se introduce în prezent în numeroase directive ale UE și vizează o mai bună aplicare a acestora în statele membre. Transpunerea unei directive într-un stat membru nu trebuie să aibă ca efect diminuarea nivelului de protecție existent în domeniile în care se aplică directiva, în speță în ceea ce privește răspunderea în solidar prevăzută la articolul 12 al prezentei directive.

Amendamentul 19

Articolul 21

Textul propunerii Comisiei	Amendamentul CoR
<p data-bbox="256 1240 368 1265">Articolul 21</p> <p data-bbox="256 1290 357 1314">Raportarea</p> <p data-bbox="256 1339 798 1491">Nu mai târziu de cinci ani de la expirarea termenului de transpunere, Comisia înaintează un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European cu privire la punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive și formulează, după caz, propuneri adecvate.</p>	<p data-bbox="815 1240 927 1265">Articolul 21</p> <p data-bbox="815 1290 916 1314">Raportarea</p> <p data-bbox="815 1339 1356 1491">Nu mai târziu de cinci ani de la expirarea termenului de transpunere, Comisia înaintează un raport Parlamentului European, Consiliului, și Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor cu privire la punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive și formulează, după caz, propuneri adecvate.</p>

Expunere de motive

Solicitare coerentă cu aceea de a opta pentru articolul 153 TFUE ca temei juridic al propunerii de directivă.

Bruxelles, 29 noiembrie 2012

*Președintele
Comitetului Regiunilor*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Statutul unei fundații europene”

(2013/C 17/13)

COMITETUL REGIUNILOR

- susține proiectul de regulament privind statutul fundației europene (FE) propus de Comisie, considerând că se înscrie în siajul adoptării regulamentului privind inițiativa cetățenească europeană;
- susține prin urmare proiectul de regulament privind statutul fundației europene (FE) propus de Comisie și recunoaște că acesta se înscrie în siajul adoptării regulamentului privind inițiativa cetățenească europeană și al celui privind crearea statutului de grupare europeană de cooperare teritorială (GECT), pentru facilitarea și promovarea cooperării transfrontaliere, transnaționale și inter-regionale la nivel european;
- evidențiază faptul că acest statut trebuie să răspundă, pe de o parte, nevoii de simplificare și eficiență a fundațiilor, oferindu-le posibilitatea de a lucra mai eficient la proiecte transfrontaliere sau transnaționale, singure sau în parteneriat cu actorii naționali, locali și regionali, și, pe de altă parte, dorinței de securitate juridică și de clarificare a modului lor de funcționare și de finanțare din perspectiva publicului;
- înțelege preocuparea de găsire a unui echilibru între exigențele legislației naționale din diferitele state membre cu privire la minimul de active pe care trebuie să le dețină o fundație și dorința de a facilita crearea de FE pretutindeni în Uniune. Comitetul acordă totuși atenție necesității de a le garanta donatorilor și cetățenilor o soliditate suficientă a FE din punctul de vedere al patrimoniului și dorește ca, pe de o parte, nivelul minim de active necesar pentru înregistrarea unei FE să crească, ajungând la 50 000 EUR, în loc de 25 000 EUR (sumă prea mică, în opinia sa), și, pe de altă parte, ca suma respectivă să fie menținută pe toată durata existenței unei FE, sancțiunea pentru nerespectarea acestui prag fiind dizolvarea acesteia.

Raportor	dna Claudette BRUNET – LECHENAULT (FR-PSE), vicepreședintă a Consiliului general Saône și Loire
Document de referință	Propunere de regulament al Consiliului privind statutul unei fundații europene (FE) COM(2012) 35 final

I. INTRODUCERE

COMITETUL REGIUNILOR

1. este conștient de ponderea economică și de rolul esențial pe care îl joacă fundațiile pe întregul teritoriu european, în toate domeniile de interes public și în special în cele privind domeniile de competență a autorităților locale și regionale, precum serviciile sociale și de sănătate, securitatea socială, arta și cultura, educația și formarea, științele, cercetarea și inovarea sau mediul;

2. înțelege și regretă dificultățile întâmpinate de fundații în acțiunile pe care le întreprind dincolo de frontierele naționale, în cadrul unor proiecte transfrontaliere sau transnaționale, dificultăți care le determină să cheltuiască sume importante pentru consiliere sau structură, în loc să le utilizeze mai eficient pentru îndeplinirea misiunilor lor sociale;

3. susține proiectul de regulament privind statutul fundației europene (FE) propus de Comisie, considerând că se înscrie în siajul adoptării regulamentului privind inițiativa cetățenească europeană;

4. de asemenea, salută faptul că propunerea Comisiei se înscrie în perspectiva mai amplă a securizării activităților din economia socială și solidară în contextul pieței interne și, în acest sens, speră ca adoptarea unui statut al fundației europene să deschidă calea către un statut al societății mutuale europene;

5. evidențiază faptul că acest statut trebuie să corespundă nevoii de simplificare, eficiență și securitate juridică a fundațiilor, oferindu-le posibilitatea de a lucra mai bine la proiecte transfrontaliere sau transnaționale, singure sau în parteneriat cu actorii naționali, locali și regionali;

6. de asemenea, afirmă că, din perspectiva cetățenilor, acest statut trebuie să se înscrie în contextul dorinței de clarificare a modului de funcționare și finanțare a fundațiilor față de cetățeni;

7. dorește consolidarea componentei europene a FE, nu numai în momentul înființării, ci și pe toată durata existenței ei, și ca prevederile juridice aplicabile FE să țină pe cât posibil de proiectul de regulament și de statutul fiecărei FE, cu limitarea trimiterilor la legislațiile naționale;

8. amintește că, în măsura în care FE au capacitatea de a colecta fonduri private sau de a primi finanțări publice în vederea îndeplinirii misiunii lor, ele trebuie să aibă obligația de prezentare a conturilor în ceea ce privește utilizarea fondurilor, atât față de finanțatorii lor, cât și față de toți cetățenii Uniunii Europene;

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Ponderea economică a sectorului fundațiilor

9. constată că ponderea economică a sectorului fundațiilor nu este neglijabilă, nivelul cheltuielilor anuale în ansamblul acestuia fiind de ordinul a 150 de miliarde EUR, iar oferta directă de locuri de muncă cu normă întreagă ridicându-se la aproape 1 milion de persoane în întreaga Uniune Europeană;

10. ia notă de faptul că fundațiile sunt interesate să își desfășoare activitatea dincolo de frontierele naționale, pentru a răspunde global problemelor transversale, precum cele privind migrația, dezvoltarea socioeconomică, excelența în domeniul științific, drepturile omului, mediul etc.;

11. subliniază mai ales rolul pe care îl pot juca fundațiile în ceea ce privește utilizarea resurselor și creativității lor într-o perioadă de criză politică, financiară și socială acută în Europa, motiv pentru care studiarea tuturor posibilităților de a consolida Uniunea Europeană și de a le asigura cetățenilor săi un viitor și perspective de creștere economică este de o importanță esențială;

Constrângeri administrative greoaie și costisitoare

12. constată că fundațiile pot întâmpina dificultăți în funcționarea lor la nivel transnațional sau transfrontalier din cauza normelor impuse de legislațiile naționale, care le constrâng la cheltuieli anuale de consiliere și administrative diverse, reprezentând o parte estimată la 90-102 milioane EUR din resursele lor, fonduri pe care fundațiile le-ar putea utiliza pentru implementarea de proiecte de interes public, singure sau în parteneriat cu alte fundații ori autorități teritoriale;

Pentru un statut care să consolideze inițiativa cetățenească europeană prin intermediul rolului fundațiilor

13. subliniază că activitățile fundațiilor, care, de cele mai multe ori, au fost create la inițiativa unor persoane juridice de drept privat (particulari sau întreprinderi), se axează pe proiecte de interes general foarte importante pentru cetățenii europeni și deseori privesc domenii de competență ale autorităților regionale și locale, printre care, de exemplu, serviciile sociale și de sănătate, securitatea socială, arta și cultura, educația și formarea, științele, cercetarea și inovarea etc.;

14. consideră că opțiunea pentru o formă juridică nouă, ca alternativă la statutele naționale și care corespunde unui statut de „fundație europeană”, ar fi un factor esențial de îmbunătățire a rolului fundațiilor pe teritoriul Uniunii Europene;

15. susține prin urmare proiectul de regulament privind statutul fundației europene (FE) propus de Comisie și recunoaște că acesta se înscrie în sialul adoptării regulamentului privind inițiativa cetățenească europeană și al celui privind crearea statutului de grupare europeană de cooperare teritorială (GECT), pentru facilitarea și promovarea cooperării transfrontaliere, transnaționale și interregionale la nivel european;

16. este de părere că articolul 352 TFUE, care prevede că, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei și după aprobarea Parlamentului European, Consiliul adoptă măsurile corespunzătoare pentru a atinge unul dintre obiectivele menționate în tratate, este singurul temei juridic adecvat pentru această propunere de regulament, în absența unor prevederi specifice ale tratatelor care să confere instituțiilor Uniunii competențe speciale în acest sens; Această opțiune coincide cu cea din trecut, pentru adoptarea prevederilor referitoare la alte statute, precum cel al societății europene sau a grupării europene de interes economic, și nu afectează deloc reglementările de la nivel național referitoare la fundații. De asemenea, Comitetul relevă că, în cadrul mecanismului de avertizare timpurie privind transpunerea în practică a principiului subsidiarității, propunerea de regulament face obiectul unui singur aviz motivat, din totalul de 19 parlamente naționale care au purces la analiza dosarului;

17. evidențiază faptul că acest statut trebuie să răspundă, pe de o parte, nevoii de simplificare și eficiență a fundațiilor, oferindu-le posibilitatea de a lucra mai eficient la proiecte transfrontaliere sau transnaționale, singure sau în parteneriat cu actorii naționali, locali și regionali, și, pe de altă parte, dorinței de securitate juridică și clarificare a modului lor de funcționare și de finanțare din perspectiva publicului;

Promovarea componentei europene

18. speră ca componenta europeană a FE să fie promovată mai ferm, prin impunerea ca obiectiv al acesteia a desfășurării

de activități transnaționale sau transfrontaliere în momentul înființării sale, dar și pe parcursul întregii sale existențe;

19. în această privință, regretă că proiectul de regulament a adoptat deseori procedura de trimitere la legislațiile naționale ale statelor membre, acest demers părând o sursă de incertitudine juridică pentru FE, în absența unor reguli de armonizare;

Imperativul lizibilității, fiabilității și transparenței

20. amintește că, datorită capacității FE de a colecta fonduri private și de a primi finanțări publice în vederea îndeplinirii misiunii lor, ele trebuie să fie în măsură să le asigure donatorilor și finanțatorilor lor și, în general, tuturor cetățenilor de pe teritoriul Uniunii Europene, maximă securitate în ceea ce privește soliditatea lor și o transparență totală în ceea ce privește guvernanța lor și utilizarea fondurilor care le sunt atribuite;

Pentru clarificarea obiectivului FE

21. relevă faptul că, în anumite state membre sintagmele „utilitate publică” și „interes general” acoperă concepte diferite, iar în unele cazuri pot trimite fie la o procedură sau la un anumit statut juridic din legislația națională, fie la o abordare fiscală specifică, motiv pentru care propune armonizarea terminologiei folosind reținând expresia „interes public”, care să fie luată în considerare în mod uniform în fiecare stat membru pentru precizarea obiectivului FE și fără legătură cu abordarea fiscală;

22. de asemenea, dorește ca expresia „sport recreativ” să fie definită la articolul 5 din proiect, astfel încât să se evite riscul deturnării acțiunilor derulate de FE în direcția susținerii practicilor care țin mai degrabă de sportul profesionist;

Către o fiabilitate sporită

23. înțelege preocuparea de găsire a unui echilibru între exigențele legislației naționale din diferitele state membre cu privire la minimul de active pe care trebuie să le dețină o fundație și dorința de a facilita crearea de FE pretutindeni în Uniune. Comitetul acordă totuși atenție necesității de a le garanta donatorilor și cetățenilor o soliditate suficientă a FE din punctul de vedere al patrimoniului și dorește ca, pe de o parte, nivelul minim de active necesar pentru înregistrarea unei FE să crească, ajungând la 50 000 EUR, în loc de 25 000 EUR (sumă prea mică, în opinia sa), și, pe de altă parte, ca suma respectivă să fie menținută pe toată durata existenței unei FE, sancțiunea pentru nerespectarea acestui plafon fiind dizolvarea acesteia;

24. consideră că, în cazul FE, se pornește de la premisa că nu au scop lucrativ, admițând totuși posibilitatea ca ele să fie puse în situația de a desfășura activități economice pentru îndeplinirea misiunilor lor de interes public și propune modificarea articolului 11, pentru o mai bună definiție a limitelor în care o FE poate desfășura activități economice;

25. este de părere că aspectul remunerării membrilor consiliului de conducere și ai consiliului de supraveghere al FE este un corolar al naturii lor nonprofit și că trebuie stabilite prin proiect norme de principiu în această privință;

26. dorește ca principiile referitoare la prevenirea conflictelor de interese să fie clarificate, căci formularea actuală pare a genera interpretări variabile, care riscă să aibă un efect contrar celui dorit;

27. este de acord cu normele stabilite în materie de contabilitate și transparență, dar sugerează ca modalitățile de control și publicitate a activității FE să fie clarificate și precizate;

O nevoie de armonizare

28. este sensibil la mizele rigorii bugetare care au dictat opțiunea în favoarea instituirii unei autorități de supraveghere a FE la nivel național, ca alternativă la crearea unei proceduri și a unui organ de control la nivel european;

29. admite că este cazul să fie incluse în proiectul de statut prevederi de natură fiscală, dar nutrește rezerve în privința extinderii automate la FE a regimului fiscal acordat entităților naționale de interes public, din cauza decalajelor considerabile existente între statele membre în ceea ce privește condițiile de acordare a acestor regimuri fiscale favorabile la nivel național.

III. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 2 alineatul (5)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:</p> <p>5) „entitate de interes public“ înseamnă o fundație cu un obiectiv de interes public și/sau o persoană juridică de interes public similară fără o componentă alcătuită conform legislației unuia dintre statele membre;</p>	<p>În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:</p> <p>5) „entitate de interes public“ înseamnă o fundație cu un obiectiv de interes public și/sau o persoană juridică de interes public similară fără o componentă alcătuită conform legislației unuia dintre statele membre;</p>

Expunere de motive

Nota traducătorului: amendamentul nu se aplică versiunii în limba română [raportorul propune înlocuirea termenului „de utilitate publică” cu termenul „de interes public”].

Amendamentul 2

Articolul 5 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Articolul 5</p> <p>Obiectivul de interes public</p> <p>1. FE este o entitate constituită separat pentru un obiectiv de interes public.</p>	<p>Articolul 5</p> <p>Obiectivul de interes public</p> <p>1. FE este o entitate constituită separat pentru un obiectiv de interes public.</p>

Expunere de motive

Nota traducătorului: amendamentul nu se aplică versiunii în limba română, dat fiind că titlul articolului 5 este „Obiectivul de interes public” (în limba franceză: „*Objectif d'utilité publique*”). Termenul „interes public” permite armonizarea noțiunilor de „utilitate publică” și de „interes general” și limitarea riscului de confuzie cu concepte de drept fiscal sau de drept public utilizate în anumite state membre pentru a acorda fundațiilor de drept național un statut sau un regim fiscal special.

Amendamentul 3

Articolul 5 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Articolul 5</p> <p>Obiectivul de interes public</p> <p>2. FE se află în slujba interesului public în sens general.</p> <p>Poate fi constituită numai pentru următoarele obiective, pentru care sunt destinate irevocabil activele sale:</p> <p>a) [...]</p> <p>r) sporturi recreative;</p> <p>s) [...].</p>	<p>Articolul 5</p> <p>Obiectivul de interes public</p> <p>2. FE se află în slujba interesului public în sens general.</p> <p>Poate fi constituită numai pentru următoarele obiective, pentru care sunt destinate irevocabil activele sale:</p> <p>a) [...]</p> <p>r) sporturi recreative, <u>definite ca activități sportive practicate de persoane care nu dobândesc pe această cale venituri semnificative, în mod regulat;</u></p> <p>s) [...]</p> <p>t) <u>apărarea victimelor violențelor de orice natură.</u></p>

Expunere de motive

Considerăm că este util să definim cu exactitate noțiunea de sport recreativ, în măsura în care, în funcție de sportul respectiv, practicile diferă de la un stat la altul, iar anumite sporturi, cunoscute drept recreative, sunt totuși practicate la un nivel și în condiții care le apropie de exercitarea unei activități profesionale, care nu intră în sfera interesului public.

În plus, este util să adăugăm mențiunea privind apărarea victimelor violențelor de orice natură. Subliniem importanța cooperării cu țările terțe menționate în paragraful următor.

Amendamentul 4

Articolul 6

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Articolul 6</p> <p>Componenta transfrontalieră</p> <p>În momentul înregistrării, FE desfășoară activități sau are ca obiectiv stipulat în statut desfășurarea de activități în minimum două state membre.</p>	<p>Articolul 6</p> <p>Componenta transfrontalieră europeană</p> <p>În momentul înregistrării, FE desfășoară activități sau are ca obiectiv stipulat în statut desfășurarea de activități în minimum două state membre.</p> <p><u>După înregistrare, FE desfășoară activități în cel puțin două state membre.</u></p> <p><u>Ea trebuie să desfășoare în continuare aceste activități în minimum două state membre, pe toată durata existenței sale.</u></p>

Expunere de motive

Amendamentul propus are ca scop consolidarea dimensiunii europene a FE, prin asigurarea caracterului real al desfășurării activității în mai multe state membre pe tot parcursul existenței FE, nu numai în momentul creării acesteia. În cazul unei FE nou create, care nu poate desfășura activități în momentul înregistrării ei, dimensiunea europeană trebuie să apară în obiectivul stipulat prin statut, ceea ce explică modificarea în consecință a textului.

Amendamentul 5

Articolul 7 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Articolul 7	Articolul 7
Active	Active
2. FE deține active în valoare minimă de 25 000 EUR.	2. FE deține <u>în momentul înregistrării și pe toată durata existenței sale</u> active în valoare minimă de 25 000 <u>50 000</u> EUR.

Expunere de motive

Pentru a asigura în mai mare măsură soliditatea și fiabilitatea de care trebuie să dea dovadă o FE, Comitetul propune ca suma minimă reprezentând activele necesare la data înființării sale să fie majorată până la 50 000 EUR și menținută la această valoare pe toată durata existenței sale.

Amendamentul 6

Articolul 10 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Articolul 10	Articolul 10
Capacitate juridică	Capacitate juridică
1. FE are capacitate juridică deplină în toate statele membre.	1. FE are capacitate juridică deplină în toate statele membre, <u>cu excepția restricțiilor prevăzute de prezentul regulament.</u>
Cu excepția cazului în care i se interzice prin statut, FE are toate drepturile necesare pentru a-și desfășura activitățile, inclusiv dreptul de a deține bunuri mobile și imobile, de a acorda granturi, de a strânge fonduri, de a primi și a păstra donații de orice fel, inclusiv acțiuni și alte instrumente negociabile, succesiuni și donații „în natură” din orice sursă legitimă, inclusiv din țări terțe.	Cu excepția cazului în care i se interzice prin statut, FE are toate drepturile necesare pentru a-și desfășura activitățile, inclusiv dreptul de a deține bunuri mobile și imobile, de a acorda granturi, de a strânge fonduri, de a primi și a păstra donații de orice fel, inclusiv acțiuni și alte instrumente negociabile, succesiuni și donații „în natură” din orice sursă legitimă, inclusiv din țări terțe.
Dacă este necesar pentru desfășurarea activităților sale, FE are dreptul de a se stabili în orice stat membru.	Dacă este necesar pentru desfășurarea activităților sale, FE are dreptul de a se stabili în orice stat membru.

Expunere de motive

În condițiile limitărilor impuse activităților economice, prevăzute la articolul 11 (urmărirea unor obiective de interes public; activitățile economice neasociate obiectivului de interes public al FE sunt permise în proporție de maximum 10% din cifra de afaceri anuală netă a FE, cu condiția ca rezultatele activităților neasociate să fie prezentate separat în conturi și să fie utilizate doar pentru misiunile de interes public ale FE), prevederea conform căreia FE are capacitate juridică deplină în toate statele membre necesită completări.

Amendamentul 7

Articolul 11

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Articolul 11</p> <p>Activități economice</p> <p>1. Cu excepția cazului în care i se interzice prin statut, FE are capacitatea și libertatea de a efectua tranzacții sau alte activități economice cu condiția ca profitul să fie utilizat exclusiv pentru obiectivul său (obiectivele sale) de interes public.</p> <p>2. Activitățile economice neasociate obiectivului de interes public al FE sunt permise în proporție de maximum 10% din cifra de afaceri anuală netă a FE, cu condiția ca rezultatele activităților neasociate să fie prezentate separat în conturi.</p>	<p>Articolul 11</p> <p>Activități economice</p> <p>1. Cu excepția cazului în care i se interzice prin statut, FE are capacitatea <u>de a desfășura și libertatea de a efectua tranzacții sau alte activități economice cu condiția ca profitul să fie utilizat exclusiv pentru obiectivul său (obiectivele sale) dacă acestea sunt indisolubil legate de misiunile sale de interes public, cu condiția ca toate beneficiile obținute să fie alocate urmării obiectivului său de interes public.</u></p> <p>2. Activitățile economice neasociate obiectivului de interes public al FE <u>nu</u> sunt permise <u>decât în proporție de maximum limita a 10% din cifra de afaceri resursele anuale nete ale FE, cu condiția ca rezultatele activităților neasociate să fie prezentate separat în conturi și să fie destinate în totalitate îndeplinirii misiunilor sale de interes public.</u></p>

Expunere de motive

Amendamentul propus are drept scop o mai bună încadrare a capacității unei FE de a desfășura activități economice, astfel încât aceasta să nu își piardă caracteristica fundamentală de organism fără scop lucrativ, recurgând în mod abuziv la operațiuni pur comerciale, fără vreo legătură cu misiunea sa.

Amendamentul 8

Articolul 21

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Articolul 21</p> <p>Înregistrare</p> <p>1. FE este înregistrată într-un singur stat membru.</p> <p>2. FE creată prin fuziunea a două entități de interes public stabilite legal în același stat membru este înregistrată în statul membru în cauză.</p> <p>3. FE creată prin fuziune transfrontalieră este înregistrată într-unul dintre statele membre în care entitățile care au fuzionat au fost stabilite legal.</p> <p>4. FE creată prin conversie este înregistrată în statul membru în care entitatea care a efectuat conversia a fost stabilită inițial.</p>	<p>Articolul 21</p> <p>Înregistrare</p> <p>1. FE este înregistrată <u>într-un singur statul membru în care își are sediul social.</u></p> <p>2. FE creată prin fuziunea a două entități de interes public stabilite legal în același stat membru este înregistrată în statul membru în cauză.</p> <p>3. FE creată prin fuziune transfrontalieră este înregistrată <u>într-unul dintre statele membre în statul membru în care și-a stabilit sediul social fundația care încorporează celelalte entități în care entitățile care au fuzionat au fost stabilite legal.</u></p> <p>4. FE creată prin conversie este înregistrată în statul membru în care entitatea care a efectuat conversia a fost stabilită inițial.</p>

Expunere de motive

Din motive de securitate juridică, se propune să se țină seama ca punctul de conexiune personală al sediului social al FE să reprezinte al doilea criteriu pentru determinarea registrului în care trebuie să se înscrie FE.

Amendamentul 9

Se adaugă un articol nou după articolul 31

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p>Principii ale guvernancei</p> <p>1. <u>Nicio persoană nu poate fi în același timp atât membru al consiliului de conducere, cât și membru al consiliului de supraveghere.</u></p> <p>2. <u>Membrii consiliului de conducere și ai consiliului de supraveghere își exercită funcțiile în mod neremunerat. În anumite condiții, stabilite prin statut, le pot fi rambursate sumele cheltuite pentru îndeplinirea obligațiilor lor.</u></p> <p>3. <u>Un fondator, un membru al consiliului de conducere sau al consiliului de supraveghere, un director executiv sau un auditor nu poate primi beneficii directe sau indirecte, nici nu le poate transfera unei persoane cu care are o relație de afaceri sau o relație familială apropiată, cu excepția cazului în care beneficiile servesc la îndeplinirea obligațiilor sale în cadrul FE.</u></p>

Expunere de motive

Amendamentul propus reflectă preocuparea Comitetului de a preciza normele de guvernance și etică ce decurg din caracterul prin definiție nonprofit al fundațiilor europene și care răspund exigențelor de lizibilitate și transparență așteptate din partea acestora.

Amendamentul 10

Articolul 32

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p><i>Articolul 32</i></p> <p>Conflicte de interese</p> <p>1. Fondatorul și alți membri ai consiliului care pot avea o relație de afaceri, familială sau de altă natură cu fondatorul sau unii cu ceilalți, relație care ar putea genera un conflict de interese real sau potențial, de natură să le influențeze capacitatea de judecată, nu constituie majoritatea în consiliul de conducere.</p> <p>2. Nicio persoană nu poate fi în același timp atât membru al consiliului de conducere, cât și membru al consiliului de supraveghere.</p> <p>3. Un fondator, un membru al consiliului de conducere sau de supraveghere, un director executiv sau un auditor nu poate primi beneficii directe sau indirecte, nici nu le poate transfera unei persoane cu care are o relație de afaceri sau o relație familială apropiată, cu excepția cazului în care beneficiile servesc la îndeplinirea obligațiilor sale în cadrul FE.</p>	<p><i>Articolul 32</i></p> <p>Conflicte de interese</p> <p>1. Fondatorul și alți membri ai consiliului care pot avea o relație de afaceri, familială sau de altă natură cu fondatorul sau unii cu ceilalți, relație care ar putea genera un conflict de interese real sau potențial, de natură să le influențeze capacitatea de judecată, nu constituie majoritatea în consiliul de conducere. <u>Orice membru al consiliului de conducere sau al consiliului de supraveghere trebuie să informeze FE în scris despre existența oricărui interes, direct sau indirect, într-o terță parte, susceptibil să îl pună într-o situație de conflict între interesul său personal sau al unei persoane cu care are o relație de afaceri sau o relație familială și interesul FE.</u></p> <p>2. Nicio persoană nu poate fi în același timp atât membru al consiliului de conducere, cât și membru al consiliului de supraveghere. <u>Orice membru al consiliului de conducere sau al consiliului de supraveghere, după caz, trebuie să se abțină de la prezența sau participarea la vreo deliberare sau la adoptarea vreunei decizii atunci când are loc o dezbateră cu privire la o entitate sau o persoană cu care are o relație de afaceri sau o relație familială sau în care are interese, direct ori indirect.</u></p> <p>3. Un fondator, un membru al consiliului de conducere sau de supraveghere, un director executiv sau un auditor nu poate primi beneficii directe sau indirecte, nici nu le poate transfera unei persoane cu care are o relație de afaceri sau o relație familială apropiată, cu excepția cazului în care beneficiile servesc la îndeplinirea obligațiilor sale în cadrul FE.</p>

Expunere de motive

Amendamentul propus reflectă preocuparea Comitetului în ceea ce privește consolidarea normelor de guvernare și de etică ce trebuie să răspundă exigențelor de lizibilitate și transparență așteptate din partea fundațiilor europene de către donatori și de toți cetățenii.

Amendamentul 11

Articolul 33

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p><i>Articolul 33</i></p> <p>Reprezentarea FE în relațiile cu terții</p> <p>Consiliul de conducere, precum și orice altă persoană autorizată de consiliul de conducere și care acționează conform instrucțiunilor sale, pot să reprezinte FE în relațiile cu terții și în cadrul procedurilor judiciare.</p>	<p><i>Articolul 33</i></p> <p>Reprezentarea FE în relațiile cu terții</p> <p>Consiliul de conducere, precum și orice altă persoană autorizată de consiliul de conducere și care acționează conform instrucțiunilor sale <u>și este înscrisă în registru</u>, pot să reprezinte FE în relațiile cu terții și în cadrul procedurilor judiciare.</p>

Expunere de motive

Clarificare: numai persoanele înscrise în registru sunt autorizate să reprezinte FE în relațiile cu terți și în procedurile judiciare, așa cum prevede propunerea de regulament supusă examinării la articolul 23 alineatul (1), litera (e), subpunctul ii).

Amendamentul 12

Articolul 34 alineatul (5)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p><i>Articolul 34</i></p> <p>Transparență și asumarea răspunderii</p> <p>5. Conturile anuale, aprobate de consiliul de conducere, alături de avizul emis de persoana responsabilă de auditarea conturilor, precum și raportul de activitate sunt publicate.</p>	<p><i>Articolul 34</i></p> <p>Transparență și asumarea răspunderii</p> <p>5. Conturile anuale, aprobate de consiliul de conducere, alături de avizul emis de persoana responsabilă de auditarea conturilor, precum și raportul de activitate sunt publicate. <u>Ele trebuie să fie cel puțin disponibile pentru orice cetățean european, pe site-ul internet al FE.</u></p>

Expunere de motive

Amendamentul propus reflectă preocuparea Comitetului în ceea ce privește consolidarea normelor de guvernare și de etică ce trebuie să răspundă exigențelor de lizibilitate și transparență așteptate din partea fundațiilor europene de către donatori și de toți cetățenii.

Amendamentul 13

Articolul 43 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Decizia de lichidare</p> <p>[...]</p>	<p>Decizia de lichidare</p> <p>[...]</p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>2. După audierea consiliului de conducere al FE, autoritatea de supraveghere poate decide să lichideze FE sau, dacă legislația națională în vigoare conține prevederi în acest sens, poate propune unei instanțe competente lichidarea sa, în situațiile următoare:</p> <p>(a) atunci când consiliul de conducere nu a luat măsuri în situațiile menționate la alineatul (1);</p> <p>(b) atunci când FE încalcă în mod constant statutul, prezentul regulament sau legislația națională în vigoare.</p>	<p>2. După audierea consiliului de conducere al FE, autoritatea de supraveghere poate decide să lichideze FE <u>și să desemneze un lichidator</u> sau, dacă legislația națională în vigoare conține prevederi în acest sens, poate propune unei instanțe competente lichidarea sa <u>și un lichidator</u>, în situațiile următoare:</p> <p>(a) atunci când consiliul de conducere nu a luat măsuri în situațiile menționate la alineatul (1);</p> <p>(b) atunci când FE încalcă în mod constant statutul, prezentul regulament sau legislația națională în vigoare.</p>

Amendamentul 14

Articolul 44 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Lichidarea</p> <p>1. În cazul în care autoritatea de supraveghere a aprobat decizia consiliului de conducere în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) al doilea paragraf ori în cazul în care autoritatea de supraveghere sau, dacă este cazul, o instanță, a decis lichidarea FE, activele deținute de FE sunt utilizate în conformitate cu prezentul articol alineatul (2).</p>	<p>Lichidarea</p> <p>1. În cazul în care autoritatea de supraveghere a aprobat decizia consiliului de conducere în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) al doilea paragraf ori în cazul în care autoritatea de supraveghere sau, dacă este cazul, o instanță, a decis lichidarea FE, activele deținute de FE sunt utilizate în conformitate cu prezentul articol alineatul (2). <u>Cheltuielile de lichidare sunt suportate de FE.</u></p>

Bruxelles, 29 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Substanțele prioritare din domeniul politicii apei”

(2013/C 17/14)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută propunerea Comisiei privind extinderea listei substanțelor prioritare din domeniul politicii apei și este de părere că pentru atingerea obiectivelor propunerii este necesar ca substanțele medicamentoase să fie incluse în lista substanțelor prioritare și a substanțelor prioritare periculoase sau cel puțin să fie analizată această eventualitate;
- solicită serviciilor răspunzătoare ale Comisiei Europene să verifice fără întârziere autorizarea substanțelor medicamentoase și să emită o recomandare privind utilizarea lor pe piața UE; consideră că este esențial să se țină cont de reducerea impactului asupra mediului încă de la producerea și autorizarea acestor substanțe. Subliniază că trebuie întreprinse acțiuni prin care să se asigure că măsurile de monitorizare sunt eficiente din punct de vedere al costurilor pentru autoritățile locale și regionale;
- solicită extinderea termenului până la care statele membre trebuie să îndeplinească cerințele directivei la 24 de luni după adoptarea acesteia, pentru a permite o apreciere exactă a efectelor dispozițiilor legale naționale și pentru a distribui pe o perioadă mai lungă costurile care revin autorităților locale și regionale;
- solicită ca, pentru substanțele cu numerele 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 și 34 până la 48, statele membre să aplice SCM-urile începând cu revizuirea planurilor de management al bazinelor hidrografice din 2021, în vederea atingerii unei stări chimice bune pentru aceste substanțe până în anul 2027;
- recunoaște necesitatea ca statele membre să monitorizeze substanțele de pe lista de supraveghere, dar consideră că ar fi potrivit să înceapă această monitorizare la cel puțin 12 luni după includerea unei substanțe în lista de supraveghere, pentru a acorda suficient timp pregătirii acestui proces. Pentru monitorizarea substanțelor incluse în lista de supraveghere, statele membre pot, de asemenea, coopera la nivel transfrontalier.
- subliniază că este foarte important să se permită accesul la informațiile despre substanțele periculoase și să se garanteze transparența în acest domeniu și este de părere că populația ar trebui informată în legătură cu starea mediului acvatic și cu măsurile planificate de îmbunătățire a acestuia.

Raportor

dna Urve ERIKSON (EE-AE), membră a Consiliului local Tudulinna

Document de referință

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2000/60/CE și 2008/105/CE în ceea ce privește substanțele prioritare din domeniul politicii apei

COM(2011) 876 final - 2011/0429 COD

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. Observații generale

1. salută propunerea Comisiei, care tratează lista substanțelor prioritare din domeniul politicii apei, adică substanțele chimice enumerate în anexa X la Directiva-cadru privind apa (Directiva 2000/60/CE), care prezintă un risc semnificativ pentru mediul acvatic sau prin intermediul mediului acvatic, la nivelul UE;

2. este de părere că modificările propuse sunt rezultatul Strategiei UE pentru biodiversitate până în 2020. Propunerile de modificare a directivelor în ceea ce privește substanțele prioritare din domeniul politicii apei reflectă obiectivele stabilite în Strategia privind biodiversitatea și o completează pe aceasta;

3. salută definirea cu claritate a noțiunii de substanțe periculoase prioritare și este de acord cu extinderea și revizuirea listei substanțelor prioritare; subliniază că adăugarea de noi substanțe prioritare trebuie să se facă pe baza unor dovezi științifice solide privind impactul substanțelor respective asupra oamenilor, animalelor și plantelor, dar și în funcție de fezabilitatea și costurile controlării și eliminării acestor substanțe din circuitul apei;

4. este de părere că trebuie îmbunătățită și mai mult calitatea apei, dat fiind că pentru ecosistem în general, dar și pentru sănătatea umană, conservarea unui mediu acvatic echilibrat este indispensabilă. De asemenea, o bună gestionare a apelor curgătoare și stătătoare are efecte pozitive asupra economiei din acvacultură;

5. este de acord cu mecanismul listei de monitorizare ca instrument pentru a asigura o mai bună protecție a resurselor de apă în UE, mecanism care a fost creat pentru a sprijini, prin intermediul monitorizării specifice efectuate de UE a posibilităților substanțe periculoase, procesul de stabilire a priorităților în cursul viitoarei revizuirii a listei substanțelor prioritare;

6. subliniază că aportul nivelului local și regional la protecția mediului este deosebit de important. Acest lucru se datorează posibilității de a recurge la cunoașterea existentă la nivel local, precum și faptului că aceste comunități locale și regionale sunt afectate în mod disproporționat de substanțele prioritare și de substanțele periculoase prioritare care dăunează mediului acvatic;

B. Recomandări politice

7. sprijină modificarea propusă de Comisie, conform căreia pentru atingerea unei situații ecologice bune a tuturor apelor din UE, standardele pentru substanțele chimice nu trebuie stabilite doar la nivel național, ci și la nivel local, precum și la nivelul bazinelor hidrografice, și atrage totodată atenția asupra faptului că statelor membre trebuie să li se acorde suficient timp și să li se pună la dispoziție resurse suplimentare pentru a adopta actele legislative și actele administrative necesare și pentru a putea pune în aplicare dispozițiile referitoare la o bună stare chimică și ecologică a apelor;

8. este de acord cu principiile privind monitorizarea substanțelor periculoase, conform cărora cauzele poluării ar trebui investigate la sursă, cât mai aproape în timp și spațiu de origine, ținând totodată seama de durabilitatea economică și de protecția mediului. În cazul în care se omite luarea unor măsuri suplimentare, se pot produce daune profunde și durabile pentru mediu. De aceea este foarte important să se cerceteze și să se țină sub observație sursele de poluare posibile, pentru a recunoaște amploarea și pericolele poluării pentru mediul acvatic cât mai curând posibil. În afară de aceasta, trebuie urmărit drumul posibil al substanțelor periculoase în natură, cu ajutorul unor matrice adecvate. Prin urmare, CoR se pronunță în favoarea fixării unor limite eficiente în materie de emisii, aplicabile la nivelul UE;

9. este de acord că substanțele persistente, bioacumulative și toxice (substanțele PBT), precum și alte substanțe care se comportă la fel ca substanțele PBT pot fi nocive timp de decenii pentru mediul acvatic, chiar dacă s-au luat deja măsuri ample de reducere sau de eliminare a emisiilor de astfel de substanțe. Atrage totodată atenția asupra faptului că noțiunea de substanțe periculoase din prezenta propunere de directivă are la bază ideea de pericol și nu cea de risc. În consecință, în proiectul de directivă se prevăd anumite limite superioare ale concentrațiilor, în timp ce riscurile care decurg din reacțiile cu alte substanțe în mediul acvatic nu sunt luate în considerare. Atât din punct de vedere al analizei, cât și financiar, ar fi util să se țină seama de efectele legăturilor chimice ale substanțelor care apar în apele interioare, întrucât aceste legături pot influența mediul acvatic chiar și în concentrații extrem de mici;

10. subliniază că este foarte important să se permită accesul la informațiile despre substanțele periculoase și să se garanteze transparența în acest domeniu și este de părere că populația ar trebui informată în legătură cu starea mediului acvatic și cu măsurile planificate de îmbunătățire a acestuia;

11. recunoaște necesitatea ca statele membre să monitorizeze substanțele incluse în lista de supraveghere, însă consideră că ar fi util ca procesul să înceapă la un an după includerea substanței în listă, astfel încât să existe suficient timp pentru pregătiri;

12. se opune înăspririi cerințelor de monitorizare la care face referire articolul 8b din propunerea de directivă, în special în ceea ce privește posibilitatea adoptării unor acte delegate;

13. este de părere că pentru atingerea obiectivelor propunerii este necesar ca substanțele medicamentoase să fie incluse în lista substanțelor prioritare și a substanțelor prioritare periculoase sau cel puțin să fie analizată această eventualitate, deoarece există dovezi științifice că reziduurile medicamentoase din ape nu sunt doar dăunătoare pentru mediu, ci pot reprezenta o amenințare și pentru sănătatea umană și pot antrena o „poluare genetică” a peștilor. Evaluarea Comisiei Europene arată că substanțele medicamentoase menționate sunt periculoase pentru mediul acvatic și posibil și pentru oameni. Prin urmare, CoR solicită serviciilor răspunzătoare ale Comisiei Europene să verifice fără întârziere autorizarea acestor substanțe și să emită o recomandare privind utilizarea lor pe piața UE. În acest context, Comitetul Regiunilor consideră indispensabil să se realizeze analize cu privire la metodele de tratare și eficiența acestora din punct de vedere al costurilor. Comitetul Regiunilor consideră că este esențial să se țină cont de reducerea impactului asupra mediului încă de la producerea și autorizarea substanțelor medicamentoase. În sfârșit, Comitetul subliniază că autoritățile locale și regionale trebuie consultate, la reformularea și coordonarea actelor legislative în vigoare, cu privire la posibilitățile de analiză și de optimizare a monitorizării și că trebuie întreprinse acțiuni prin care să se asigure că măsurile sunt eficiente din punct de vedere al costurilor;

14. observă că poluarea apei este un fenomen transfrontalier. Prin urmare, crearea unor norme paneuropene pentru calitatea apei merită salută. Statelor membre li se solicită să supravegheze substanțele prioritare în ape și să notifice depășirea standardelor de calitate a mediului, în acest context fiind dorit ca regiunile să coopereze. Este important să se stabilească cum, unde și în ce mod trebuie efectuată monitorizarea biotei, pentru a asigura că această monitorizare este comparabilă în toate statele membre. Comitetul subliniază că introducerea mecanismului listei de supraveghere la nivelul UE reprezintă o contribuție esențială la eforturile ultimilor ani de a realiza îmbunătățiri ale standardelor de mediu în materie de poluare a solului, poluare a aerului, protecție a biodiversității și dezvoltare durabilă; subliniază că este esențial ca în cadrul proiectelor viitoare să fie consultate și autoritățile locale și regionale, pentru a identifica posibilitățile optime și pentru a garanta durabilitatea protecției mediului;

15. atrage atenția asupra faptului că apele pot fi poluate și prin diverse produse care conțin substanțe prioritare și pericu-

loase, atunci când ajung în natură în cursul sau la sfârșitul ciclului lor de viață. Prin urmare este deosebit de important să se țină sub supraveghere în UE produsele problematice care conțin substanțe periculoase și distribuția acestora. Totodată, trebuie informați cetățenii despre aceste produse, despre manipularea și utilizarea lor corectă, pentru a reduce cantitățile de substanțele periculoase din aceste produse care ajung în natură. Adesea, realitatea este că, deși nu se fabrică produse conținând substanțe periculoase și nu se utilizează produse chimice dăunătoare, ne confruntăm cu efectele asupra mediului ale unor bunuri și produse importate. În vederea asigurării unei stări ecologice bune a apelor, măsurile planificate ar trebui privite într-un context mai larg. De asemenea, ar fi oportună revizuirea actualei limite maxime de reziduuri (LMR) pentru alimente, în special în cazul importurilor de alimente de origine vegetală în UE;

16. critică în acest context faptul că, în continuare, Comisia nu prevede introducerea unei reglementări europene cu privire la emisii, respectiv cu privire la fabricarea și comercializarea acestor substanțe sau a unor produse care conțin aceste substanțe, reglementare care ar permite statelor membre să garanteze respectarea cerințelor prevăzute în propunerea de directivă;

Importanța locală și regională

17. este de părere că împiedicarea unor daune durabile pentru ape trebuie să reprezinte o preocupare principală a politicii de mediu a UE. În acest domeniu, Comitetului Regiunilor, ca organism ce reprezintă nivelul local și regional în UE, îi revine un mandat clar. Cu ajutorul autorităților locale și regionale, Comitetul Regiunilor este în măsură să reunească cunoștințele de la nivelurile local și regional și să ajute la monitorizarea care trebuie efectuată de statele membre. Identificarea problemelor locale și regionale cu ajutorul autorităților de la nivelurile respective și furnizarea de informații și pregătire acestora pot contribui la punerea în aplicare eficace a propunerilor de modificare a directivelor, precum și la rezolvarea problemelor apărute;

18. consideră că, deoarece o bună calitate a apelor este benefică atât pentru calitatea vieții, cât și pentru dezvoltarea întreprinderilor, autoritățile locale și regionale joacă un rol central prin contribuția lor la asigurarea acesteia;

19. subliniază rolul autorităților locale și regionale în difuzarea, la toate nivelurile societății, a informațiilor despre starea chimică a apelor și măsurile legate de aceasta; sprijinul și implicarea publicului reprezintă o condiție prealabilă pentru a proteja apele, pentru a identifica problemele, pentru a stabili măsurile cele mai potrivite pentru rezolvarea lor și pentru a determina costurile;

Principiul subsidiarității

20. subliniază faptul că bazinele hidrografice comune, care depășesc frontierele naționale, acoperă 60% din teritoriul UE. Prin urmare, protecția eficientă a resurselor de apă necesită o abordare comună la nivelul UE. Documentul examinat se limitează la identificarea substanțelor prioritare și la stabilirea de standarde comune de calitate a mediului. Nu se propun măsuri suplimentare de control al poluării la nivelul UE, în afara celor deja existente. Măsurile specifice și suplimentare de control al poluării sunt lăsate la latitudinea statelor membre, care pot alege modul cel mai eficient de îndeplinire a obiectivelor, ținând seama de condițiile locale;

21. este de părere că, prin natura lor, obiectivele măsurilor propuse nu pot fi atinse într-un grad suficient de statele membre singure, putând fi realizate mai bine la nivelul UE, date fiind amploarea și efectele lor; propunerea este așadar conformă cu principiul subsidiarității stabilit de articolul 5 din Tratatul UE. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, propunerea examinată nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective;

22. crede că, deși în motivarea propunerii Comisiei se afirmă că nu vor exista efecte asupra bugetului, ar trebui totuși luat în considerare faptul că în statele membre va apărea o creștere a costurilor și la nivel regional și local pentru monitorizarea suplimentară, pentru identificarea substanțelor noi și pentru eliminarea noilor substanțe periculoase. Deoarece trebuie însă făcute eforturi pentru menținerea unui mediu curat, este util să se creeze condițiile pentru o bună stare ecologică a apelor. Altfel, costurile pentru păstrarea curățeniei apei vor fi cu mult mai mari în viitor. Pe termen lung, protecția apelor are o utilitate semnificativă;

23. ia notă de aprecierea Comisiei, conform căreia beneficiile aduse de transpunerea directivei propuse ar consta în principal în faptul că purificarea apei, astfel încât aceasta să devină potabilă, va presupune mai puține costuri. Reducerea substanțelor prioritare în apă are efecte, prin intermediul apei potabile și alimentelor, asupra sănătății oamenilor, reducerea cheltuielilor de sănătate putând fi deci considerată un beneficiu.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE**Amendamentul 1**

Articolul 2, modificarea Directivei 2008/105/CE: reformularea articolului 3

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p><i>Articolul 3</i></p> <p>1. În conformitate cu articolul 1 din prezenta directivă și cu articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, pentru corpurile de apă de suprafață, statele membre aplică SCM-urile stabilite în partea A din anexa I la prezenta directivă.</p> <p>Pentru corpurile de apă de suprafață, statele membre aplică SCM-urile în conformitate cu cerințele stabilite în partea B din anexa I.</p> <p>2. Pentru substanțele cu numerele 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 și 44, prevăzute în partea A din anexa I, statele membre aplică SCM-urile pentru biota stabilite în partea A din anexa I. Pentru restul substanțelor, statele membre aplică SCM-urile pentru apă stabilite în partea A din anexa I.</p>	<p><i>Articolul 3</i></p> <p>1. În conformitate cu articolul 1 din prezenta directivă și cu articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, pentru corpurile de apă de suprafață, statele membre aplică SCM-urile stabilite în partea A din anexa I la prezenta directivă.</p> <p>Pentru corpurile de apă de suprafață, statele membre aplică SCM-urile în conformitate cu cerințele stabilite în partea B din anexa I.</p> <p>2. <u>Pentru substanțele cu numerele 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 și 34 până la 48, statele membre aplică SCM-urile începând cu revizuirea planurilor de management al bazinelor hidrografice din 2021, în vederea atingerii unei stări chimice bune pentru aceste substanțe până în anul 2027.</u></p> <p>23. Pentru substanțele cu numerele 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 și 44, prevăzute în partea A din anexa I, statele membre aplică SCM-urile pentru biota stabilite în partea A din anexa I. Pentru restul substanțelor, statele membre aplică SCM-urile pentru apă stabilite în partea A din anexa I.</p>

Expunere de motive

Se propune introducerea unui nou alineat 2. Propunerea de directivă prevede luarea în considerare a acestor substanțe deja în planurile de management al bazinelor hidrografice pentru 2015. Pe de o parte, ținând seama de timpul limitat la dispoziție, nu vor exista suficiente date de monitorizare pentru a se evalua poluarea și starea apelor. Astfel lipsește însăși baza pentru planificarea măsurilor. În plus, trebuie spus că, în prezent, nivelul de cunoștințe cu privire la măsurile posibile de reducere a nivelului de poluare cu aceste substanțe este foarte modest. Prin urmare, timpul până la elaborarea celui de-al doilea plan de management, care trebuie prezentat opiniei publice la sfârșitul anului 2014, nu este suficient pentru a se ține seama de aceste substanțe în mod corespunzător.

Amendamentul 2

Articolul 2, modificarea Directivei 2008/105/CE: inserarea articolului 8 b – Lista de supraveghere, alineatul (4)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>4. Statele membre monitorizează fiecare substanță din lista de supraveghere, la stații de monitorizare reprezentative selectate, pentru o perioadă de cel puțin 12 luni care începe în termen de 3 luni de la includerea substanței în lista de supraveghere.</p> <p>Fiecare stat membru selectează cel puțin o stație per arie geografică de 15 000 km² în medie; fiecare stat membru dispune de cel puțin o stație.</p> <p>La alegerea stațiilor reprezentative, a frecvenței și a calendarului de monitorizare pentru fiecare substanță, statele membre trebuie să țină seama de modulele de utilizare a substanței. Frecvența monitorizării este de cel puțin o dată pe an.</p>	<p>4. Statele membre monitorizează fiecare substanță din lista de supraveghere, la stații de monitorizare reprezentative selectate, pentru o perioadă de cel puțin 12 luni care începe în termen de 3<u>12</u> luni de la includerea substanței în lista de supraveghere.</p> <p>Fiecare stat membru selectează cel puțin o stație <u>ținând seama de per</u> arie geografică care se află pe teritoriul său, <u>luând în considerare ca valoare orientativă de 15 000 km² în medie; fiecare stat membru dispune de cel puțin o stație, situată în zona vizată. Pentru monitorizarea substanțelor incluse în lista de supraveghere, statele membre pot, de asemenea, coopera la nivel transfrontalier.</u></p> <p>La alegerea stațiilor reprezentative, a frecvenței și a calendarului de monitorizare pentru fiecare substanță, statele membre trebuie să țină seama <u>de verificarea volumelor de producție, de modulele de utilizare a substanței, de concentrații și de efectele asupra mediului.</u> Frecvența monitorizării este de cel puțin o dată pe an.</p>

Expunere de motive

Monitorizarea substanțelor incluse pe lista de supraveghere (la care se face referire în articolul 8 b, care se inserează în directivă) trebuie să înceapă, conform propunerii actuale, foarte repede după includerea unei substanțe în listă. Deoarece statele membre nu dispun de informații suficiente privind detaliile viitoarei monitorizări, pare foarte dificil ca doar în trei luni să se stabilească un buget, să se asigure finanțarea, să se atribuie contracte, să se preleveze și să se analizeze probe printr-o metodă adecvată.

Pentru monitorizarea substanțelor incluse în lista de supraveghere, cooperarea este utilă și necesară, în special în cazul apelor transfrontaliere. Altfel, ar trebui cheltuite sume disproporționat de mari pentru elaborarea unor noi procedee de analiză. Monitorizarea și analiza organizate în comun ar fi mai eficiente din punct de vedere economic și ar duce la o mai bună comparabilitate a analizelor. Crearea unor posibilități de cooperare nu contravine nicidecum înființării unor stații de monitorizare regionale independente. Monitorizarea organizată în comun este mai fiabilă.

Amendamentul 3

Articolul 2, modificarea Directivei 2008/105/CE: introducerea articolului 8 b – Lista de supraveghere, alineatul (5)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Statele membre raportează Comisiei rezultatele monitorizării efectuate în conformitate cu alineatul (4) în termen de 18 luni de la includerea substanței în lista de supraveghere și, ulterior, la fiecare 12 luni, pe perioada în care substanța este menținută pe listă. Raportul include informații cu privire la reprezentativitatea stației și la strategia de monitorizare.</p>	<p>Statele membre raportează Comisiei rezultatele monitorizării efectuate în conformitate cu alineatul (4) în termen de 18<u>24</u> luni de la includerea substanței în lista de supraveghere și, ulterior, la fiecare 12 luni, pe perioada în care substanța este menținută pe listă. Raportul include informații cu privire la reprezentativitatea stației și la strategia de monitorizare <u>și, după caz, la colaborarea transfrontalieră.</u></p>

Expunere de motive

Dacă amendamentul 1 va fi adoptat, va trebui prelungită în consecință și perioada de raportare.

Amendamentul 4

Articolul 3 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ⁽²⁶⁾ cel târziu. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între aceste acte și prezenta directivă.	1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ⁽²⁶⁾ cel târziu. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între aceste acte și prezenta directivă.
⁽²⁶⁾ După 12 luni de la adoptarea prezentei directive	⁽²⁶⁾ După 12 <u>24</u> luni de la adoptarea prezentei directive.

Expunere de motive

Evaluarea generală a impactului proiectului elaborat la nivelul UE nu permite o apreciere mai exactă a efectelor dispozițiilor legale care vor trebui introduse la nivel național. Pentru a evalua corect efectele acestora, va trebui efectuată o cercetare practică pe teren, care durează între 24 și 36 de luni și generează costuri mari. Dezvoltarea unor noi metode de analiză necesită timp și resurse financiare considerabile. Cerințele propunerii pot fi îndeplinite mai ușor, dacă costurile implicate pot fi distribuite pe o perioadă mai lungă.

Bruxelles, 30 noiembrie 2012

*Președintele
Comitetului Regiunilor*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Capitalele europene ale culturii (2020-2033)”

(2013/C 17/15)

COMITETUL REGIUNILOR

- se declară în mod explicit în favoarea continuării inițiativei care pune în evidență bogăția culturală a Europei în întreaga sa diversitate și susține dezvoltarea pe termen lung a unui spațiu cultural european comun bazată pe implicarea cetățenilor;
- subliniază că este necesar ca orașele candidate să elaboreze un program cultural specific, în funcție de resursele locale și regionale, care să aibă o dimensiune europeană pronunțată. Realizarea unui astfel de program ar trebui să se bazeze pe o orientare strategică eficientă pe termen lung și să aibă efecte pozitive asupra sectorului cultural și a locului de desfășurare a manifestărilor, dincolo de durata de un an a inițiativei;
- pledează pentru implicarea activă a tuturor grupurilor sociale, religioase și etnice și culturale indiferent de vârstă, atât în faza de pregătire, cât și la punerea în aplicare a programului cultural. Trebuie să se acorde atenție în special tinerilor, pentru a le îmbunătăți șansele de a participa la viața culturală;
- subliniază necesitatea de a implica zonele din proximitatea orașelor culturale, precum și întreaga regiune, cu scopul de a înlesni participarea zonelor geografice extinse, care deseori depășesc granițele statelor membre;
- face trimitere la avantajele ce decurg din rolul important al Comitetului Regiunilor în cadrul acestei inițiative. Astfel, numirea și participarea cel puțin a unui membru al Comitetului Regiunilor în juriul european este utilă și necesară.

Raportor	dna Elisabeth VITOUCH (AT-PSE), membră a Consiliului municipal Viena
Document de referință	Propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unei acțiuni a Uniunii în favoarea evenimentului „Capitale europene ale culturii” pentru anii 2020-2033
	COM(2012) 407 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Contextul general

1. salută inițiativa „Capitala culturală a Europei” ca una din acțiunile cele mai ambițioase, cuprinzătoare și eficiente ale UE în domeniul culturii, care pune în evidență bogăția, diversitatea și caracteristicile comune ale evoluției culturii la nivel local, regional, național și european;

2. se declară în mod explicit în favoarea continuării inițiativei care pune în evidență bogăția culturală a Europei în întreaga sa diversitate și susține dezvoltarea pe termen lung a unui spațiu cultural european comun bazată pe implicarea cetățenilor;

3. face trimitere la avantajele ce decurg din rolul important al Comitetului Regiunilor în cadrul acestei inițiative. Astfel, numirea și participarea cel puțin a unui membru al Comitetului Regiunilor în juriul european este utilă și necesară;

4. salută pregătirea propunerii de către Comisia Europeană și își exprimă mulțumirea față de luarea în considerare în detaliu a aspectelor locale și regionale, așa cum au fost acestea evidențiate în avizul din proprie inițiativă al CoR pe tema „Viitorul capitalei europene a culturii”⁽¹⁾, ceea ce înlesnește participarea activă a autorităților locale și regionale;

5. amintește că, în conformitate cu articolul 6 din TFUE, competențele Uniunii Europene în domeniul culturii sunt limitate la măsuri de susținere, coordonare sau completare a măsurilor luate de statele membre, iar conform articolului 3 alineatul (3) din TUE, Uniunea Europeană este obligată să respecte bogăția diversității sale culturale și lingvistice, să protejeze și să susțină dezvoltarea patrimoniului cultural al Europei;

6. constată că propunerea respectă principiul subsidiarității. Comitetul Regiunilor subliniază că acest principiu, precum și natura competenței trebuie să se regăsească și în procedura propusă (de exemplu, componența juriului european, numire, criterii), astfel încât să se reflecte spiritul tratatelor;

Observații generale

7. subliniază că este necesar ca orașele candidate să elaboreze un program cultural specific, în funcție de resursele locale și regionale, care să aibă o dimensiune europeană pronunțată. Realizarea unui astfel de program ar trebui să se bazeze pe o orientare strategică eficientă pe termen lung și să aibă efecte pozitive asupra sectorului cultural și a locului de desfășurare a manifestărilor, dincolo de durata de un an a inițiativei;

8. pledează pentru implicarea activă a tuturor grupurilor sociale, religioase și etnice și culturale indiferent de vârstă, atât în faza de pregătire, cât și la punerea în aplicare a programului cultural. Trebuie să se acorde atenție în special tinerilor, pentru a le îmbunătăți șansele de a participa la viața culturală;

9. își reiterează convingerea că dialogul cultural împreună cu coeziunea socială și teritorială pot contribui la transmiterea valorilor vieții private, sociale și civice, precum solidaritatea, responsabilitatea, toleranța și respectul⁽²⁾. Aceste priorități permit fiecărui cetățean, precum și diferitelor grupuri sociale să comunice și să trăiască în spiritul valorilor europene, în ciuda originii diferite din punct de vedere cultural;

10. consideră că inițiativa sprijină pe termen lung sectorul cultural și creativ la nivel local și regional și accentuează în același timp valoarea intrinsecă a creației artistice și culturale europene, respectiv a transmiterii și receptării acesteia;

11. subliniază necesitatea unei perioade de pregătire profundă pe parcursul a mai multor ani, respectiv nevoia de îndrumare profesională (formularea recomandărilor, evaluare și monitorizare), precum și necesitatea de a pune în continuare inițiativa sub semnul unui eveniment cu durata de un an. În acest context, Comitetul Regiunilor salută revizuirea procesului de evaluare care prevede ca aceasta să fie efectuată de însăși orașul organizator, fiind susținută la nivel european;

12. sprijină procedura de selecție în două etape, în care prima etapă se bazează pe un sistem rotativ între statele membre ale UE. Astfel, orașele și regiunile din toate statele membre ale UE au șanse egale în momentul depunerii candidaturii și se asigură echilibrul geografic al locurilor de desfășurare în interiorul UE;

⁽¹⁾ CdR 191/2011 fin

⁽²⁾ CdR 191/2011 fin

13. atrage atenția asupra importanței de a urmări o strategie pe termen lung cu privire la capitala culturală. Succesul acestei strategii depinde, printre altele, de sprijinul politic la toate nivelurile, buna guvernare în toate domeniile vizate, numirea unor directori independenți din punct de vedere artistic și punerea la dispoziție a mijloacelor financiare corespunzătoare timp de mai mulți ani;

14. recomandă să se facă eforturi în sensul încurajării prin măsuri corespunzătoare a unei varietăți largi de orașe și regiuni să candideze în cadrul procedurii de selecție;

15. este de acord cu sporirea transparenței acțiunii ca inițiativă a Uniunii Europene. Aceasta ar trebui să fie o componentă obligatorie a strategiei de comunicare a orașului cultural desemnat;

16. subliniază necesitatea de a implica zonele din proximitatea orașelor culturale, precum și întreaga regiune, cu scopul de a înlesni participarea zonelor geografice extinse, care deseori depășesc granițele statelor membre;

17. dorește ca Comisia Europeană să încurajeze valorificarea experiențelor capitalelor europene ale culturii în ceea ce privește dimensiunile lor transnaționale și transfrontaliere, dat fiind că, pe de o parte, aceste capitale ale culturii funcționează în perechi transnaționale și că, pe de altă parte, din ce în ce mai multe concepte de „capitale ale culturii” cuprind un aspect fundamental de natură transfrontalieră;

18. consideră că inițiativa ar putea contribui la politica de vecinătate a UE, precum și la relațiile cu alte state europene, întrucât aceasta mijlocește nu doar consolidarea cooperării culturale în interiorul UE, ci și intensificarea relațiilor dintre UE și țările vecine din Est și Sud, cu scopul de a promova bunăstarea, stabilitatea și securitatea la granițele UE. Prin urmare, la această inițiativă ar trebui să participe nu numai orașe din țări candidate și potențial candidate, ci și țările vizate de politica europeană de vecinătate și țările AELS;

19. recomandă valorificarea la maximum a sinergiilor pentru a putea utiliza în mod optim toate resursele financiare disponibile. În acest context, Comitetul pledează pentru instituirea unui mecanism fiabil, prin care inițiativa să poată fi sprijinită în cadrul diferitelor programe ale UE;

20. salută posibilitatea ca în cazul în care nu există orașe candidate eligibile să nu fie desemnat nici un oraș;

Observații privind articole specifice

Articolul 5 Criterii

21. este de acord cu elaborarea unor criterii de selecție explicite, transparente și clare care le oferă potențialilor candidați o mai mare siguranță în faza de pregătire și posibi-

litatea de a urmări strategiile pe termen lung pe baza unor obiective îmbunătățite;

22. subliniază importanța creării de acțiuni noi și durabile pentru diferite grupuri sociale, în special pentru tineri și persoane marginalizate și defavorizate, inclusiv minorități, de a asista și participa la activități culturale. Mai mult, ar trebui acordată o atenție specială asigurării accesibilității ofertei de programe și pentru persoanele cu handicap sau persoanele în vârstă;

23. atrage atenția ca aceste criterii să nu influențeze, chiar și numai indirect, conținutul cultural prin Uniunea Europeană;

Articolul 6 Juriul european și articolul 11 Dezignare

24. subliniază însemnătatea juriului european pentru această inițiativă și își exprimă atitudinea critică față de revizuirea propusă de Comisia Europeană în ce privește numirea membrilor juriului. Se respinge îndeosebi preselectia membrilor juriului, precum și omisiunea completă a unor membri din statul membru respectiv;

25. subliniază că în ceea ce privește noua modalitate de desemnare menționată în propunere, prin care hotărârea să fie luată de Comisia Europeană și nu de Consiliu, există pericolul să fie afectate identificarea simbolică și materială cu această inițiativă și acceptarea acesteia de către statele membre;

26. prin urmare, propune în principal ca procedura de selecție de până acum a membrilor juriului european să fie menținută într-o formă modificată. În plus, capitala culturală să fie desemnată și pe viitor de Consiliu;

Articolul 10 Dispoziții privind țările candidate și potențial candidate

27. se declară în favoarea deschiderii posibilității de depunere a candidaturii, pe lângă orașele din țări candidate și potențial candidate, și orașelor din alte state europene (țările AELS) și din țările vizate de politica europeană de vecinătate;

28. crede că pe lângă Premiul Melina Mercouri, care reprezintă contribuția financiară a UE destinată fiecărei Capitale europene a culturii, ar trebui analizate și complementările cu alte programe de finanțare ale UE și ar trebui recurs la instrumente de finanțare inovatoare, inclusiv prin intermediul Băncii Europene de Investiții (BEI);

29. solicită ca, în spiritul egalității de tratament cu orașele din statele membre, în perioada 2020-2033, fiecare oraș să candideze o singură dată din partea țărilor candidate, potențial candidate, a țărilor vizate de politica europeană de vecinătate și a țărilor AELS.

II. PROPUNERI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 3 alineatul (3)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Orașele din țările candidate și potențial candidate au, de asemenea, posibilitatea de a aplica pentru titlul de capitală europeană a culturii în cadrul unei competiții deschise organizate o dată la trei ani, în paralel cu competițiile din cele două state membre, în conformitate cu calendarul din anexă.	Orașele din țările candidate, și potențial candidate, <u>din țările vizate de politica europeană de vecinătate și din țările AELS</u> au, de asemenea, posibilitatea de a aplica pentru titlul de capitală europeană a culturii în cadrul unei competiții deschise organizate o dată la trei ani , în paralel cu competițiile din cele două state membre, în conformitate cu calendarul din anexă.
Dispozițiile specifice pentru orașele din țările candidate și țările potențial candidate sunt prevăzute la articolul 10.	Dispozițiile specifice pentru <u>aceste orașe le din țările candidate și țările potențial candidate</u> sunt prevăzute la articolul 10.

Expunere de motive

Nu se justifică numărul diferit de participanți în funcție de programul de finanțare sau de inițiativă. Se propune în schimb o extindere a numărului de state participante.

Amendamentul 2

Articolul 4 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Competiția pentru titlul de capitală europeană a culturii este deschisă numai pentru orașe. Orașele candidate pot să implice regiunea lor înconjurătoare. Cu toate acestea, candidaturile trebuie să fie formulate sub denumirea orașului în cauză și, în cazul în care este selecționat, titlul va fi acordat acestui oraș.	Competiția pentru titlul de capitală europeană a culturii este deschisă numai pentru orașe. Orașele candidate pot să implice regiunea lor înconjurătoare. Cu toate acestea, candidaturile trebuie să fie formulate sub denumirea orașului în cauză și, în cazul în care este selecționat, titlul va fi acordat acestui oraș.

Expunere de motive

Prezentul amendament nu se aplică versiunii în limba română.

Amendamentul 3

Articolul 5 alineatul (5) litera b)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
crearea de oportunități noi și durabile pentru un număr mare de cetățeni, în special tineri și persoane marginalizate și defavorizate, inclusiv minorități, de a asista sau participa la activități culturale. De asemenea, se acordă o atenție deosebită, ori de câte ori este posibil, accesibilității acestor activități pentru persoanele cu handicap și pentru persoanele în vârstă;	crearea de oportunități noi și durabile pentru un număr mare de cetățeni, în special tineri și persoane marginalizate și defavorizate, inclusiv minorități, de a asista sau participa la activități culturale. De asemenea, se acordă o atenție deosebită, ori de câte ori este posibil , accesibilității acestor <u>activităților</u> pentru persoanele cu handicap și pentru persoanele în vârstă;

Expunere de motive

Accesul persoanelor cu handicap și a celor în vârstă nu ar trebui să fie limitată *a priori*.

Amendamentul 4

Articolul 6 alineatele (1) – (3)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>1. Se stabilește un juriu european de experți independenți (denumit în continuare „juriu european”) pentru desfășurarea procedurilor de selecție și monitorizare.</p> <p>2. Juriul european este compus din 10 membri. Aceștia sunt cetățeni ai Uniunii. Aceștia sunt experți independenți cu experiență vastă și cunoștințe importante în sectorul cultural, în dezvoltarea culturală a orașelor sau în organizarea unui eveniment precum capitalele europene ale culturii. De asemenea, aceștia sunt în măsură să consacre un număr adecvat de zile de lucru pe an pentru juriul european.</p> <p>Comisia preseleștează un grup de potențiali membri ai juriului în urma organizării unei cereri de exprimare a interesului. Parlamentul European, Consiliul și Comisia aleg apoi câte trei experți din acest grup și îi numesc în conformitate cu procedurile lor respective. Comitetul Regiunilor selectează un expert și îl numește în conformitate cu procedurile sale.</p> <p>Fiecare instituție și organism urmărește să asigure într-o măsură cât mai mare complementaritatea competențelor experților pe care îi numește, precum și reprezentativitatea echilibrată din punct de vedere geografic a acestora.</p> <p>Juriul european își desemnează președintele.</p> <p>3. Membrii juriului european sunt numiți pentru o perioadă de trei ani. Cu toate acestea, prin derogare, în ceea ce privește primul juriu numit în temeiul prezentei decizii, Parlamentul European își desemnează trei experți pentru trei ani, Consiliul pentru un an, Comisia pentru doi ani și Comitetul Regiunilor își desemnează un expert pentru un an, pentru a permite înlocuirea progresivă a membrilor juriului și, în consecință, pentru a evita pierderea de experiență și de know-how care ar rezulta în cazul în care toți membri ar fi înlocuiți în mod simultan.</p>	<p>1. Se stabilește un juriu european de experți independenți <u>independent</u> (denumit în continuare „juriu european”) pentru desfășurarea procedurilor de selecție și monitorizare.</p> <p>2. Juriul european este compus din 10 <u>11</u> membri. Aceștia sunt cetățeni ai Uniunii. Aceștia sunt experți independenți <u>sunt experți independenți cu experiență vastă și cunoștințe de specialitate importante</u> în sectorul cultural, în dezvoltarea culturală a orașelor <u>la nivel local sau regional</u> sau în organizarea unui eveniment precum capitalele europene ale culturii. De asemenea, aceștia sunt în măsură să consacre un număr adecvat de zile de lucru pe an <u>un număr adecvat de zile de lucru pe un timp suficient</u> pentru <u>activitatea în cadrul</u> juriului european.</p> <p>Comisia preseleștează un grup de potențiali membri ai juriului în urma organizării unei cereri de exprimare a interesului. Parlamentul European, Consiliul și Comisia aleg apoi câte trei experți din acest grup <u>Comisia preseleștează un grup de potențiali membri ai juriului în urma organizării unei cereri de exprimare a interesului. Parlamentul European, Consiliul și Comisia aleg apoi câte trei experți din acest grup membri și îi numesc în conformitate cu procedurile lor respective. Comitetul Regiunilor selectează un expert membru și îl numește în conformitate cu procedurile sale. Un membru va fi numit de statul membru respectiv, după consultări cu Comisia. În cazul candidaturii unei țări încadrate la articolul 10, acest membru va fi înlocuit de un alt membru, la propunerea Comisiei.</u></p> <p>Fiecare instituție și organism urmărește să asigure într-o măsură cât mai mare complementaritatea competențelor experților <u>membrilor</u> pe care îi numește, precum și reprezentativitatea echilibrată din punct de vedere geografic a acestora.</p> <p>Juriul european își desemnează președintele.</p> <p>3. Membrii juriului european <u>numiți de Parlamentul European, Consiliul și Comitetul Regiunilor</u>, sunt numiți pentru o perioadă de trei <u>patru</u> ani. Cu toate acestea, prin derogare, în ceea ce privește primul juriu numit în temeiul prezentei decizii, Parlamentul European își desemnează trei experți pentru trei ani, <u>Parlamentul European își desemnează membrii pentru un an și doi ani și, Comisia pentru doi ani și Comitetul Regiunilor își desemnează un expert pentru un an</u>, pentru a permite înlocuirea progresivă a membrilor juriului și, în consecință, pentru a evita pierderea de experiență și de know-how care ar rezulta în cazul în care toți membri ar fi înlocuiți în mod simultan.</p>

Expunere de motive

CoR vede cu ochi critici preselecția membrilor juriului de către Comisie. Se propune păstrarea, în linii mari, a sistemului actual, cu câteva mici modificări ale formei. Considerăm, în special, că reprezentarea statului membru respectiv în juriul de selecție și-a dovedit utilitatea.

Amendamentul 5

Articolul 10 alineatele (1) - (3)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Dispoziții privind țările candidate și potențial candidate</p> <p>1. Comisia este responsabilă de organizarea competiției între orașele din țările candidate și potențial candidate.</p> <p>2. Comisia publică în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> un apel pentru depunerea candidaturilor cu șase ani înainte de începutul anului pentru care este acordat titlul. Acest apel este deschis pentru orașele din toate țările candidate și potențial candidate, cu condiția ca aceste țări să participe la programul „Europa Creativă” sau la programele ulterioare ale Uniunii de sprijinire a culturii, la data publicării apelului.</p> <p>Cu toate acestea, din motive de echitate, față de orașele din statele membre, fiecare oraș este autorizat să participe numai la o competiție pentru orașele din țările candidate și potențial candidate în cursul perioadei 2020-2033 și nu este posibil pentru un oraș care a participat la o astfel de competiție să participe la o competiție ulterioară într-un nou stat membru, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 3 alineatul (2) pentru aceeași perioadă.</p> <p>În plus, tot din motive de echitate față de statele membre, fiecare țară candidată sau potențial candidată nu poate găzdui titlul decât o dată în decursul perioadei 2020-2033. Prin urmare, orașele din țările cărora le-a fost acordat deja titlul nu pot participa la competițiile ulterioare pentru aceeași perioadă.</p> <p>3. Condițiile prevăzute la articolul 4 și criteriile stabilite la articolul 5 se aplică pentru țările candidate și potențial candidate.</p>	<p>Dispoziții privind țările candidate și potențial candidate <u>participarea altor state</u></p> <p>1. Comisia este responsabilă de organizarea competiției între orașele din țările candidate și potențial candidate, <u>din țările vizate de politica europeană de vecinătate și din țările AELS.</u></p> <p>2. Comisia publică în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> un apel pentru depunerea candidaturilor cu șase ani înainte de începutul anului pentru care este acordat titlul. Acest apel este deschis pentru orașele din toate țările candidate și potențial candidate, cu condiția ca aceste țări să participe la programul „Europa Creativă” sau la programele ulterioare ale Uniunii de sprijinire a culturii, la data publicării apelului.</p> <p>Cu toate acestea, din motive de echitate, față de orașele din statele membre, fiecare oraș este autorizat să participe numai la o competiție pentru orașele din țările candidate și potențial candidate, <u>din țările vizate de politica europeană de vecinătate și din țările AELS</u> în cursul perioadei 2020-2033 și nu este posibil pentru un oraș care a participat la o astfel de competiție să participe la o competiție ulterioară într-un nou stat membru, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 3 alineatul (2) pentru aceeași perioadă.</p> <p>În plus, tot din motive de echitate față de statele membre, fiecare țară candidată sau potențial candidată <u>din aceste țări</u> nu poate găzdui titlul decât o dată în decursul perioadei 2020-2033. Prin urmare, orașele din țările cărora le-a fost acordat deja titlul nu pot participa la competițiile ulterioare pentru aceeași perioadă.</p> <p>3. Condițiile prevăzute la articolul 4 și criteriile stabilite la articolul 5 se aplică pentru țările candidate și potențial candidate <u>pentru aceste țări.</u></p>

Expunere de motive

Nu se justifică numărul diferit de participanți în funcție de programul de finanțare sau de inițiativă. Se propune în schimb o extindere a numărului de state participante. Ar trebui să existe posibilitatea de a evita eforturile financiare prea mari prin utilizarea unor soluții adaptate.

Amendamentul 6

Articolul 11

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Comisia desemnează, prin intermediul actelor de punere în aplicare, în mod oficial, capitalele europene ale culturii, având în vedere recomandările juriului european. Comisia informează Parlamentul European, Consiliul și Comitetul Regiunilor în legătură cu această desemnare.</p>	<p>Comisia desemnează, prin intermediul actelor de punere în aplicare, în mod oficial, capitalele europene ale culturii, având în vedere recomandările juriului european. Comisia informează Parlamentul European, Consiliul și Comitetul Regiunilor în legătură cu această desemnare.</p> <p>1. <u>Comisia, de comun acord cu statul membru respectiv, nominalizează un oraș care va fi desemnat capitală culturală a Europei. Comisia notifică această desemnare Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Regiunilor până la cel târziu patru ani înainte de începerea prevăzută a evenimentului respectiv.</u></p> <p><u>Notificarea trebuie să fie însoțită de o justificare a desemnării, fondată pe rapoartele juriului european.</u></p> <p><u>Nominalizarea trebuie să țină seama de recomandările formulate de juriul european.</u></p> <p>2. <u>Parlamentul European poate transmite Comisiei un aviz privind nominalizarea; termenul pentru acest aviz este de cel mult trei luni de la primirea notificării privind nominalizarea.</u></p> <p>3. <u>La recomandarea Comisiei, care va fi elaborată în baza avizului Parlamentului European și a justificărilor fondate pe rapoartele juriului european, Consiliul desemnează în mod oficial orașele în cauză drept „Capitale europene ale culturii” pentru anul pentru care acestea au fost nominalizate.</u></p>

Expunere de motive

Desemnarea de către Consiliu se justifică prin importanța desemnării unei „Capitale europene a culturii”. Articolul 291 alineatul (2) din TFUE prevede în mod explicit posibilitatea, în cazuri temeinic justificate, de a conferi Consiliului competențe de executare.

Bruxelles, 30 noiembrie 2012

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnaleză apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

